

**INFORMATIU
D'AGRAMUNT
I DE LA
RIBERA DEL SIÓ**

Núm. 430 - ANY XXXVI - Desembre 1999

Bones Festes

Núm. 430
Any XXXVI
Desembre 1999

Redactors:

Ramon Bernaus, Josep Bertran,
Pasqual Castellà, Joan Pijuan,
Antoni Ponsa, Joan Puig, Josep Rovira
i Anna Santacreu.

Col·laboradors:

Serafina Balasch, Màrius Blàvia,
Jaume Cots, Ramon Creus, Lluís Pons,
Deudat Pont, Pauli Ribera, Rosa Maria
Sera i Guillem Viladot.

Edita: Col·lectiu de Redactors d'Agramunt

Amb la col·laboració del departament de
Cultura de la Generalitat, l'IEI de la Dipu-
tació de Lleida i l'Ajuntament d'Agramunt

Membre de l'Associació
Catalana de la
Premsa Comarcal

Premi Humbert Torres d'Òmnium Cultural 1988
Premi "Tassis-Torrent" Dip. de Barcelona 1989

Imprimeix: Impremta-Offset Barnola

Redacció i Administració:

Plaça de l'Església, 1
Apartat de Correus, 10
Agramunt (Urgell)

Subscripció anual: 3.350 ptes. € 20'13
A l'estranger: 3.760 ptes. € 22'60
Número solt: 310 ptes. € 1'86
Dipòsit Legal: L-138-1964

Per a subscripcions i anuncis:
Ester Solé. Tel. 973 39 23 56
o bé al telèfon 973 39 00 57

PORTADA:

Molta gent, de diferents àmbits, es va reunir al Tem-
ple de Santa Maria per acompanyar les despulles de
Guillem Viladot, fill il·lustre de la vila i fundador de
la nostra revista. Les mostres de condol van arribar
d'arreu del país.

Foto: L.M.

La redacció, manifesta la no obligació d'acceptar totes i cadascuna
de les col·laboracions rebudes.

Per altra banda, la publicació dels articles signats, no significa l'ac-
ceptació implícita del seu contingut per part de l'equip redactor.

Es recorda que els treballs que envii els col·laboradors a SIÓ, han
d'estar escrits a màquina, signats, amb l'adreça i el D.N.I., si bé, es
publicaran amb pseudònim, sempre que els autors ho vulguin. Es
prega també, que no passin de foli i mig.

Els escrits que arribin a SIÓ, perquè puguin sortir publicats en el
mes de la data de la revista, han d'ésser presentats a la redacció
(Apartat 10) abans del dia 25 del mes anterior.

Estimats lectors...

No caldria explicar als nostres estimats lectors l'estreta vinculació que des de sempre ha existit entre la nostra revista i en Guillem Viladot. Fa més de 35 anys en va ser un dels fundadors i durant tot aquest temps, gairebé de forma ininterrompuda, n'ha estat un dels seus pilars. I ara, malgrat la seva desaparició física, en Guillem continuarà vinculat a SIÓ, per què s'aniran publicant les col·laboracions que ja tenia enllestides. Així no ens sentirem tan orfes en aquesta feina de treure cada mes la nostra revista.

En aquest número molts dels seus amics, companys o admiradors parlen de la seva relació personal, directa o platònica a través de la lectura, amb Guillem Viladot. Durant les darreres setmanes des d'arreu del país, especialment des del món cultural lleidatà, s'ha explicat la trajectòria literària, artística i la importància de la seva obra per part de persones prou enteses. També s'ha parlat del seu llegat artístic, extens i concret, i s'han apuntat possibles vies per assegurar la seva projecció pública.

Nosaltres, des de la nostra modèstia, però des d'un sentiment profund i una vinculació innegable que es remunta a 35 anys, oferim la nostra col·laboració. La família, l'Ajuntament, altres entitats i institucions potser ja han començat a projectar el fur del llegat viladotià. No ho sabem. Ningú no ens ha dit res i tal vegada no ens ho diran mai. Però públicament SIÓ s'ofereix per si es creu necessària i oportuna la seva participació.

L'any 1992, amb motiu del seu setantè aniversari, la nostra revista ja li va retre un homenatge amb l'edició d'un número monogràfic i extraordinari. A ell remetem els nostres lectors si volem conèixer en profunditat la seva trajectòria humana i artística. Ara, una vegada desaparegut, el millor homenatge que li podem fer és que la seva obra s'estengui i perduri.

Va morir en un dels moments més dolços de la seva trajectòria artística i literària. Els anys li donaven saviesa i energia per crear i el seu impuls es projectava per tots els vessants d'obra que no parava de créixer: els editors no donaven l'abast, els Pardals es quedaven petits i cada dia els lectors tenien la ració del diós. Però tot s'entroncà en pocs dies. Els fets així ho decidiren

En nom de tots els nostres estimats lectors, adéu Guillem.

Afectuosament,

Bernat Jofre

Desembre de 1999

GRUPO CONSIST SA
GRUCONSA

Carretera de Tàrrega, s/n
Apartado de Correos nº 25
25310 Agramunt
(Lleida) España
Teléfono 973 39 02 00*
Telefax 973 39 02 08*

Xocolata

Jolonch

AGRAMUNT

...I RECORDI,
SI VOL MOBLES, MOBLES,

**MOBLES
ESCOLÀ**

ESCOMOBLE, S.L.

Avgda. M. Jolonch, 28 i Carrer Firal, 15 - Telèfon 973 39 07 85
AGRAMUNT - URGELL

**Ramon
Capitan**

- *Pintura decorativa*
- *Parquet*
- *Revestiments parets de fusta*

C/. Clos, 11 • Tel. 973 39 11 61 • AGRAMUNT - Lleida

FERRETERIA MOLINET

Ronda dels Comtes d'Urgell, s/n. - Telèfon 973 39 04 58

CORRETGES	MÀNEGUES
RODAMENTS	E I N E S
CARGOLS	MATERIAL
EXTINTORS	ELÈCTRIC
PINTURES	PLÀSTICS

AGRAMUNT - LLEIDA

Les despulles de Guillem Viladot restaren a Lo Pardal.

EN GUILLEM ENS HA DEIXAT

L'Ajuntament va celebrar un ple extraordinari.

El matí del divendres, dia 19 de novembre, pels carrers i places de la Vila es va estendre la notícia com un llampec. Aquesta matinada s'havia mort en Guillem Viladot. La desaparició del nostre company de SIÓ va ser una sorpresa per gairebé tothom. Molt poca gent sabia del ràpid deteriorament del seu estat de salut. Ingressat el dia 3 al Clínic de Barcelona per fer-se un reconeixent se li va detectar una leucèmia que en molts pocs dies li va causar la mort.

La notícia de la desaparició d'en Guillem es va estendre també arreu de Catalunya a través dels mitjans de comunicació que es van fer un ampli ressò del fet. L'Ajuntament va convocar per les sis de la tarda un ple extraordinari i va decretar dos dies de dol.

John Deere 8000 Sèrie Tractors

- Noti la força dels nous motors de 8,1 i 7,6 L amb regulador electrònic exclusiu i fins a 283 CV de potència màxima.
- Posi's al palmell de la mà les principals funcions del tractor amb el revolucionari sistema de control CommandARM situat al reposabraços.
- Experimenti una visibilitat sense precedents.
- Canviï sense embragatge les 16/5 marxes de la seva poderosa transmissió.

LA QUALITAT ÉS LA NOSTRA FORÇA

CONCESSIONARI JOHN DEERE

VICENS

MAQUINÀRIA AGRÍCOLA, S.A.

Ctra. N-II, Km. 486'800 - Apartat 57 - Telèf. 973 60 04 50 - Fax 973 71 04 84
MOLLERUSSA - FONDARELLA

Foto: L.M.

Molts veïns van anar a la capella ardent.

La capella ardent es va instal·lar al Pardal 2. Després del ple la corporació municipal s'hi va desplaçar per homenatjar al Fill Il·lustre de la Vila i donar el condol a la família encapçalada per l'esposa, Montserrat i els seus germans Carme, Josefina i Jordi. Aquella mateixa tarda un bon grapat de veïns d'Agramunt van visitar la capella ardent. També ho feren amics i personalitats. A l'Ajuntament es varen rebre molt comunicats de condol, entre els que destaca el del propi president de la Generalitat, Jordi Pujol.

El dissabte va continuar la desfilada de personalitats, d'amics i veïns. En destacà la del president de la Diputació, Josep Grau, els escriptors Josep Vallverdú, Pep Coll; l'arquitecte Daniel Gelabert; l'advocat, Simeó Miquel, entre d'altres.

El president de la Diputació.

Foto: L.M.

Foto: L.M.

Josep Huguet i Josep Guinovart.

Foto: L.M.

Els representants del Partit Socialista.

A l'entrada de la capella ardent s'hi va instal·lar un llibre de firmes i tota l'estança estava plena de corones de flors d'institucions, entitats i amics. Els diaris en van fer un ampli ressò de la notícia, especialment el diari *La Mañana* on Viladot col·laborava des de feia 14 anys amb una columna diària.

Foto: L.M.

Els veïns signen al llibre de firmes.

Foto: L.M.

Els funerals es van celebrar a la 1 del migdia.

E l diumenge a la una del migdia es van celebrar els funerals i l'enterrament. Les restes d'en Guillem descansen en el nínxol número 42 de la Galeria dels Dolors del cementiri agramuntí. Mentre que l'ofici religiós va ser molt concorregut, l'enterrament es va fer en total i absoluta intimitat en acabar el funeral.

L 'aleshores conseller de Cultura de la Generalitat, Joan Maria Pujals, va presidir el dol oficial durant els actes dels funerals. La comitiva fúnebre sortí de Lo Pardal i arribà a la plaça davant l'expectació de moltes persones, d'Agramunt i de fora.

El conseller de Cultura dóna el condol a la vídua.

Foto: L.M.

Foto: L.M.

L'ofici religiós va anar càrrec de 4 sacerdots. Els primers bancs de la nau central els ocupava la família. Els de la dreta les autoritats i representants d'entitats i alguns amics. Als de l'esquerra hi havia els membres de l'actual ajuntament i els que hi havia quan va ser designat Fill Il·lustre.

La família ocupava la nau central.

Josep Vallverdú s'acomiada del seu amic.

Foto: L.M.

Es visqueren al final dels funerals quan diverses persones, relacionades amb els àmbits d'en Guillem, prengueren la paraula davant el fèretre que contenia les seves despulles. En destacà la intervenció de l'escriptor Josep Vallverdú que, a més de ser col·lega de professió literària, els unia una gran amistat des de feia molts anys. Les paraules que pro-

nuncià les trobarà el lector en una altra secció de la revista. També intervingueren Carme Rossell, companya de la promoció universitària de 1942-47. En representació dels amics de la Vila intervingué Josep M. Inglès i, finalment, en nom de la família ho féu el seu nebot, Jordi Viladot.

Al final de la cerimònia fúnebre la cobla Riella interpretà una sardana com

homenatge al creador de la Riella literària, que va deixar com a nom de la cobla. A la sortida, el conseller Pujals tingué paraules de reconeixement per l'obra de Guillem Viladot al que qualificà com un dels intel·lectuals més lúcids de Catalunya durant els darrers cinquanta anys. Per a Pujals, Viladot va ser *un poeta de qualitats extraordinàries que mai no va claudicar per les formes*.

C/. Sió, 6 • Tel. 973 39 02 40 • AGRAMUNT

creus S/A
confeccions

Camises d'home

Polígon Industrial, s/n.
Telèfon / Fax 973 39 16 11

AGRAMUNT

NATURA DIETÈTICA

Montse Serra i Pijuan

ALIMENTACIÓ I COMPLEMENTES DIETÈTICS
HERBES MEDICINALS

C/. Teixidors, 1
Tel. 973 39 23 35 - Part. 973 39 08 65 AGRAMUNT

EDIFICI BCIN - POLÍGON "Les Guixeres" s/n.
08915 BADALONA - Tel. 93 464.80.27 - Fax 93 464.80.20
AGRAMUNT - Tel. 973 39.21.19

ALBERT PUIG SANTESMASES
XAVI PUENTE VILARDELL
A R Q U I T E C T E S

PELS
PÈLS

PERRUQUERIA

imma guerrero

Tel. 973 39 24 71

Cami de les planes, s/n
25310 Agramunt
Lleida

**SERVEI
DE TAXI**

JAUME BONET GUARDIA

(ESCAMPA)

C/. Sió, 15 - Tel. 973 39 00 45 - Tel. mòbil 609 35 73 80 AGRAMUNT

Mestres Torronaires des de l'any 1902

**ELABORACIÓ ARTESANA
DE TORRONS, MASSAPANS
I XOCOLATA A LA PEDRA
D'ALTA QUALITAT**

Botigues: Ctra. Cervera, s/n. Tel. 973 39 00 36
Avgda. M. Jofonch, 51 Fax 973 39 06 90

Obrador: Ctra. Cervera, s/n. **AGRAMUNT - L'Urgell**

Foto: J. Bernan

Una trentena de parades van participar al Mercat de Nadal.

MERCAT DE NADAL

Foto: J. Bernan

Els animals van ser la principal atracció.

Gairebé una trentena de parades, entre objectes nadalencs i animals, van participar en la segona edició del Mercat de Nadal que es va celebrar el dia de la Puríssima organitzat per l'Ajuntament i la Unió de Botiguers i Comerciants d'Agramunt. La principal novetat va ser l'increment d'animals de corral portats per pagesos i ramaders. Diversos *corrals* estaven situats en diversos indrets del perímetre del mercat. No cal dir que la presència d'aquests animals va ser la principal atracció de petits i grans.

El mercat es va obrir a les onze del matí i es va cloure al voltant de les vuit del vespre després d'una cantada de cançons de Nadal per part d'una colla d'alumnes de l'Escola Municipal de Música. El certamen va estar amenitzat pel grup del CAU que va escenificar diversos oficis antics i una escena del naixement. Hi havia uns «ponis» que passejaven els més menuts i al Foment es va fer una mena de curset accelerat de tast de vi i cava.

Tallers Joan Jové i Solé

C/. del Clos, 10

INDÚSTRIES JOVÉ BALASCH, S.L.

C/. de la Comtessa Aurembiaix, 7

Tel. 973 39 06 01

Fax 973 39 11 51

AGRAMUNT

PALVI

Fabricació d'equips per la recollida i
transports de residus

Polígon Ind. par. 27 - Tel. 973 39 12 48 - Fax 973 39 16 38 - AGRAMUNT

ESPECIALITAT EN
PINTURA DECORATIVA

REVESTIMENTS TÈXTILS
CORTINATGES I RIELLS
PINTURES INDUSTRIALS
I EN GENERAL

APLICACIONES DE PINTURA CAPITAN

C/. Jaume I, 12 - Tel. 973 39 04 03

AGRAMUNT

ELECTRICITAT A. INVERNÓN

C. del Molí Vell, 9 • Tel. / Fax 973 39 01 76

AGRAMUNT

JOIERIA - RELLOTGERIA

E. LLAGUNES

50 anys al seu servei

C/. Sió, 6 AGRAMUNT Tel. 973 39 02 61

**FUNDACIÓ
PRIVADA
ESPAI
GUINOVART
AGRAMUNT**

El nou mil·lenni i la vella calavera

exposició de JOSEP GUINOVART

Fins al 5 de gener:

La memòria de l'aigua

acció de RUFINO MESA

Horari

de dimarts a divendres de 10h. a 13h. i de 16h. a 19h.

dissabte d'11h. a 14h. i de 16h. a 19h.

diumenge i dies festius d'11h. a 14h.

(dilluns tancat)

Visites concertades i de grups, tel. 973 39 09 04

Plaça del Mercat. Apartat de Correus 62

25310 AGRAMUNT

FUNERÀRIA

J. TORNÉ

Exclusiva de tots els serveis de OCASO, S.A.

Avgda. Catalunya AGRAMUNT Tel. 973 39 08 62
(Edifici La Torre II)

ÀGATA

L'Agrupació Gastronòmica Amics del Torró d'Agramunt va celebrar, el dia 28 de novembre, la tercera «Torronada» en el decurs de la qual s'homenatja alguna personalitat relacionada amb la gastronomia. En aquesta ocasió el personatge escollit va ser l'actor Carles Canut que es va fer popular pel personatge de Rafeques en un programa de TV3. El president d'Àgata, Josep Esteve, li va fer lliurament d'una placa commemorativa. En la seva intervenció, Carles Canut, es va referir a la personalitat de Guillem Viladot de la que va fer grans elogis. L'actor és de la població pallaresa de Gerri de la Sal a la qual es desplaça habitualment.

Carles Canut rep la placa de mans de Josep Esteve.

Foto: J. Bertran

GAS

Durant el mes de novembre van començar les obres de gasificació de la vila amb l'obertura de les rases per col·locar-hi les corresponents canalitzacions. L'empresa concessionària d'aquestes obres va començar per la zona del Polígon, carretera de Cervera, Verge del Socors i avinguda Jaume Mestres. A mesura que aquestes avancen l'empresa Repsol fa reunions informatives amb els possibles usuaris. També ha obert una oficina a la plaça de l'Església.

Foto: J. Bertran

Instal·lació de la xarxa de gas.

SARDANES

Foto: J. Bertran

L'Agrupació sardanista Barretina celebrà un sopar de germanor.

L'Associació Sardanista Barretina va celebrar, el dissabte dia 13 de novembre, la seva assemblea anual. En el decurs de la reunió es va donar compte de les activitats realitzades durant la temporada passada i l'estat econòmic de l'entitat. També es van presentar els projectes per la temporada 2.000 entre el que destaca l'aplec del mes de juny que

aquest any tindrà com a principal novetat que, a més de les sessions de matí i tarda, en tindrà una de nit. Les cobles contractades són la Sant Jordi, Principal del Llobregat, Jovenívola d'Agramunt i Riella. Després de la reunió es va celebrar, per primera vegada, un sopar de germanor que comptà amb la presència d'una setantena de comensals.

L' ESPAI

Amb motiu del cinquè aniversari de l'Espai Guinovart, l'Orquestra de Cambra de l'Escola Municipal de Música d'Agramunt va celebrar un concert el dissabte 13 de novembre. Amb la direcció de Robert Oro els joves músics van interpretar diverses composicions d'autors clàssics. Abans del concert van intervenir, per presentar l'acte, en Josep Farreny i Ricard Bertran.

Des del diumenge dia 5 es pot veure a l'Espai Guinovart una exposició de Rufina Mesa amb el títol de *La memòria de l'aigua*. L'acte inaugural va consistir en una acció, que va ser presentada pel propi artista. Acompanyat per una altra persona, van vessar aigua dins dues safates d'acer inoxidable i fan l'acció d'escriure sobre ella. L'acció es repeteix sis vegades i després el líquid s'introdueix dins 12 tubs de coure que es guarden en sis caixes de ferro galvanitzat. L'exposició permanent està formada per aquestes caixes, dues fotografies de gran tamany i un vídeo on es mostra tot el procés. A l'acte inaugural, presentat per Josep Farreny hi va assistir en Josep Guinovart

Robert Oro dirigint l'orquestra de l'Escola de Música.

Foto: J. Bertran

El públic assistent al concert.

Foto: J. Bertran

Foto: J. Bertran

La memòria de l'aigua es presentà a l'espai.

Foto: J. Bertran

Rufina Mesa dedicà la mostra a Guillem Viladot.

Foto: J. Bertran

EXPOSICIÓ

La nostra col·laboradora, l'agramuntina Serafina Balasch i Puig ha protagonitzat una exposició individual a Barcelona, concretament a la galeria Art Box del carrer Petritxol que ha titulat "Llavors". La mostra artística va ser inaugurada el dia 30 de novembre. El cartell anunciador és obra d'un altre agramuntí, Jaume Figuera, que ha fet un poema visual.

Serafina Balasch que exposa a Barcelona, i Ramon Guixé que intervingué en la presentació de l'exposició.

FUNDACIÓ

L'agramuntí Josep Esteve ha estat escollit com a president de la Fundació d'Estudis Sanitaris, que es va presentar a Barcelona el dia 19 de novembre amb l'assistència del conseller de la Presidència, Xavier Trias. L'objectiu de la Fundació, la primera i única en tot l'Estat que està íntegrament constituïda per farmacèutics, és la d'impulsar i publicar estudis d'interès sanitari en l'àmbit de l'atenció farmacèutica, organitzar campanyes, divulgar els avenços científics, entre altres. També es prepara el primer congrés de la Farmàcia Catalana i es crearà una beca, amb el nom de Xavier Trias, dotada amb 400.000 pessetes.

Josep Esteve amb el conseller de la Presidència, Xavier Trias.

Foto: J. Bertran

FOTO DENÚNCIA

En aquesta època es parla molt de les contaminacions, —ambiental, de l'aigua, de l'aire, acústiques—, però sembla que no es tingui en compte una un altre que podríem qualificar d'estètica. Parlem de la contaminació visual. Fa unes setmanes que a l'entrada d'Agramunt, des de la carretera de Tàrrega s'hi han instal·lat aquest grans plafons per posar-hi anuncis. No cal ser gaire sensible per adonar-se que malmeten la perspectiva urbanística d'aquest indret. També, encara que més petit, n'hi ha un altre a la carretera de Cervera. Fa uns anys una empresa local n'instal·là un a la carretera d'Artesa. Ha passat el temps i el gran cartell està fet malbé donant una mala imatge a una de les entrades principals de la població. Val la pena deixar posar aquests cartells pels diners que deu cobrar l'Ajuntament com impost de publicitat?.

SERVI 10

LA MILLOR OFERTA
EL MILLOR DESIG
EL MILLOR REGAL

BONES FESTES

LLOGUER

C/. R. C. Urgell
2 habitacions
1 bany
cuina-menjador

C/. Jaume Mestres
Àtic
Moblat

Baixada Mercadal
3 habitacions
1 bany
cuina-menjador

C/. Sabateria
3 habitacions
1 bany
cuina-menjador

C/. Jaume Mestres
4 habitacions
calefacció

VENDES

MONTCLAR
Casa de pedra
Bona situació

VENTOSES
Casa de pedra
Terreny

Plaça Mercadal
Casa
Molt cèntrica

PREIXENS
Casa amb terreny
i piscina

PUELLES
Casa de pedra
Terreny
Moblada

MONT-ROIG
Casa de pedra
Bona situació

PROMOCIÓ PISOS V.P.O
C/. PAU CASALS - C/. CLOS
HIPOTECA 3'88%

URBANITZACIÓ PRIVADA
"RONDA DEL MOLINAL"
PERCEL·LES VÀRIES MIDES

ADMINISTRACIÓ DE PISOS I COMUNITATS

Telf. i Fax. 973 39 23 24

Text llegit per Josep Vallverdú en les exèquies de Guillem Viladot

**Generós en l'amistat, destriava
honestedats de polsegueres.
Sabia el valor de les coses
humils, l'herba seca d'Almenara
o el ferro rovellat amb què
enriquir un racó pardaler.**

Foto: LM

Josep Vallverdú pronunciant
les emotives paraules de comiat.

La desaparició d'un creador deixa el buit de l'orfenesa. Tots som fills del creador, ens ha afaïçonat camins i horitzons, ens ha llençat almostes de cançons, colors i flors, ens ha fet estremir en vida i ens fa estremir doblement quan mor. Ara el Guillem s'ha afegit a una llarga corrua d'esperits àlgids desapareguts del nostre panorama.

Es feia dir creador perifèric, amb la irònica contundència amb què els ponentins ens sentim més perifèrics que no els altres que també ho són. Ara ha entrat de ple en el seu nucli darrer i tots nosaltres li som perifèrics. Ell és la nostra referència central.

Al llarg d'una dilatada vida ha creat infatigablement, obsessivament, una llarga obra, elegant i un punt àcida, productiva i densa. Generós en l'amistat, destriava honestedats de polsegueres. Sabia el valor de les coses humils, l'herba seca d'Almenara o el ferro rovellat amb què enriquir un racó pardaler. Engendrà el poema com una fuetada, com una carícia, com una ganyota. I novel·les que lliscaven per mars d'humanitat sotsobrada, punxes d'article de premsa picants com el coralet. Espais sorprenents per als àvids de sorpreses eixides de la més inesperada troballa. I el primer sorprès era ell, i així floria el seu univers.

Em costa no imaginar-me assegut al seu costat, sota l'alzina de ca l'Isidori, davant les ondulades terres de secà, tots dos hostes de la brisa, escoltant el temps i el Tot.

Ara queda un silenci de pardals sobrevolant Riella.

Josep Vallverdú

La cadira buida

Del Guillem Viladot com artista i com a poeta ja en parlaran uns altres amb més coneixement de causa. Jo en totes aquestes coses no m'hi plego res. Només vull parlar de l'amic.

Amb el Guillem ens coneixíem de tota la vida, érem d'una edat semblant i ens apreciàvem mútuament com a bons amics. En alguns aspectes d'idees i de tarannà érem com la nit i el dia; però coincidíem sempre en l'interès i estimació per la nostra vila, per Agramunt, per la seva mítica Riella.

Amb el Guillem havíem participat en nombroses activitats culturals, unes vegades junt amb altres companys i unes altres vegades tots dos sols, des de quan compaginàvem la revista SIÓ aquells anys que jo passava al davant, fins a la preparació del llibre «Notícia d'Agramunt».

Quan anava a la farmàcia mai no em quedava al peu de la porta, sempre arribava fins a l'extrem de la botiga i donava un cop d'ull en aquell despatxet per veure si el Guillem estava assegut a la cadira, al darrera d'una taula plena de llibres i papers. Si hi era, una estona de conversa estava assegurada. En aquell raconet, al llarg dels anys, havíem parlat de tot, d'aquest món i de l'altre; però és la darrera visita que em recordaré tota la vida.

Éra el darrer dimecres d'octubre i es veia tot preocupat; quan es queixava d'alguna cosa jo sempre m'ho prenía a la galana:

– Som vells, xiquet, i una cosa o altra ha de sortir! Vam néixer massa d'hora!
–carregat de bona fe ignorava que la processó li anava per dins.

Aquell dia li vaig demanar si em podia deixar la col·lecció de «Ressorgiment», una revista agramuntina de l'any 1919.

– És només per uns quants dies i no sortirà de les meves mans. Com a molt farem alguna fotocòpia. És per una noia agramuntina, universitària, que fa un treball sobre les publicacions que s'han fet a Agramunt.

Sense gaire entusiasme em va dir que la buscaria.

– És que d'ençà de la Festa Major he anat molt a menys... Ara mateix porto roba d'estiu i tinc calor...

– Tu que sempre has estat un fredolic ara tens calor? –em van estranyar les seves paraules, però no hi vaig donar més importància.

Al cap d'una estona, quan ja ens acomiadàvem, em va dir:

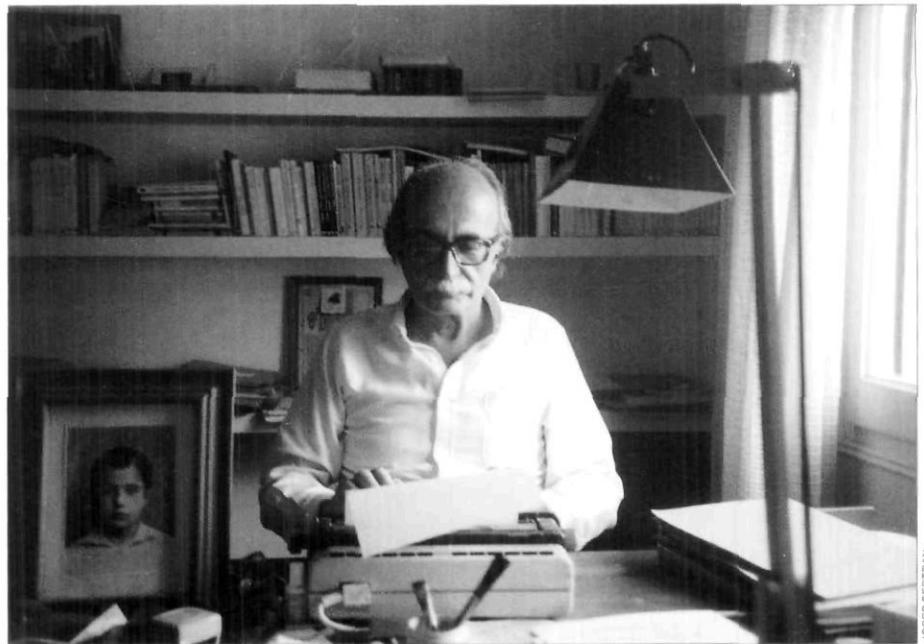
– Si véns la setmana entrant et regalaré un llibre.

– De què va aquesta vegada? –vaig preguntar.

– Ara no t'ho vull dir, ja ho veuràs.

– Així serà una sorpresa –i me'n vaig anar.

El dimecres sobre, el dia 3 de novembre, no hi ha dubte que vaig tenir una sorpresa, però no fou precisament literària: havia

Escrivint a màquina al despatx de casa seva.

d'ingressar al Clínic per fer-li unes proves. El final ja el sabem.

Ara, quan vaig a la farmàcia, tampoc no em quedo al peu de la porta, també vaig fins a l'extrem i dono un cop d'ull al despatxet: la taula també està plena de papers, però la cadira és buida. I em vénen ganes de plorar.

Lluís Pons i Serra

L'Espitllera

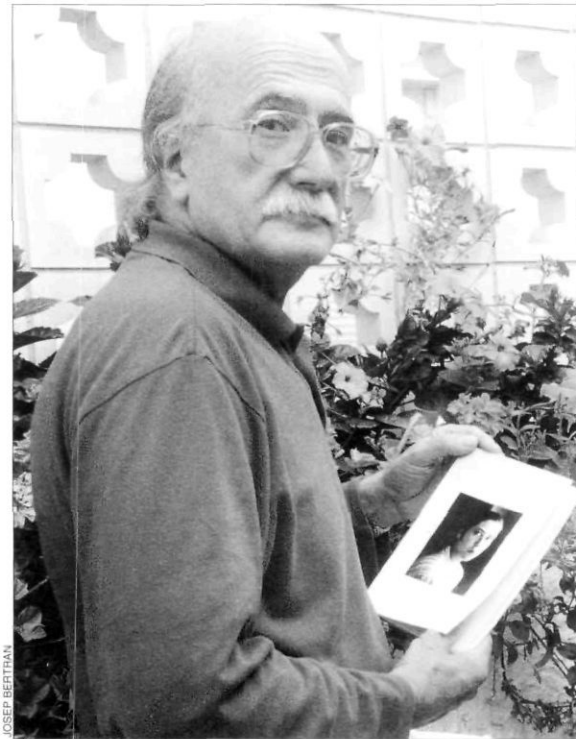
Adéu, al nostre mestre

Per tots els que escrivim a Sió, Guillem Viladot ha estat un referent. Ell ens ha ensenyat el camí de les paraules. Ell ens ha donat l'exemple del mot just. Encara que a voltes no l'acabéssim de comprendre del tot, tal i com sol passar amb els mestres, l'escoltàvem, el llegíem, l'admiràvem i d'ell apreníem. Era el nostre escriptor de Riella. L'escriptor que, tot i haver conquerit unes fites de popularitat, mai no ens havia abandonat. Tots sabem que aquest informatiu neix en la modèstia i en la senzillesa d'un poble petit talment el timó de la serra d'Almenara. Prou coneixem les limitacions del nostre butlletí que no aspirarà mai a donar la volta al món ni a ser traduït a llengües universals. Hem nascut i vivim en la mateixa humilitat, i això n'és la nostra essència. Guillem Viladot també ho sabia i perquè estimava aquesta terra aspra i les seves gents continuava escrivint amb nosaltres i per nosaltres amb la mateixa il·lusió del jove que espera que li publiquin la seva primera experiència poètica. En Guillem ens ha deixat un exemple de fidelitat i d'altruisme: des del primer dia fins a l'últim ha estat amb "Sió" i mai no n'ha cobrat ni un cèntim, tot i ser un autor cotitzable.

Ara, aquesta tardor endolada i boirosa ens ha portat escrits de comiat al nostre mestre i amic. Amb tot, creiem que no s'ha denunciat amb contundència la condició perifèrica de l'agramuntí més universal. És cert i sabut que Guillem Viladot era un escriptor de molts registres; al costat d'una prosa poètica, ens donava un sonet eròtic, una poesia concreta, una peça del Pardal o una novel·la històrico-psicològica. És veritat que la seva brega de franc tirador i d'home que esmicola tabús desagradava als iconoclastes. Però també és cert que ens ha deixat una obra d'una força, d'una diversitat i d'una vàlua extraordinàries que, ara per ara, no se li ha reconegut com es mereixia. Les televisions catalanes van fer un discret seguiment del decés; la premsa barcelonina es va limitar a cobrir les aparences. Si el fet es compara amb la mort d'en Joan Brossa (la producció del qual té molts punts de contacte amb l'escriptor agramuntí), la condició de perifèric d'alguns escriptors com ara Guillem Viladot queda més que demostrada.

El temps i la lectura tranquil·la (que molt sovint no s'ha fet) de la seva obra posaran en un lloc preminent la figura de Guillem Viladot. Mentrestant, des de Riella, el continuarem llegint, el continuarem valorant i el continuarem considerant el nostre referent. Per això, des d'aquí, amb els ulls humits i el cor abatut, dediquem un aplaudiment entusiasta i sincer al nostre mestre.

Joan Puig

Guillem Viladot presentà el llibre *Joana la tardor* de 1991.

Adéu, Guillem

Quan encara podies oferir-nos molt més del teu talent, gaudir de la teva presència, ens has deixat sorprenentment (als de Riella, quan encara ens assabentàvem de la teva falta de salut, ens anunciaren el teu traspàs), en certa manera com ha estat el teu viure entre els riellans; un cúmul de novetats, producte del teu tarannà innovador, de la teva creativitat tan... provocadora.

Aquest testimoniatge –més que a l'escriptor, a l'artista polifacètic– és un record d'una amistat –per la meua part molt respectuosa (com he dit altra vegada)–, iniciada l'any 1964 (en crear-se SIÓ) i que s'ha anat consolidant al llarg d'aquests trenta-cinc anys en què, quasi ininterrompudament, hem anat col·laborant en aquest informatiu, i el que ens ha portat a involucrar-nos en altres activitats al servei de la vila des de l'àmbit cultural.

Adéu, Guillem. Estàs en el record dels agramuntins. Particularment, a més, no em falten els teus llibres, les teves (moltes) col·laboracions a SIÓ i, com no, confio poder seguir visitant LO PARDAL durant anys.

Al meu entendre, sembla com si LO PARDAL fos el llegat que ens has deixat als de Riella, i... cal conservar-lo.

Per tot, gràcies.

Jaume Cots

A l'amic Guillem

Quan vaig sentir per la ràdio la notícia de la mort de Guillem Viladot, a Riella hi planava la boira, com si aquella boira que tantes vegades l'havia seduït en els seus escrits, hagués volgut sortir del seu escondiment per venir a fer-li acte de presència i embolcallar-lo per sempre. A la ràdio ara s'hi escoltava l'Aïda de Verdi, «Su! del Nilo al sacro lido», (ell, les grans coses les conjuminava amb la música).

I a mi, com a primera impressió important em va venir a la memòria l'elegància de les figures del Guillem i de la seva esposa Montserrat; dos joves que, acabats de casar, anaven passejant cap al canal i que eren l'exponent d'una desclosa alegria que avançava pels viaranys de l'amor. Després, l'acusada personalitat del Guillem, distinta, única, i irrepetible, s'afiançà i s'engrandí en la meua pensa fins a arribar en aquest immediat present, aureolada d'una especial distinció literària i polifacètica.

Els milers de pàgines que ha omplert la seva ploma, literatura, prosa, poesia... són el millor exponent del seu mestratge i,

*«I la boira com un vel
s'escampà aquí i allà
tan fugaç com un estel
tan immensa com la mar»⁽¹⁾*

naturalment, cal fer una singular menció de les seves originals creativitats exposades a les sales de «Lo pardal».

«Vaig néixer un mes d'abril a la vida de la insatisfacció... Possiblement els ocells que feien niu prop de casa (pardals, orenells, cadernerres...) o les plantes que hi florien (timons, fonolls, argelagues...) se'n van alegrar». I també escrivia: «Serà una batalla molt dura i, al final, serem vençuts.

Tothom se'n riu.

- És que algú de vosaltres pensa triomfar en aquesta vida? » Així s'expressava ell, amb el seu esperonador i màgic llenguatge.

Quan en els ulls d'un nen hi intuïa sensibilitat i intel·ligència, ell, li regalava llibres. I aquesta era la seva profecia vers aquell determinat xiquet. Hi hauria tantes originals primícies per comptar: consells, converses, acudits...

Ara, a Riella, la «...campana que posava a l'aire un toc dur que feia empal·lidir el veïnat... sempre amb la mateixa contundència glacial.» ha tocat per a ell en aquesta

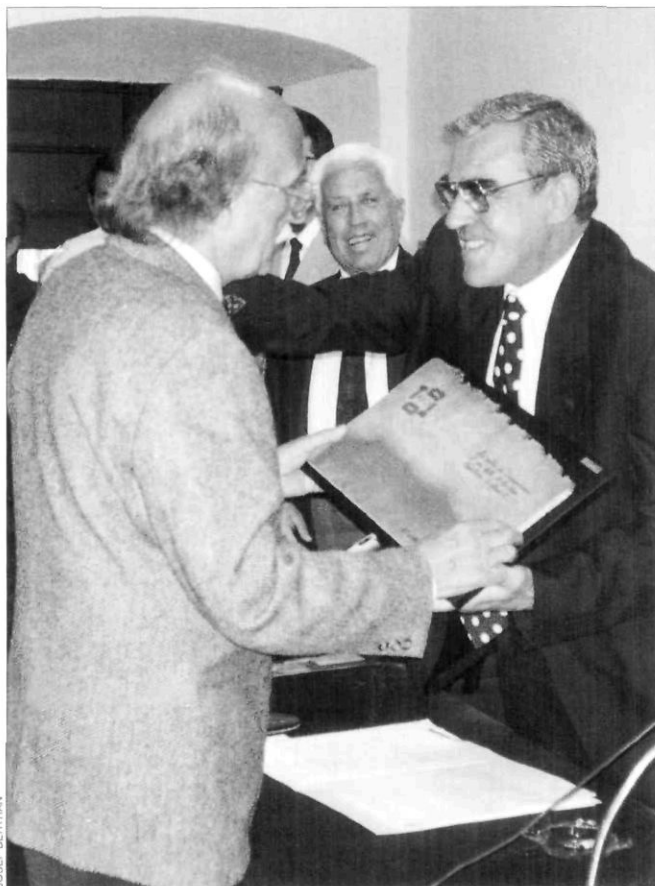
Terra de somnis⁽²⁾

*«Els turons un bell esguard,
les alzineres vells amics.
Cada branca una abraçada
cada fulla un petó.*

*Farigola, romani... petits bressols,
on el gebre es desperta de bon matí
camps fèrtils esperant
la florida estació de l'any»*

Avui el trobarem a faltar i demà encara més amb el record de les seves virtuts i defectes humans i, sobretot, de les seves obres que perduraran en el temps, i és que tal com va dir al concorregut enterrament el seu bon amic i escriptor Josep Vallverdú: «Ara queda un silenci de pardals sobre la seva Riella.» la qual, però, l'aixoplugarà i li oferirà, en endavant, l'orfebreria de les gebrades i, també, l'acaronament del sol.

Pere Mora i Giribet

JOSEP BERTRAN

El 1992 l'Ajuntament el nomenà «Fill il·lustre» de la Vila.

⁽¹⁾ Fragment de «Capvespre d'hivern» de Sandra Valls i Moret

⁽²⁾ Fragment de «Terra de somnis» de Clara Sanz i Font

(Premis Sant Jordi 99 de poesia, que potser continuaran fent «Riella»)

L'enigma Viladot

No sóc, de segur, el més indicat per aclarir l'enigma Viladot. Al company Guillem el vaig conèixer tard i, desgraciadament, no vaig tenir temps de lligar-hi amistat. De les poques converses que vaig tenir amb ell, en recordo una d'especialment grata. Amb veu greu però apassionada em va aconsellar: «L'accessori, en literatura, s'ha d'eliminar, és un efecte fàcil, un llast, el que cal és assaborir el mot nu, la puresa del llenguatge», Viladot –ara ningú no ho ha de dubtar– és un monstre literari que, voluntàriament, ha defugit de convertir-se en mite a canvi d'una dedicació exhaustiva al seu art. El que caldria esbrinar, però, és per què aquest home que ha produït novel·les com *La cendra* o *Joana* –per no parlar de la brillantor de la seva narrativa breu– i obres poètiques de la importància d'*Amor físic*, per exemple, no apareix encara amb la profusió i l'espai que mereix a les històries de la literatura catalana o a les antologies representatives. Heus ací la paradoxa, el misteri que l'envolta. Aquest és el que jo anomenaria l'enigma Viladot.

Tothom sap –hauria de saber– que algunes reputacions literàries es basteixen, a banda de la vàlua intrínseca de l'obra, en les bambolines de la cultura d'aparador, potser en luxosos despatxos d'editorials, amb la complicitat d'altres escriptors, crítics i editors. És per això que gosaria afirmar que, sabedor de l'efimeritat de la falsa glòria, Viladot –que si hagués entrat en el *star system* cultural hauria aconseguit el reconeixement de mestre– no era gaire procliu a deixar-se entabanar per la literatura de cara a la galeria i era prou intel·ligent per sospitar que la grandesa d'un escriptor no estava en les campanyes publicitàries, el màrqueting o l'entrevista calculada en un suplement de cultura, sinó en el volum d'una producció que, en el seu cas, ha adquirit proporcions mastodòntiques. No, no podia permetre's el caprici d'aturar-se al mig del camí. Ell era conscient que la tasca de l'escriptor era escriure. Escriure i

res més. No buscava –n'estic cert– un públic fidel. El públic li va arribar a còpia de constància. Buscava, si de cas, regalar-nos el seu devesall inexhaurible de creativitat. Perquè, a hores d'ara, no afegiríem res de nou si dèiem que una de les seves qualitats remarcables era la generositat d'obsequiar-nos amb els resultats de la seva aplicació. Descobrir, tard i malament, que no se li concedia el valor que mereixia per culpa del seu allunyament dels cenacles o per no ser present en els circuits de les àrees

JOSEP BERTRAN

Exposició *Self* a l'Espai Guinovart.

d'influència (on es couen prestigis) és amagar l'ou. La labor feta, no pas malfeineria o trafiquejada amb presses, és rigorosa: va esdevenir l'obstinació, juntament amb la mitificació de la Riella natal, de la seva vida.

Alguns deien que no tenia paciència per madurar una obra durant anys –l'infantament li cremava a les mans–, altres argüien que publicava massa –tanmateix, ningú no ha de marcar els ritmes de producció–, i altres que era dispers, un tastaolletes que anava de temptativa en temptativa. S'equivocaven. És la visió de conjunt el que compta. Prèmer totes les teclades de la literatura, fressar gèneres i registres distants, han desdibuixat el seu centre d'operacions. Això l'ha fet massa gran per als crítics. Com l'enigma Pedrolo –un altre il·lustre oblidat–, és l'obra acumulativa i sedimentada –la impresa i la

visual, que ell no diferenciava–, allò que provoca que Viladot esdevingui algú de primera magnitud. Ell no era partidari de l'efecte *unius libri*, de l'obra parca o rimbaudiana, sinó del treball sistemàtic impulsat per un neguit vital. I quin era, al cap i a la fi, aquest neguit vital que el portava a crear a un ritme tan vertiginós? Insatisfacció? *Tedium vitae*? Rebel·lia? Necessitat d'autoconeixement? Cal amb urgència una biografia que relacioni obra i vida per respondre a la qüestió atès que, tot i que molts estem convençuts que una interpretació psicoanalítica és insuficient, tal vegada fóra aquesta la via a encetar per penetrar en els laberints de la seva poesia. El bosc d'experimentacions, estirabots i elements provocadors no ens hauria de fer perdre la unitat d'intencions d'una de les obres més ambicioses dels últims quaranta anys.

Voldria acabar al·ludint a una anècdota personal que defineix a bastament el tarannà generós del qual us parlava més amunt. No fa pas gaire, l'amic Guillem i un servidor vam presentar a Lleida els nostres respectius llibres conjuntament. Un periodista ens va preguntar, amb evident mala bava, quin dels dos llibres era més important. Abans que jo protestés per la inoportunitat de la pregunta –al capdavant, el Guillem era un escriptor de talla excessiva per comparar-lo amb mi–, ell, mirant el periodista, em va assenyalar –coneixia com ningú el rar art del gest que acompanya i matisa allò que la paraula per si sola no comunica– i va dir secament: «El seu». No va permetre que jo em queixés i, davant de la seva asseveració, vaig haver de guardar silenci. Em sembla que no es podia demanar més de la qualitat humana d'un gran escriptor: no només acceptava presentar el seu llibre amb algú força més jove i, per tant, més ingenu, sinó que, endemés, assegurava que la meua obra era més important. Una acció com aquesta, us ho puc assegurar, és inoblidable. Tal vegada sigui la mostra més clara que jo vaig viure de la seva generositat. Ara Riella ha perdut la seva veu. Si pareu l'orella, sentireu, molt fondo, el silenci en què ha quedat sumida aquesta tardor.

Màrius Blàvia

Guillem Viladot, un tros viu d'Agramunt

Llegeix Bepeta això que he escrit sobre el Guillem Viladot.

Per la meva germana, em vaig assabentar que l'amic Guillem Viladot estava malalt. Tot seguit, el Josep de la farmàcia, em va donar un telèfon (per informar-me de com estava) de la família del Guillem.

Va contestar-me la Josefina, l'estimada Josefina, la soferta i bona cristiana Josefina Viladot, germana del Guillem. Amiga de sempre, com tota la família Viladot, de casa nostra. Jo li vaig dir a la Josefina que, malgrat que fes brometa, esgrimint el seu agnosticisme, respecte al creure o no, ell creia de veritat. En Guillem, moltes vegades, se'n reia de la meua pràctica religiosa. Però no podia amagar amb alguns dels seus escrits, que era creient, malgrat que ho negués. La Josefina em digué que sí, que era així, que jo tenia raó. Que no parlava gaire bé el Guillem ara, però es feia entendre i, que el coneixement el tenia tot.

Just tres dies després d'aquesta conversa amb la Josefina, per telèfon, m'assabentava per la ràdio que, la nit passada, unes hores abans només, havia passat a millor vida el nostre (de tots) Guillem Viladot, agramuntí de pro.

En trobar-me de nou amb la Josefina, davant del taüt, amb el Guillem, parlàrem una estona sobre dies abans en telefonar-la. I em confirmà, molt satisfeta, com va acceptar i admetre plenament, demanant el posar-se bé amb Déu. I, amb tota enteresa es lliurà en cos i ànima, com el més humil dels creients, morint cristianament. Preguem per l'amic, pel poeta immortal.

I ara jo penso que ja deuen estar fent tertúlia allà dalt del Cel, on s'han trobat amb el seu gran amic Leandre Cristòfol, i el no menys admirat Joan Brossa. Quin tercet! Allà dalt deu dir, què tal Manel (de Pedrolo); gust de conèixer-te personalment, Màrius Torres; com va Maria Mercè Marsal; hola, Salvat Papasseit; què tal, Sigmund Freud, Maquiavel... i, un llarg etc. d'aquells amics a quin més intel·ligent, sensible i bona persona.

Espera'ns amic, mentre, et rellegirem, gaudint de la teua extensa obra ací a baix, que serà com seguir parlant amb tu, molt profundament.

Josep Farreny

Poeta de poble, poeta universal

Ha mort el poeta del nostre poble, l'artista, l'estrany, l'irreverent, Guillem Viladot. El creador del mite de Riella se n'ha anat, una vegada més, sense avisar, sense demanar res a canvi de res. Si de cas oferint-ho tot al seu poble, Agramunt, una vegada més, com sempre.

Els agramuntins que vam viure al seu costat, però, no podem entendre de cap manera la mort de Viladot com una pèrdua, sinó més aviat com una eternització de la seva memòria. Tot el llegat artístic de Viladot anirà sempre, indestriblement, de bracet del nom del seu poble, perquè Viladot ha ensenyat Agramunt al món. L'ha singularitzat, l'ha exemplificat com una perifèria fèrtil en els cercles artístics d'arreu, com un amor paral·lel al de la seva mateixa obra, idèntic en essència a l'amor d'un fill per la mare que li ha donat la vida i a qui li retorna un amor en homenatge, cada dia.

La mort d'un poeta no és mai un adéu, sinó més aviat una

porta oberta a la seva redescoberta, a la seva reinterpretació. Com a agramuntins, cal que aprofitem per reivindicar l'espai del nostre poeta, Lo Pardal. L'herència de tota una vida dedicada a la creació des de l'ombra prolífica de la privacitat combativa i la introspecció quasi psicoanalítica feta poesia de la quotidianitat, extrema i lliure.

Te'n vas, Guillem, Fill il·lustre de la nostra vila, i ens deixes la flama incombustible del teu record fet poesia, com un acte d'amor extrem,

explícit, íntim per als agramuntins que et vèiem cada dia.

Agramunt deu homenatge a la teva figura. Per conservar-te més viu que mai, entre nosaltres, hem de perpetuar la teva memòria fins a fer-la tangible i popular, assequible.

Tu que et feies dir poeta de poble, ara el teu poble t'ha de fer universal.

Recollint el premi d'Urgellenc'91 en presència de Jordi Pujol.

**Grup municipal socialista
a l'Ajuntament d'Agramunt**

A l'Amic Guillem Viladot

Adéu, adéu, Joglar de la Ribera del Sió, Poeta de la Terra Ferma, home d'activitats polifacètiques: espero que els Àngels i Arcàngels dels quals tan bellament havies escrit, com un estol d'amics et vinguin a acompanyar a la busca d'aquella Llum immarcescible que, segons la Sagrada Escripura, «ni l'ull ha vist, ni l'orella ha escoltat mai, i que són les meravelles que Déu té reservades als qui l'estimen...»

Potser algú es dirà: «Però si el Guillem sembla que feia professió d'agnosticisme en molts dels seus escrits!...» No, no, eren aparences. Ell, que tantes vegades tocava el tema religiós, mostrava així amb les seves crítiques el molt que l'interessaven les preguntes cabdals referents a la transcendència... L'odi o la crítica estan molt a prop de l'amor. El pitjor és la indiferència i despreocupació. «Ai dels tebis –també va dir Jesús–. Tan de bo fossin freds o calents, perquè als tebis estic per vomitar-los de la meva boca...»

Guillem, trobarem a faltar els teus escrits quotidians a «La Mañana», els mensuals a la contraportada de «Sió» –era la primera pàgina que jo llegia de la revista, tot preguntant-me: Quina ens en dirà avui! Podiem estar-hi d'acord o no, però mai no ens deixaves indiferents perquè la teva creativitat, els records d'infantesa i la catarsi que feies de les vivències

–fins i tot les més íntimes de tota una vida que ens regalaves mensualment– per nosaltres, agramuntins, ja formen part de la nostra història.

Et trobarem a faltar, Guillem. Molt i molt... i aquí aca-bo, emocionada i, com diu la cançó:

AMICS, AMICS PER SEMPRE!

Descansa en pau!

Núria Morà

Lliurant una de les seves creacions a Javier Pérez de Cuéllar, ex-secretari general de l'ONU, en presència de Jaume Porta, rector de la UdL.

In memoriam

Quan tot era d'una altra manera, quan érem joves, quan anàvem a escola i tot era en castellà... ben bé fa uns vint anys hi havia algú que escrivia en llengua catalana a la nostra vila, hi havia algú que ens provocava amb la seva actitud, hi havia un far que tenia una llum diferent en la manera d'explicar l'art i la realitat de l'època. Aquesta persona era en Guillem Viladot.

I ens semblava tan important que quan el professor de literatura castellana va proposar-nos una conferència en la qual hi hauria com estrella invitada el nostre farmacèutic del carrer Sió, aquell que vivia entre la *taverneta* i la biblioteca de La Caixa, ens va semblar prou interessant. Vam llegir alguna de les seves obres, volíem estar ben documentades i muntar una tertúlia literària.

Va venir al centre i ens va parlar una hora en la qual no hi va faltar el sentit de l'humor i la provocació. Vam sortir ben esverades de la xerrada i unes quantes ens vam adonar que s'havia oblidat una bufanda de roba sobre la cadira de l'aula. Enlloc de portar-la al seu propietari la vam llençar al terra de la farmàcia amb un afany de continuar el joc de la provocació que havia iniciat en Guillem Viladot. Posteriorment en una sortida a Barcelona vam visitar una exposició de l'autor. No hi enteníem res però ens divertia veure una baldufa sobre un fons verd, unes puntetes blanques enganxades a una lletra negra... només Buñuel i les seves pel·lícules s'assemblaven a allò tan estrany que ens ofería Viladot.

I després vam estar parlant un parell o tres de vegades i el discurs sempre era interessant però incòmode, costava analitzar tant les coses personals, era inquietant submergir-se sobre la figura del pare, sobre la sexualitat femenina i parlar-ne tan tranquil·lament com pretenia l'altre. I a més el discurs Freudià ens semblava passat de moda, a nosaltres que només havíem començat a volar i que ens agafava el final de l'època hippie, nosaltres que ja tornàvem de tot.

Així es va distanciar la relació amb algú que sempre estava allí fent les seves creacions. Segurament hagués estat possible un apropament perquè el *feeling* i la simpatia era un corrent que existia per les dues parts, però la vida ens porta per camins diversos i la joventut sempre és intrèpida. Per sort, les relacions entre les persones no es desfà tan ràpidament, ens queda el record i en aquest cas ens queda la petjada de tota una vida de treball i de servei a l'art.

Eros i Thanatos. Finalment aquell far s'ha apagat i com sempre, ha sabut anar més endavant que tots nosaltres. Potser no serem tan indiferents amb un tema com la mort del creador de Riella i buscarem els segurs consells d'algú que ara ja no és amb nosaltres.

Àngels Escolà

...de la vora del foc

Lo Viladot

En Pacífic era un home tossut com ell mateix, i amb un esperit de contradicció que podia arribar a exasperar el més benintencionat dels seus interlocutors. Semblava que l'etapa d'autoafirmació a través del «no» que qualsevol persona passa en l'època de la més tendra infantesa a ell se li hagués allargat indefinidament. I no és pas que en Pacífic fos una persona inculta, com podria fer pensar aquest tret característic, no, ben al contrari; tot i que havia hagut de deixar l'escola prematurament per imperatius de la feina del camp, era un lector empedernit, tant de la premsa diària com de tota publicació que pogués aportar-li coneixements en qualsevol camp. Però ell era d'aquells que defensaven les seves idees fins i tot més enllà de l'evidència. I això si parlem en general, perquè si concretament en el tema de l'obra d'en Viladot, la seva posició semblava del tot desproporcionada. Aquesta aversió es va iniciar quan la seva dona li va regalar «un més un» o bé «home llum llum zero» (depèn de per on es començava la seva lectura) el dia de Sant Jordi de l'any 1974. Quan en Pacífic va obrir el llibre i va començar a veure pàgines i pàgines amb quatre paraules a cadascuna aparentment sense sentit, i altres pàgines del tot en blanc, li va agafar una enrabiada d'aquelles que fan història.

– Però què cony s'ha pensat aquest! Que ens xupem el dit o què?

Li va etzibar a la seva dona, que veia recompensada d'aquesta manera tan poc afalagadora la seva iniciativa de recuperar la tradició de

Sant Jordi tants anys perduda.

– I per això has pagat tants quartos! (va rebotre el llibre a la paret, perillosament prop del cap de la seva esporguïda dona). No vull sentir parlar més d'aquest torra-collons en aquesta casa. I et prohibeixo terminantment que posis més els peus a la farmàcia, em sents? (i tant com el sentia) i si em poso malalt i a la Mas no tenen el que necessito em dones te de roca, que ben segur que m'anirà millor que qualsevol cosa que surti de les mans d'aquest farsant!

Durant molts anys va complir fidelment la seva promesa de no invertir ni un segon del seu temps en aquelles animalades que escrivia l'apotecari aquell.

Tots els habituals de la taula del cafè on en Pacífic feia la tertúlia el cap de setmana, sabien de la seva profunda aversió cap a l'obra d'en Guillem Viladot, i sempre que podien el burxaven per aquest flanc. De tant en tant algú portava algun retall d'article d'en Viladot, d'aquells que ferien la «sensibilitat» d'en Pacífic i els llegien en veu alta. Quan

començaven a sortir les inevitables referències al penis, el clitoris i a les ereccions, en Pacífic s'anava posant vermell com un perdigot amb la consegüent satisfacció de la concurrència, que feien veure que no se n'adonaven però que no el perdien de vista de cua d'ull.

– Ja en tinc prou, m'estimo més parlar d'aquelles «pepes» del Barça que no pas d'aquest impresentable.

– Però què dius? –li recriminaven jovialment els presents, satisfets perquè havien aconseguit el que pretenien.

– No aniràs a discutir la vàlua de lo Viladot! Fins i tot les Patums de Barcelona li reconeixen el mèrit!

– No em feu riure! Aquells pixapins de la mata es deixen enredar per quatre referències als rostolls, o al blat o a l'alzinerà, es veu que ara és moda això de parlar de coses «rurals». El retorn als orígens en diuen els carallots!... Ja els fotria jo! Els donaria un xapo a cadascú i ja veuries com aviat se'ls acabarien els somnis bucòlics.

– Però si és un escriptor molt llegit!

– Ja, no m'estranya, de la mateixa manera que les pel·lícules més vistes són les pornogràfiques! Posa uns quants culs i uns quants pits i tindràs més èxit que en Vittorio de Sica! Mireu-vos, si no, us cau la bava cada vegada que veieu un pit! Au va, deixem-ho córrer!

I així anaren passant els anys, i la relació Pacífic-Viladot anà creixent en antagonisme.

El punt d'inflexió el marcà el primer article de la sèrie «itineraris interiors» que es publicaren cada mes a la contraportada de la revista Sió. En Pacífic era un fidel lector de la revista, fins i tot les esqueles i els anuncis es llegia; menys lo Viladot, és clar! Però el dia que va veure el nom del seu carrer com a títol de l'escrit no es va poder estar de llegir-lo; i va gaudir com no ho havia fet

JOSEP BERTMAN

Manipulant objectes trobats al taller de casa.

Viladot amb la seva novel·la Carles a les mans, assegut a l'entrada de casa.

feia molts anys, a cada paràgraf anava movent el cap com a signe d'assenyament, o de coneixement còmplice dels fets que allí s'explicaven. I en acabar la lectura es va quedar quiet com un rave, esmaperdut, la veritat és que no entenia res: -Com era possible que un descregut menjacapellans com lo Viladot pogués arribar a escriure una cosa com aquella?... estava convençut que allí hi havia trampa, per força havia hagut de pagar algú perquè li escrivís allò.

- És clar, com que està «ferrat» no li deu venir de 1.000 duros per quedar bé!

Però el fibló de la curiositat ja l'havia picat, i aprofità un viatge que va fer a Barcelona per a fer-se una revisió, per comprar d'amagat de la seva dona el llibre «Tems d'estrena».

La seva lectura va ser com transportar-lo al temps de la seva infantesa, d'una manera dolça, real, poètica, semblava com si aquelles pàgines les hagués escrit ell mateix amb el subconscient, talment podia saber la frase que vindria a continuació de la que estava llegint... Va haver de llegir-lo a batzegades, ja que ho feia quan anava al Wàter per tal que ningú no el descobrís. La seva dona ja començava a intranquil·litzar-se d'aquelles llargues estades a la comuna, fins que

va veure el llibre sota de la pila de tovalloles de bany. Però es va guardar ben bé de dir-li-ho.

Després va llegir Memòria de Riella, la Cendra, els articles a la Mañana... i la comunió Viladot-Pacífic va arribar a ser total, quan aquest llegia alguna referència que li semblava fora de to, o quan va veure alguna fotografia dels «poemes visuals» ja no se sentia tan ferit en la seva sensibilitat, només movia el cap com a signe de desaprovació, com ho fa un pare davant d'alguna malifeta del seu propi fill. Però no va manifestar a ningú el seu canvi, era una qüestió de principis. Els companys de taula de cafè però, feia temps que havien abandonat les seves brometes referents a en Viladot, ja que en Pacífic no responia com en ell era habitual, girava el cap cap un altre cantó i feia veure que no sentia res.

Un dia fred i boirós de novembre va veure una esquela penjada a la porta de l'església, com en ell era costum, va pujar les escales per veure de qui es tractava. Va llegir i rellegir el nom moltes vegades, fins que va mirar al seu voltant com demanant ajuda o explicació d'allò a algú, en aquell moment sortia el mossèn de l'església, i en veure'l li va dir:

- Ja ho veus Pacífic, tan se val si ets ric o pobre, llest o ruc: tots hi hem

d'arribar!

- Lo Viladot s'ha...? Lo Viladot escriptor? El de la farmàcia?

En altres circumstàncies qualsevol que el sentís podria pensar que no hi era tot, era evident de qui es tractava, però en Pacífic no s'ho podia creure, algú capaç d'escriure com ho feia en Viladot, d'explicar les coses d'aquella manera no podia ser una persona com les altres, de manera inconscient creia que lo Viladot no havia de morir mai, que sempre hi havia estat i que sempre hi seria, era injust, quin sentit tindrien a partir d'ara totes les coses que passen si no les podem gaudir a través de la visió poètica a vegades, realista unes altres del Viladot?

Encara en estat de xoc, sentint-se una mica orfe, va mirar cap al cel per demanar una explicació, i va veure un bosc d'antenes, algunes d'aquelles que en diuen parabòliques. Va haver de fer un bot del mig del carrer per esquivar dues motos que passaven a gran velocitat i fent un soroll de mil dimonis, el del davant li deia a l'altre tot rient:

- A que no m'atrapes cabró!

- Ah, ah, ah. Ja veuràs si no, fill de puta!

També es va haver d'apartar del mig de la vorera perquè uns nens passaven ràpidament ocupant tota l'amplada.

- Véns a casa? M'han portat un joc per la vídeo-consola que és una passada, tio!

- No, que ara faran els Power Rangers i no me'ls vull perdre, molen quantitat!

Llavors es va adonar que ja feia molt de temps que no veia cap nen jugar a todes, o al cavall fort o a truques... i les cuques de Sant Joan? I la puput?...

Un somriure amarg es va dibuixar a la seva cara, ara ho entenia! Riella ja feia temps que havia mort, i lo Viladot havia decidit que sense ella, ell tampoc no tenia raó de ser, i per això havia decidit morir-se.

Maria Salamiento

«Quan me mori, quin bo estar sol i, per a sempre, perdut en aquesta mida sense principi ni fi...!»

(Tems d'estrena)

De llibres

L'últim regal d'en Guillem

GUILLEM VILADOT, *Els ulls*
Col·lecció Clàssica, núm. 347
Columna Edicions S.A. (octubre, 1999)
66 pàgines. Preu 1.350 pessetes

Els ulls és el darrer llibre que ens ha donat Guillem Viladot abans de deixar-nos per sempre. Sortosament encara algunes obres seves han de sortir a la llum; quan s'editin, però, haurem d'etiquetar-les com a pòstumes, ja que ell no les podrà admirar ni presentar.

Els ulls és una narració curta, explicada en tercera persona, que l'autor situa a la masia de ca l'Isidori (la seva) de Riella en plena postguerra (ho sabem perquè la padrina explica al nen el pas dels soldats pel mas i la posterior crema del paller), encara que l'ambientació apareix deformada donat que els protagonistes participen al carnaval del poble (fets que realment només foren possibles abans de la guerra civil). Tot plegat no té altra significació sinó la que ens permet descobrir com Guillem Viladot es valia dels propis records i de la imaginació a l'hora de confegir la ficció.

Tot i tractar-se d'una narració curta, hi apareixen una colla de personatges molt ben aconseguits. Hisop, protagonista del relat, és un nen innocent, aplicat, creient i d'una gran sensibilitat i bonesa; capta la bellesa del món amb els dits, amb els ulls, amb el cor esbatanat a la vida; un nen que vol atresorar amb els ulls tota la formosor per tal de servir-la i tenir-la dins; perquè ell sap prou bé que

"no calen ulls per veure-hi...". La Rita, la mare, és tendra, sensible, comprensiva i plena d'amor maternal. En Pere, el pare, és l'amo del mas (això per l'autor ja vol dir molt); si bé no es tracta d'un personatge tan ben dibuixat com els anteriors, en ser la seva implicació més marginal, no apareix amb connotacions negatives (característica que sovinteja

El darrer llibre que ens llegà Guillem Viladot pocs dies abans de morir és un autèntic present per a tots. S'allunya de les novel·les darrerament escrites i torna a enllaçar amb els seus primers escrits.

en la narrativa viladotiana). Ionis és l'amiga de l'Hisop, tan sensible i angèlica com ell, amb qui té una experiència quasi celestial de descobriment del cos propi i d'altri. Els membres de la família s'acaben d'arrodonar amb la padrina, per qui el nen sent una entrançable estima, i amb Fis, la gosseta del mas.

A aquests personatges n'hi cal afegir uns altres que, tot i ser-hi més de passada, tenen un assoliment notable: el mestre Eusebi; mossèn Roc; el taxista Tonet; el forner Nel; el Ton de la Sorda; el mosso de la farmàcia, Benet, que té una cama

de fusta; Sila, la tieta de Ionis, etc. La major part d'aquests caràcters tenen un referent històric directe amb persones del poble que havien existit i que Guillem Viladot havia conegut i tractat. A voltes hi són retratats tal i com eren, altres només en manleva el nom. L'autor, valent-se de la pròpia realitat, col·loca alguns vilatans en el seu món narratiu; així els ret homenatge i els fa passar a la posteritat.

Ja hem dit que la narració se situa a la masia de ca l'Isidori i a Riella. Feia temps que en la seva obra Guillem no ens parlava de la mítica Riella. Ara, talment volgués cloure un cercle que va començar en les primeres obres, torna al seu poble natal Riella/Agramunt. A més no és desencertat veure en l'Hisop aquell Guillem de quan era petit: un infant tendre i feble tot ulls i obert a copsar per primera vegada la bellesa de les coses que l'envolten, obert a un "temps d'estrena". Amb la represa del mite de Riella, els agramuntins ens podem sentir cofois. Fixem-nos com Hisop veu el poble des de dalt d'un campanar; és el retrat mateix de la nostra vila:

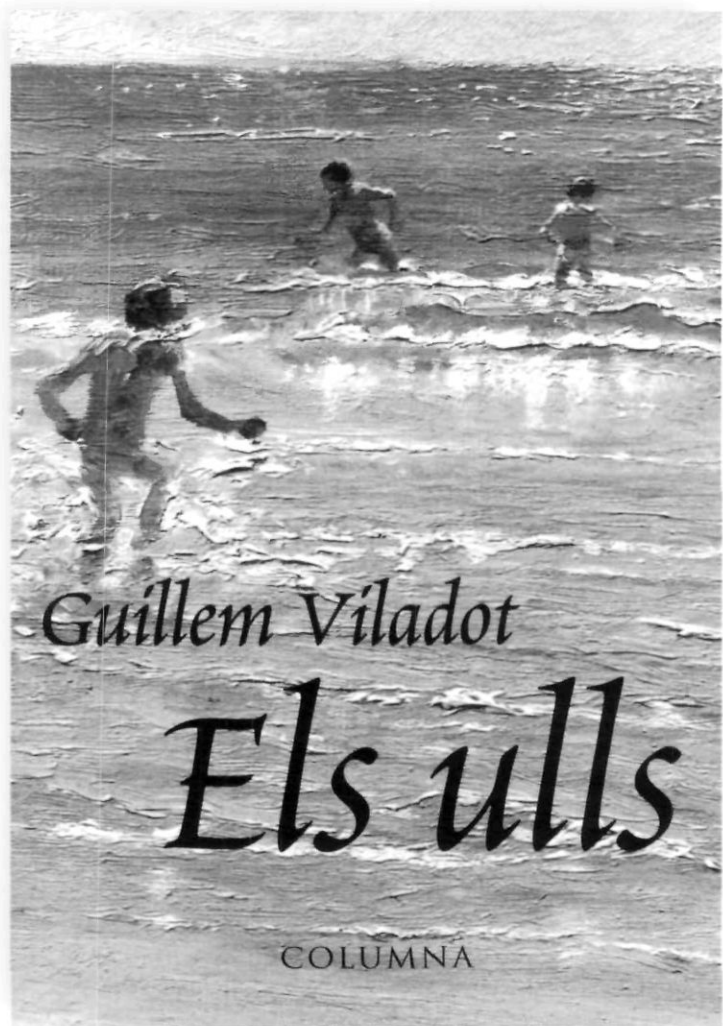
"Era un cloquer sense campana. Des d'un dels finestrals, a baix es podia veure gairebé tot Riella. Les xemeneies de Riella, les teulades de Riella, els petits terrats de Riella, els parallamps de Riella. De tant en tant, les teulades es trencaven i es podia endevinar el dibuix dels carrers i les places. A mà dreta, una mica enllà, emergien les pedres del campanar gòtic i la cresta de les arquivoltes romàniques

de l'església de Riella. Una mica més amunt, treia el cap la filera de finestres de ca la Vila. Gairebé al final del poble, damunt el tossal que havia servat un convent de franciscans, es descobrien els únics pins. I cap al sud, la serra, verda per aquesta banda, però calcinada per l'altra. Damunt de tot, el cel de Riella, gairebé blau..." (pàg. 26).

La narració, més que tenir un fil argumental seguit, és una composició diversa que apareix fragmentada en quatre capítols. A través del narrador omniscient hi veiem el protagonista que contempla una gran nevada des del seu mas a principis de primavera; també assistim a l'anada a l'escola on es troba amb la seva amiga Ionis, amb qui puja a un campanar des d'on es deixen captivar per la visió del poble i de tot el terme; dies després els dos amics es disfressen plegats per participar al carnaval de Riella; i finalment, l'Hisop fa un viatge amb els pares, que lloguen el taxi del Tonet, per tal de poder anar a veure el mar per primera vegada.

El llenguatge, d'execució poètica, és d'una gran bellesa i emotivitat. Alguns fragments són proses poètiques comparables al "*Temps d'estrena*" que va ser inclòs en el primer volum de l'Obra Poètica completa (encara ara en vies de publicació). Heus-ne ací un botó de mostra: Hisop, en un moment d'intimitat, diu a Ionis, "*Per sempre més et portaré dins les meves almostes com un grapat de llum...*". I més endavant declara, "*Deixa'm olorar el teu cap, deixa'm olorar les teves mans, deixa'm olorar el teu vestit, deixa'm olorar el teu esguard, deixa'm olorar els teus anys, deixa'm olorar la teva memòria.*" (pàgs. 25 i 36)

Amb el record tendre de la defunció de l'autor, la lectura d'aquest llibre a voltes ens fa estremir, ja que hom hi troba una colla de premonicions i de referències a la vida i a la mort. En Guillem, que sempre havia estat un home lúcid i que, en assolir la vellesa, sabia que com qualsevol dels humans la fi se li atansava, aprofità aquest relat per parlar-nos de la mort. Sembla

Portada del darrer llibre que ens ha donat Guillem Viladot abans de deixar-nos per sempre.

que intuís el seu ràpid decés. "*Ara, mira-ho tot sense parar, perquè després no veuràs res*", escriu en una de les citacions abans de començar la narració. A la meitat del relat, quan l'amiga pregunta a Ionis si ha vist alguna vegada un difunt, el nen contesta, "*Jo sí. Va ser el padrí, fa un parell d'anys. Me'n recordo molt bé. Es va acomiadar de tota la família. Quan em tocà el torn a mi, m'agafà la mà i em va dir que la mort no existeix. I em va fer prometre que si algú em volia fer creure en la mort, no li faria cas i que li contestaria que només existeix la vida, perquè la mort no l'ha vista mai ningú, i en canvi la vida sempre la tenim al davant i la sentim dins nostre...*" (pàg. 45).

El darrer llibre que ens llegà Guillem Viladot pocs dies abans de morir és un

autèntic present per a tots. S'allunya de les novel·les darrerament escrites i torna a enllaçar amb els seus primers escrits. La lectura de "*Els ulls*" és una metàfora, un cant a la llum, a la vida. Una exquisitat d'un gran creador. La recomano ferventment a tots, petits i grans. I als agramuntins d'una manera especial, ja que suposa per nosaltres un doble regal; no només hi podem descobrir la bellesa, la delicadesa, la tendresa i el lirisme, sinó que hi descobrim el mite de la nostra vila amb els seus carrers, les seves cases, les seves gents i les seves festes. Si encara no ho heu fet, llegiu-lo; hi retrobareu aquell Guillem de trenta o quaranta anys enrera; el Viladot de *Memòria de Riella*.

Joan Puig i Ribera

Finestra educativa

La darrera entrevista a Guillem Viladot

Quan es va fer aquesta entrevista, ningú no podia pensar-se que passaria a la història per ser, possiblement, la darrera que es va fer a l'apotecari i lletraferit de Riella, Guillem Viladot. Es tractava simplement de recollir informació directa d'un artista per tal d'elaborar posteriorment un treball d'estudis. La xerrada mantinguda a finals d'aquest estiu va anar tal i com es desgrana a continuació.

– Podria explicar-me com ha estat la seva vida fins ara en l'actualitat?

– La part d'infantesa la vaig passar aquí a Agramunt fins l'any 39, va ser en aquesta data quan me'n vaig anar a estudiar a Barcelona el batxillerat i amb tres convocatòries successives vaig liquidar-lo, després vaig ingressar a la facultat de Farmàcia on em vaig llicenciar el 1947, llavors vaig casar-me i me'n vaig tornar cap aquí Agramunt. I aquí paral·lelament a la vida de farmàcia va començar la meua vida literària.

– A partir de quin moment de la seva vida va començar a escriure?

– Aquí caldria destriar una sèrie de coses: el fet d'escriure ho abasta tot, és un fet que en un moment té unes incidències estrictament literàries i després va agafant uns vessants més experimentals. Jo vaig començar a escriure com a conseqüència de les lectures de J. Ramon Jiménez, R. Tagore, Cernuda... i tot aquest tipus de prosa poètica.

Aquí a casa val a dir que es seguia un ambient molt literari, molt culte i molt il·lustrat perquè el pare (Joan Viladot i Puig) era un home molt il·lustrat, l'avi (Ramon Viladot i Benet) era un bon histo-

riador i el meu besavi (Antoni Viladot i Sanuy) també ho era. A mi m'agrada dir que el meu avi i el meu besavi, entre ells parlaven el llatí i traduïen Ciceró.

Va començar per tant, amb una intencionalitat de prosa poètica, que això està molt ben resumit en el llibre *Temps d'estrena*.

– Què és el que va impulsar-lo a treballar poesia visual?

– A mi la poesia tradicional no em satisfia prou, perquè seguia uns camins que en certa manera s'havien treballat molt. Aviat em vaig començar a barallar amb les normes alfabètiques, sintàctiques, retòriques i llavors vaig aconseguir fer un tipus de poesia que consistia en desmantellar l'ordre alfabètic i amb les deixalles d'aquest

Guillem Viladot amb l'autora de l'entrevista.

desmantellament, edificar el propi llenguatge. Bé, això ho feia aquí els anys 50 i 60 d'una manera privada, d'una manera completament solitària i un dia vaig conèixer un noi que es deia Iglesias del Marquet que acabava de tornar del Canadà, on havia estat professor i ell em va dir que el que estava fent es deia poesia concreta,

jo no sabia ni que existia la poesia concreta, però sí que sembla ser que la societat funciona a través de vasos comunicants; no has d'estar necessàriament amb una connexió directa amb uns ambients, persones o gèneres literaris sinó que a través d'aquests vasos comunicants o inconscients col·lectius arriba un moment que tothom fa el mateix, en aquell moment era la poesia concreta.

Llavors a partir d'aquí, la poesia concreta es va anar complicant i en comptes de treballar amb deixalles alfabètiques ara ja es fa tipus escultura, però no s'ha de perdre mai el valor simbiòtic de les lletres, perquè tant signe és una lletra que un telèfon, tots són signes, el que passa és que estem acostumats a treballar amb signes alfabètics per entendre'ns, però si tu vas per la carretera els senyals de tràfic són signes d'un altre tipus.

Bé, aleshores, a mesura que es va anar complicant la cosa, es van fer més presents els valors signícs o simbiòtics de l'entorn, com pot ser objectes trobats en el món de l'agricultura, de la indústria... i això va fer una mena de nou llenguatge que en dic poesia objectual, poesia dels objectes, que és l'objecte trobat i també l'ordre alfabètic, un objecte trobat descontextualitzat i manipulat i tot això si ho descontextualitzo puc fer un poema visual.

– Quina és la base de la seva inspiració quan crea o produeix obres d'art?

– Les coses surten per sí soles, en el meu cas jo no puc decidir el que vull fer, sinó que en funció dels materials que tinc surt el que surt, i això no sé si és inspiració o si és habitud o ofici. Això és un tema de tipus psicològic que jo he pensat molt, el perquè les coses surten soles. Picasso deia: "jo no busco, trobo" i realment és així; jo mai no

he buscat, he trobat. Potser sí que hi ha moments que estàs receptiu en unes certes coses i potser sí que en literatura es requereix uns certs moments de sensibilitat. Aquest fenomen que les coses surten soles l'he experimentat varies vegades; per exemple, jo vaig escriure una novel·la titulada *Memorial de Na Nona*, i la vaig començar amb la intenció molt ferma i molt segura de fer una novel·la d'una noieta en un convent de monges, i les seves relacions més o menys lèsbiques amb les monges però finalment va acabar sent una novel·la d'un amant de Josep Pla. O sigui, no hi ha un propòsit, a vegades; és, el discurs que tot d'una agafa el seu corpus, la seva intencionalitat i se'n va cap a un altre cantó. Per tant, jo penso que no hi ha moments d'inspiració.

– *Què significa per a vostè la paraula "poesia"?*

– Poesia és una altra manera de conèixer la realitat que ens envolta. La realitat és un fenomen que no existeix, és allò que percep el subjecte i en diem realitat. Llavors aquella realitat especial i aquell subjecte especial que rep en un moment especial en diem poesia. La lectura que en fa el subjecte d'aquesta realitat es converteix en poesia quan és una altra font de coneixement. La poesia és un estat d'enamorament de la vida i aquest enamorament dona un coneixement de la vida diferent al coneixement que tenim vulgarment.

– *Quina diferència existeix entre poesia visual, concreta i experimental?*

– Això és un procés, no podem tallar-ho com a compartiments estancs, sinó que la poesia concreta rep en un ordre alfabètic, trossos de lletres, de paraules... i a mesura que en aquest tipus de llenguatge se li va incorporant signes de tipus més plàstic s'esdevé la poesia visual i experimental.

La poesia concreta és un tipus de poesia d'avantguarda dels anys 40 i 50 que té més càrrega literària, en canvi la poesia visual i experimental és la poesia concreta amb més presència de signes plàstics. La poesia objectual té més càrrega de tipus plàstic.

Però cal tenir en compte que la meua obra es un discurs literari, no plàstic, encara que el resultat final pugui ser un discurs més o menys plàstic.

– *Així com la seva faceta d'escriptor té algun lligam amb Agramunt, la poesia visual també n'hi té?*

– Totes les meves obres tenen un lligam

amb Agramunt, però no en l'anècdota sinó amb la terra, amb la dimensió tel·lúrica de la desinència.

Si jo hagués viscut des de sempre a Barcelona la meua poesia, la meua literatura en prosa hagués estat una altra, ja que evidentment el medi condiciona, però és l'arrel qui condiciona, no l'anècdota del poble, és aquell contacte directe amb la terra, no amb l'asfalt.

– *Si vostè creu que no és avantguardista, que entén per avantguarda i per artista avantguardista?*

– Jo no em considero avantguardista encara que la meua obra ho sigui. Les avantguardes es distingeixen per la seva modalitat dissident, de trencar motlles, costums, tradicions i tots els valors heretats. Ells ho van fer com una dissidència davant d'una sèrie de factors que podien ser polítics, socials,... però jo vaig fer el mateix, a partir d'unes causes diferents. S'ha de tenir en compte que quan jo feia poesia concreta aquí a Agramunt als anys 40, tot estava enrunat, jo no estava en contacte amb ningú, i a més no sabia ni que existís la poesia concreta. El país estava completament desolat, destaralatat. A mi tot aquest caos em va motivar a fer el meu discurs poètic, un discurs de rebel·lia contra tot aquest sistema enderrocat i el valor més representatiu d'aquest sistema era l'ordre alfabètic. No ho vaig fer com un matis del que es feia a fora, ja que no sabia el que hi passava en aquells moments.

– *Quin lligam hi ha entre la poesia visual i Marcel Duchamp?*

– Sabia que existia com a pintor però vaig descobrir-lo com a gran poeta objectual quan jo, ja havia fet bastant poesia visual. I vaig pensar: aquest és dels meus; fins i tot tinc a Lo Pardo una fotografia d'ell, però no perquè m'hi senti emparentat, sinó admirat.

– *Què és Lo Pardo?*

– L'àmbit que recull tota la poesia feta amb objectes. És un espai que allotja, emmagatzema, un discurs literari; està representat per la poesia concreta, experimental, visual i objectual. Els seus inicis tenen relació amb un veïnatge molt proper amb l'ordre alfabètic i que últimament se'n distancia per donar èmfasi a les arts plàstiques.

– *Què significa per a vostè Lo Pardo i per què aquest nom?*

– Lo Pardo, ho és tot per a mi, és el meu

amor. Jo tenia una editorial, l'*Urgell*, i Lo Pardo va ser el nom d'una col·lecció de poesia experimental que vam donar amb Iglesias del Marquet. Tot d'una vam plegar d'aquesta editorial ja que va resultar un desastre econòmicament, i llavors, vaig rescatar el nom de Lo Pardo per batejar aquest espai de poesia visual.

– *Quants espais té oberts al públic?*

– Són tres pardals, però no estan mai oberts al públic, sinó que prèviament s'ha de concertar una visita.

– *Quin és el motiu d'haver distribuït la seva obra en tres Pardals, és una qüestió de temàtica o simplement d'espai?*

– És purament necessitat d'espai.

– *En quin any va obrir Lo Pardo?*

– L'any 1992.

– *Creu que la gent d'Agramunt s'interessa prou per Lo Pardo?*

– Jo crec que sí, perquè quan tenim les portes obertes per la Festa Major o per la fira del Torró ve molta gent en proporció a la gent que es preocupa per aquestes coses.

– *Quines idees té en perspectiva dins del camp artístic?*

– Continuar treballant en el món de la experimentació visual.

– *Creu que la gent que ve a visitar Lo Pardo entén el que vostè vol expressar amb les seves obres?*

– No és tracta d'entendre, és tracta de comunicar amb el llenguatge i això ho vaig experimentar molt la primera vegada que vaig estar a Londres, perquè jo em passava hores i hores sentint parlar a la gent anglès i no entenia res, però tota aquella addicció tan distant a la nostra em fascinava. Per tant, cada obra d'art és l'addicció que fa el creatiu de la realitat i aquesta addicció és la que intenta no transmetre com un missatge sinó com un llenguatge, i les persones poden copsar-ho o no. Realment qui sintonitza millor és la gent senzilla, sense fitxes culturals ni artístiques, que no pas la gent que vénen aquí amb farcells tòpics de molta cultura. Cal tenir en compte que el procés creatiu és un procés primari, i la gent que no està malmesa per la cultura, sintonitza amb aquest llenguatge primari. En canvi aquells que vénen carregats de cultura no comuniquen, ja que estan condicionats.

– *Moltes gràcies per tot!*

Miriam Buireu

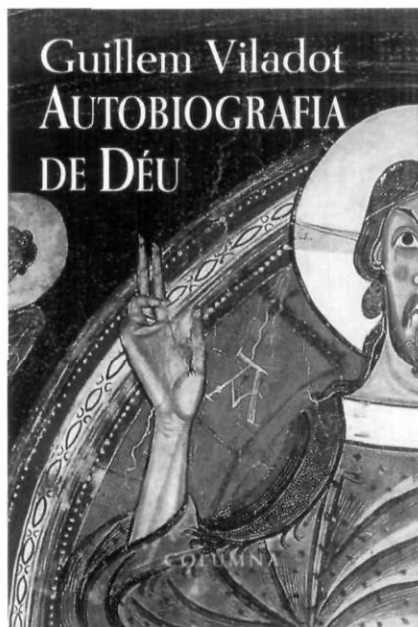

Bibliografia recent i altres dades

La bibliografia de Guillem Viladot ha estat molt extensa i variada. Sió remet els lectors al suplement del núm. 344 (octubre de 1992) on es donà detall de tot el que havia publicat fins aquells moments. Ara, doncs, ens limitem a actualitzar el llistat i a exposar-ne unes quantes dades biogràfiques.

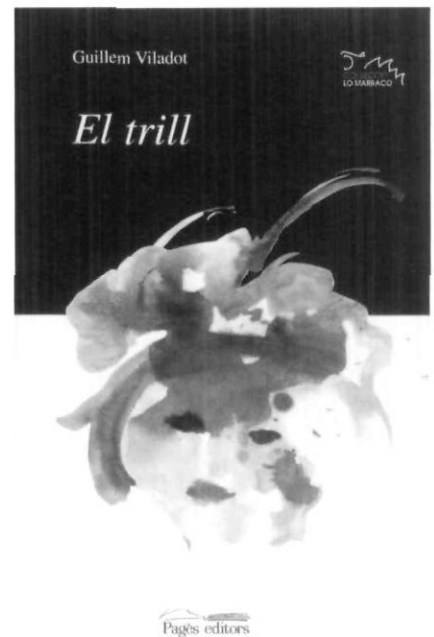
A) Obra pròpia a partir de 1992

- **Itineraris interiors.** Col·leccions "La Mañana". Lleida, 1992. (Reedició dels articles que amb el mateix títol havien aparegut a Sió en la secció "Som a Riella". Edició no venal que es regalà amb l'adquisició d'un exemplar de La Mañana o de Sió. Conté una *Presentació* i unes *Notes* de Lluís Pons i Serra, una *Introducció* de Joan Puig i Ribera, un *Apunt biogràfic* de Jaume Cots, *Bibliografia* de Pere Mora, i *fotografia de coberta* de Josep Bertran. 95 pàgines).
- **Carles.** Col·lecció Clàssica, núm. 119. Columna Edicions. Barce-

lona, juny de 1994. (Novel·la sobre el fill del rei Felip II. 177 pàgines).

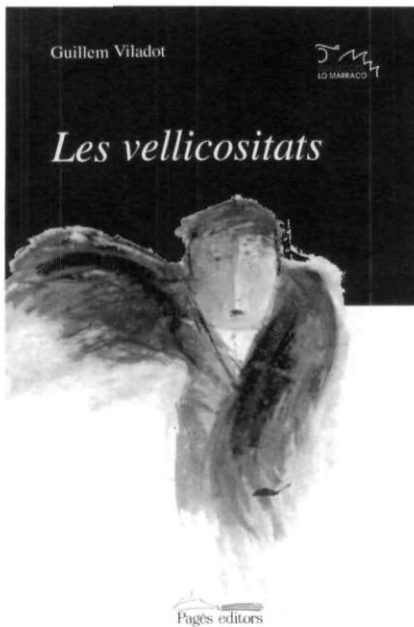
- **L'Ass i l'Orr.** Col·lecció *El fil d'Ariadna*, núm. 28. Edicions Barcanova. Barcelona, juny de 1994. (Novel·leta juvenil. Havia estat publicada en capítols a "Nou Diari" l'estiu de 1991. 94 pàgines).
- **Juana la loca.** Novela històrica. Editorial Apóstrofe. Gener de 1995. (Traducció al castellà de Joana).
- **Menorà.** Desembre de 1995. (Llibre de poesies que es va fer en doble edició: "especial" de 75 exemplars amb paper fet a mà i monotyp de Carme Riera; enumerats i signats pels autors (preu, 60.000 pessetes); i edició "normal" de 500 exemplars).
- **Besllum.** 1996. (Llibre de poesies amb dibuixos de Guinovart).
- **Rés comú.** Biblioteca de la Suda, núm. 26. Pagès editors. Lleida, juliol de 1997. (Llibre de poesies que n'integra tres: Menorà, Besllum i Parèmia; en els dos primers casos es tracta de reedicions. 108 pàgines).
- **Besllum (punt de llibre) Consell comarcal de l'Urgell.** 23 d'abril de 1997. (Selecció de poemes. Se'n va fer un tiratge de 3.000 exemplars. Edició no venal. Es regalà durant la diada de Sant Jordi).
- **Autobiografia de Déu.** Col·lecció Clàssica, núm. 224. Columna Edicions. Barcelona, octubre de 1997. (Novel·la. 228 pàgines).
- **El trill.** Col·lecció Lo Marraco, núm. 26. Pagès Editors. Lleida, gener de 1998. (Conté tres novel·letes: *Els coixins*, *El poeta* i *El braser*. 281 pàgines).
- **Poesia Completa IV (1990-1995).**

Col·lecció Àuria, núm. 83. Columna Edicions. Barcelona, febrer de 1998. (El volum conté 21 poemaris d'extensió desigual que, majoritàriament, no havien estat publicats. 598 pàgines).

- **Self.** Editat per Lo Pardal. Agramunt, 1999. (Llibret de 14 x 10 cm. editat pel propi autor. Conté una presentació de Jordi Viladot Pou i fotografies en color de l'exposició de poesia objectual exposades a l'Espai Guinovart, l'octubre de 1998, amb el mateix títol. 68 pàgines no enumerades).
- **Les vellicositats.** Col·lecció Lo Marraco, núm. 53. Pagès Editors. Lleida, maig de 1999. (Segons paraules de l'autor, es tracta d'un llibre "estrany, inusual i atípic". Amb anterioritat havia publicat el *Llibre de les vellicositats* que era un extracte d'aquest i que es lliurà amb la compra de la revista "URC" núm. 1, 1990. Té 186 pàgines).

- **Els ulls.** Col·lecció clàssica, núm. 347. Columna Edicions. Barcelona, octubre de 1999. (Narració que va sortir al carrer quan l'autor estava hospitalitzat i que no va poder presentar. 66 pàgines).
- **Quartet ponentí.** Col·lecció Lo Marraco, núm. 59. Pagès Editors. Lleida, novembre de 1998. (Llibre de quatre autors: Guillem Viladot, Rosa Fabregat, Francesc Pané i Marta Alòs. Cada autor n'hi aporta quatre; els de G. Viladot són: *Els porters*, *Un cavall per a Samarkanda*, *El tren* i *L'Ot esternudaire*. Llibre pòstum de 239 pàgines).

B) *Obra pròpia pendent de publicació*

- **Abans podríem passar pel Louvre**
- **L'energia (Obra inspirada en Yitzhazak Rabin.** Està escrita en primera persona i tracta de la reencarnació en la figura d'un home assassinat en atemptat. Columna Edicions la vol treure per Sant Jordi).
- **Ruth** (Novel·la acabada poc abans que Guillem Viladot ingressés a l'Hospital Clínic. És la història d'un transexual. També la publicarà Columna Edicions).

- **Poesia Completa V** (Amb aquest llibre es clourà tota la poesia de l'autor editada per Columna Edicions. Contindrà molts versos inèdits en què hi destaquen *Glàxia*, una poesia narrativa en què dues persones ajagudes al llit s'expliquen els somnis eròtics que han tingut amb personalitats del món literari català).
- **Ultramemòries** (Articles autobiogràfics publicats a SIÓ des de fa tres anys justos –gener de 1997– i dels quals en Guillem en deixà escrits uns quants més, fins arribar al període de les seves noces).

C) *Algunes dades biogràfiques a partir de 1992*

- Octubre de 1992. Guillem Viladot és escriptor del mes.
- Octubre de 1992. S'atorga el I Premi de Poesia Guillem Viladot.
- Abril de 1993. La Generalitat li concedeix la Creu de Sant Jordi.
- Octubre de 1993. S'atorga el II Premi de Poesia Guillem Viladot i el I Premi de Poesia Visual "Lo Pardal".
- Març de 1994. S'amplia l'espai dedicat a la poesia objectual amb Lo Pardal-2
- Octubre de 1994. S'atorga el III Premi de Poesia Guillem Viladot i el II Premi de Poesia Visual "Lo Pardal".
- Febrer de 1998. S'inaugura "Lo Pardal Parc" a la masia de ca l'Isidori.
- Octubre de 1998. S'amplia l'espai dedicat a la poesia, ara amb el nou edifici de Lo Pardal-3.
- Octubre de 1998. Exposició "Self" a l'Espai Guinovart.

D) *Articles sobre Guillem Viladot publicats a "Sió"*

- **Tenemos un escritor.** "Els infants de Riella". Per J.B. Bosch Potensà. Juliol 1965 (p.5).
- **"La cendra"** de Guillem Viladot. Febrer 1973 (p.6).
- **La nostra gent: en Guillem Viladot** (entrevista). Agost 1974 (p.6 i 7).

- **Guillem Viladot, poeta de Riella** (entrevista). Per Joan Puig i Ribera. Març 1981 (p.11-15).
- **"El vell i l'ocell"** de Guillem Viladot. Per Joan Puig i Ribera. Maig 1982 (p.4).
- **"Memorial de Na Nona"** de Guillem Viladot. Per Joan Puig i Ribera. Octubre 1983 (p.11-12).
- **"Amor físic"** de Guillem Viladot. Per Joan Puig i Ribera. Novembre 1984 (p.11).
- **"Simetria", la darrera novel·la de Guillem Viladot.** Per Joan Puig i Ribera. Setembre 1986 (p.6-7).
- **L'obra poètica de Guillem Viladot (I).** Per Joan Puig i Ribera. Agost 1987 (p.11).
- **L'obra poètica de Guillem Viladot (II).** Per Joan Puig i Ribera. Setembre 1987 (p.11).
- **Dibuix.** Per Guinovart. Portada de l'Especial Guillem Viladot. Suplement de Sió núm. 344, octubre de 1992 (p.1).
- **Dibuix.** Per R. Creus. Dins l'Especial G.V. (p.4).
- **D'Agramunt a Riella i de Riella a Agramunt.** Per Josep Huguet i Herbera. Dins l'Especial G.V. (p.5).

- *Guillem*. Per Josep Vallverdú. Dins l'*Especial G.V.* (p.9).
- *Poc i senzill*. Per Antoni Ponsa. Dins l'*Especial G.V.* (p.10).
- *Viladot i Sió*. Per Jaume Cots i Solé. Dins l'*Especial G.V.* (p.11).
- *Amor físic*. Per Núria Sorribes. Dins l'*Especial G.V.* (p.12).
- *Un agramuntí universal*. Per Lluís Pons i Serra. Dins l'*Especial G.V.* (p.13).
- *Objectes trobats, objectes de companyia*. Per Josep Bertran. Dins l'*Especial G.V.* (p.14-15).
- *Guillem Viladot, Farmacèutic d'ofici, poeta de vocació* (entrevista). Per Joan Puig i Ribera. Dins l'*Especial G.V.* (p.16-24).
- *Viladot columnista*. Per Josep Ramon Correal. Dins l'*Especial G.V.* (p.25).
- *Joana*. Per Ramon Bernaus. Dins l'*Especial G.V.* (p.26-27).
- *Evocacions... Guillem Viladot... Agramunt*. Per Candi Reñé i Costafreda. Dins l'*Especial G.V.* (p.29).
- *L'home, l'artista*. Per Pere Mora i Giribet. Dins l'*Especial G.V.* (p.30).
- *"Nostre Guillem Viladot"*. Per Josep Farreny. Dins l'*Especial G.V.* (p.31).
- *Vers una bibliografia de Guillem Viladot*. Per Xavier Garcia. Dins l'*Especial G.V.* (p.37-39).
- *Dibuix* Per Serafina Balasch. Dins l'*Especial G.V.* (p.40).
- *Entorn Guillem Viladot*. Per Joan Puig i Ribera. Juny 1994 (p.26-27).
- *Carles*. Per Ramon Bernaus. Novembre 1994 (p.26-27).
- *L'Ass i L'Orr o la desmemòria parcial*. Per Macarena Torrado i Esther Farreny. Desembre 1994 (p.27).
- *"Gràcies, Guillem Viladot, agramuntí de pro"*. Per Josep Farreny. Febrer 1996 (p.29).
- *Lluís Pons i Guillem Viladot, dos personatges que exporten Agramunt*. Per Josep Mora. Agost 1997 (p.13-15).
- *Poètica sapiencial. Rés comú*. Per Joan Puig i Ribera. Gener 1998 (p.23).
- *Un Déu en minúscula. Autobiografia de Déu*. Per Joan Puig i Ribera. Abril 1998 (p.18-19).
- *Viladot*. Per Màrius Blàvia. Agost 1998 (p. 29).
- *Al mestre Guillem Viladot*. Per Joan Borda. Novembre 1998 (p.23).

Joan Puig

La caLajSera.

LO PARDAL
HA VOLAT.
A GUILLEM
VILADOT.
DESEMBRE
1999

SERAFINA

Tot just encetat l'any 1976 trobem com a primera notícia del QUADERN del mes de gener, la que fa referència als actes que en motiu de la celebració de la seva Patrona dugué a terme, el dia 21 de desembre anterior, l'Assemblea Local de la **CREU ROJA** que en aquell temps era presidida pel Sr. Manuel Cardona, fill de Montclar afincat a la Vila. En les pàgines centrals d'aquell número de SIÓ s'hi troba un extens reportatge signat per Jaume Cuñat i Mata en què, referint-se a l'Assemblea, destaca el sentit humanista de la CREU ROJA, les activitats que s'hi duen a terme, les fites que es proposen, la resposta admirable de la joventut agramuntina a la seva crida i l'optimisme d'actuació que hi havia cara a l'esdevenidor.

Ultra, però, el contingut d'aquell reportatge, el que més m'ha cridat l'atenció és la nota de l'esmentat QUADERN quan hi diu que "la notícia positiva" d'aquella celebració "anava acompanyada d'una altra negativa". Quina? La transcripció literalment: "El rètol que assenyala el Local Social de l'organització estava escrit originàriament en català i uns dies abans de la Festa fou canviat per un altre redactat en castellà. Quines causes hi ha per tan estranya actitud?". Vist des de la distància del temps la nimietat d'aquest fet pot fer esclafir una riallada, però si el porto a rotlle és perquè s'adonin els més joves de la repressió que sofria el català àdhuc l'any 1976, quan la figura del Dictador ja havia desaparegut. I encara ara, prop d'un quart de segle més tard, n'hi ha que diuen que som nosaltres els qui creem problemes lingüístics. Quines ganes de tocar el "voraviu"!, no us sembla?

En un altre ordre de coses, potser val la pena indicar, al curiós que vulgui fullejar números endarrerits de SIÓ, que es fixi com, en els corresponents als primers mesos de l'any 1976 comencen a treure el cap (encara que sigui amb una certa timidesa), escrits i opinions de

Membres de la Creu Roja fent un simulacre de salvament al riu Sió, a principis dels anys vuitanta.

marcat caire polític. I és que alguna cosa estava canviant... Per això hom pot trobar, en el mes de febrer d'aquell any, un curt comentari signat per BERTRAN que, amb el títol de "**FALTA INFORMACIÓ POLÍTICA**", suggereix a tothom la conveniència d'assabentar-se de les diferents opinions polítiques que estaven sortint a la llum. Informava del desplaçament que uns quants agramuntins havien fet a Balaguer per assistir a una conferència-col·loqui a càrrec de **JORDI PUJOL** i sense esmentar el contingut de l'acte encoratjava a participar en aquesta mena de reunions per, així, "tenir una informació de primera mà que serveixi per aclarir idees i conceptes que ens ajudin a definir-nos".

En Lluís PONS I SERRA també posà cullerada en el tema i, el mes de març de 1976, publicà un article amb el títol de "**FA POR LA POLÍTICA?**". Feia referència a una reunió de Germandats Sindicals que el mes de febrer s'havia fet a Cervera, en la qual en JOAN NOVELL I BALAGUERÓ, veí de Montfalcó d'Agramunt actualment resident a Tàrrega i llavors col·laborador de SIÓ, va llegir un estudi del que n'era autor i que fou publicat en el Suplement núm. 6 de la nostra revista. Aquell estudi no era més que una denúncia de la realitat de la pagesia i de les seves necessitats que varen fer una vintena de Germandats d'Urgell encapçalades per

la d'Agramunt, en la que es donava compte de la situació gairebé marginal de la pagesia, es cridava el món rural a que prengués consciència de la situació, s'apuntaven solucions i es reivindicaven canvis estructurals de la política agrària.

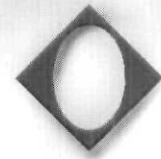
Doncs bé, aquesta denúncia tan lícita com justificada, es veu que va astorar un dels assistents de la reunió de Cervera que va dir que "allí no s'havia de parlar de política". Sembla ser que aquesta manifestació no va satisfer gaire a en Lluís i en el seu escrit es dirigeix a aquell assistent (no en diu el nom), fent-li avinent que "la política existeix i és impossible sostreure's a la seva influència". Deia també que "no deixar parlar de política és una de tantes maneres de fer-ne; una manera, al meu veure, bastant hipòcrita, perquè amb l'excusa de no parlar-ne s'accepta pràcticament la política imperant i de vegades se li fa el joc".

Faig referència del que precedeix no pas simplement per constatar un fet que potser algú qualificarà d'anecdòtic, sinó per fer palès com de mica en mica i potser fins i tot de forma gairebé inconscient, s'anaven trencant els esquifits límits de la llibertat d'expressió que durant tant de temps emmudiren la ciutadania.

Pasqual Castellà

Agramunt
T. 39 01 42

**Banquets
de
Boda**

Restaurant, Saló de Ball, Discoteca, Terrassa...

MONTserrat FARRÉ SERÉS
LUÍS DOMÈNECH AMADÓ

ARQUITECTES

C/. Sió, 10, 2n pis **AGRAMUNT** Tel./Fax 973 39 21 25

ROS ROCA S.A.

ELS ESPECIALISTES EN EQUIPS
PER A SERVEIS MUNICIPALS,
AGRÍCOLES I INDUSTRIALS

MASSIMO PACITTI

DECORACIONS

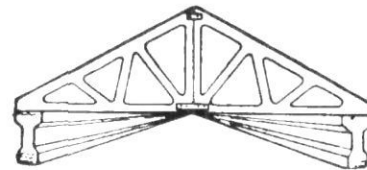
- Pintura industrial i decorativa
- Especialitat estucs italians.

(Demani pressupost
sense compromís)

C/. Institut, 30 1r, 2a
Tel. 973 39 24 40
Fax 973 39 01 15

AGRAMUNT
(Lleida)

PRETENSATS

CUÑAT, S.L.

Avgda. Catalunya, 13 Tel. 973 39 01 15 Apartat 26
AGRAMUNT Urgell-Lleida

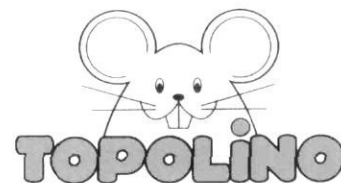
PINTURA INDUSTRIAL I DECORATIVA

CARMEL CASES

- Renovacions de la llar amb pintura, papers pintats, suros, tèxtil, Osaka, pintura multicolor, camises, gotelès, etc.
- Envernissats i lacats de mobles o tot tipus de fusta.
- Estucats venecians i estucats a la calç.
- Instal·lacions de parquets i tarimes.

- Pintat de tot tipus de façanes.
- Aplacat de pedra i obra vista.
- Revestiments de façanes amb gota gran i raspat.
- Pintat de naus i magatzems amb airless.
- Pintat o revestiments de façanes.
- Retolació de vehicles i façanes.

Santa Clara, 2. 4t.-2n. Tel. 973 312 339 - Tel. mòbil 989 78 88 02 - 25300 TARREGA (Lleida)

Roba infantil i juvenil • Tot per al nadó
I nova secció en roba pre-mamà

Avgda. Catalunya, 14 "edifici La Torre" - Tel. 973 39 00 02
25310 **AGRAMUNT** - Lleida

Ha nascut una nova AMPA

Durant el passat curs escolar es van posar les bases de l'**AMPA de l'Escola municipal de Música d'Agramunt**, es van elaborar els estatuts i es van elegir els representants de la junta. En l'assemblea, celebrada el passat 28 d'octubre, es va aprovar que tots els associats pagarien una quota de 3000 pessetes anuals (per família). Els set pares que formen la primera junta són: president, Joan Puig Ribera; secretari, Manuel Civís Llovera; tresorera, Fina Piulats Pujol; vocals, Ester Cabós Sorolla, Mercè Cases Farré, Josep Mª Coll Solans i Magda Miró Andreu.

En el present curs, l'Associació ha començat a realitzar alguns contactes amb els representants de l'ajuntament, principalment de cara a aconseguir que el nou edifici del passeig estigui habilitat el proper curs com a escola de música. Tal i com van fer saber als pares, el programa d'activitats previstes en principi és força atapeït:

- Vetllar pel bon funcionament de l'Escola de Música i assessorar i ajudar en tot allò que estigui a les nostres possibilitats: professors, alumnes, instal·lacions, instruments, horaris...
- Procurar que el nou centre estigui apunt aviat. Si pot ser, el pròxim curs.
- Organitzar algun concert o audició, tant d'alumnes propis, com d'algun grup musical de fora.
- Organitzar viatges i activitats relacionades amb la música, tant per alumnes com per pares.
- Impulsar i ajudar la compra de material que pugui servir en l'estudi i aprenentatge dels fills (en aquest sentit s'està fent gestions per tal d'aconseguir un ordinador i un teclat que puguin ser una eina didàctica per a professors i alumnes).
- Potenciar l'Escola de Música i donar-ne a conèixer els «fruits» a la resta de la vila i més enllà.
- Altres idees i estratègies...

J.P.

Notícies de la Coral

ACTUACIÓ DE LA CORAL BON CANT

El diumenge 7 de novembre el grup mitjà de la Coral Bon Cant, sota la direcció de la Joana Tolmos, va realitzar un petit concert a l'església dins els actes de commemoració de les noces d'or i de plata que organitza cada any la Parròquia. Van interpretar sis cançonetes senzilles i alegres que van delectar profundament les parelles homenatjades i la resta dels presents.

SANTA CECÍLIA

Atès que la festivitat de Santa Cecília, patrona dels músics, s'esqueia en dilluns (22 de novembre), s'havia programat la seva celebració per al diumenge dia 21, però a causa de la mort del Sr. Guillem Viladot es va decidir ajornar-la a un altre dia més escaient.

La celebració es va fer el diumenge 5 de desembre. Va consistir en un esmorzar al pati de la casa per als cantaires i pares de la Coral Infantil i de la Coral d'Avui.

A nivell de poble, la celebració es va fer el diumenge 28 de novembre i va consistir en cantar la Missa de dotze per trencar la rutina d'altres anys que es feia un concert. Malauradament, no hi va haver el ressò que s'esperava. Tampoc no es va fer el dinar o sopar de germanor d'anys anteriors.

CONCERT DE NADAL

Com ja és costum per les Festes Nadalenques, el diumenge 26 de desembre, Sant Esteve, la Coral d'Avui i la Infantil Bon Cant oferiran el seu Tradicional Concert de Nadal a l'Església Parroquial d'Agramunt, a la una del migdia. Esteu tots convidats a celebrar el Nadal amb nosaltres.

La Coral d'Avui i la Coral Bon Cant us desitgen unes Bones Festes de Nadal i un Feliç Any Nou.

J. Pijuan

DISTRIBUCIONS

J. Areny
S. L.

Tels. 973 39 01 53 - 973 39 17 56
Fax 973 39 12 74
25310 **AGRAMUNT** (Lleida)

Bones Festes

ELS OFEREIX UN EXTENS ASSORTIT EN LOTS D'EMPRESA
PANERES, PLAFONS, REGALS DE NADAL, VINS, CAVES
PERNILS, ETC... I ESPERA QUE VISITI LA SEVA
EXPOSICIÓ AL CARRER SANT JOAN, 6

OFERTES ESPECIALS PER NADAL
SERVEI A DOMICILI

Vint-i-unè i novè aniversari
dels esposos

Ramon Mora i Solsona
Rosa Vicens i Miralles

A. C. S.

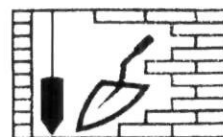
Us preguem un bell record i una oració.

Agramunt, desembre 1999

BAR ESPORT

**Crema de cafè, combinats
i tapes variades**

Plaça del Mercadal, 2 - Tel. 973 39 03 02
AGRAMUNT

CONSTRUCCIONS

BLANCO-ROVIRA, S.A.

SERVEI DE COMPRESSOR I GRUP ELECTROGEN

Carretera de Tàrrega, 23
Telèfon 973 39 07 20

AGRAMUNT

El mític 2000

No m'agrada gaire parlar de mi mateix, però confio que els lectors em perdonaran si avui començo amb una qüestió estrictament personal.

Quan era jovenet i anava a estudi, ja em fascinava l'any 2000 i tenia ganes de poder-lo veure. «Ben mirat —em deia— només tindrè setanta-nou anys...». En aquells temps que a seixanta anys un home ja es considerava vell, voler arribar prop de la vuitantena era tenir moltes pretensions, però per demanar no ens hem de perdre mai, en tot cas ja retallaran uns altres.

Ha plogut molt d'ençà d'aquells primers anys trenta del present segle, però tot i que la mort i la vida Déu la té, si no surt un entrebanc de darrera hora tot fa preveure que aquells desitjos infantils es podran fer realitat. Aviat ho sabrem.

I deixant-nos d'*històries* i anant a la història que és el tema d'aquests articlets, veurem que els tombants de segle sempre han estat profitosos a la nostra vila. Bé, això de sempre només és un dir, perquè la nostra informació

només reula fins a dos-cents anys endarrera. A finals del segle divuit i començaments del dinou Agramunt començava a eixamplar-se per la banda de llevant, a l'altre costat de les antigues muralles. Es planejava el Mercadal, es construïa als dos Ravals, es feia la Bassa Bona, es bastien els Estudis Nous, sense comptar amb altres projectes d'obres públiques que no van arribar a fi de bé: unes carnisseries, una presó digna, la casa de l'escarceller...

Un segle més tard, a finals del dinou i començaments del vint, també foren uns temps bons per a la vila: s'havien construït els safareigs, arribava el telèfon i l'electricitat, amb els dipòsits del tossal del Convent podia arribar l'aigua corrent a les cases i, superades les primeres dificultats, els regadius del Canal d'Urgell donaven uns bons resultats.

I ara, a l'entorn del 2000, sense necessitat de fer llista, tots sabem que la nostra vila travessa uns bons moments en la majoria dels aspectes.

Un tema polèmic és quan començarà el segle XXI. Uns diuen que no estarem gaires dies i uns altres opinen que

haurem d'esperar un any més. Ben mirat aquesta divisió del temps que fem en anys i segles és una cosa convencional i tothom hi pot dir la seva. La pura realitat és que si el 31 de desembre fa fred, el primer de gener no serà gaire calorós. I el canvi d'any només el coneixerem al calendari.

I pel que fa a l'inici del segle XXI, les matemàtiques que a mi m'havien ensenyat quan era petit fan començar la sèrie dels números en l'u, o sigui que fins al 2001 no encetarem el segle novell; però els que creuen el contrari tenen l'avantatge que ho podran celebrar dues vegades: d'ací a quatre dies i també l'any vinent.

Prescindint d'aquestes menudències, aquesta xifra tan bonica d'un dos i tres zeros convida a passar balanç i això és el que penso fer, a la meua manera i durant l'any vinent, dels diferents aspectes que es pot parlar de la nostra vila: la demografia, l'urbanisme, la indústria, l'agricultura, el comerç i els serveis, les comunicacions, la política, la religió, la vida social, la cultura, els esports i les diversions, els costums, etc. etc.

Bones Festes per a tothom i si Déu vol al gener ja ens tornarem a trobar.

Lluís Pons i Serra

SASTRERIA
CONFECCIONS **FIBAL**

*Com sempre, els ofereix l'última
novetat amb la màxima qualitat.*

Plaça del Pou, 14 AGRAMUNT Tel. 973 39 07 36

L'Espiga llibreria
papereria

Plaça del Pou, 2
AGRAMUNT

Tel. i Fax 973 39 04 25
Tel. part. 973 39 24 72

VULCANIZADOS
BARZ

Ctra. de Tàrrega, s/n. - Tel. 973 39 07 34
25310 AGRAMUNT

**Aquest hivern,
dóna canya al mono**

**Canvi d'oli i revisió general
per 4600* Ptes.**
Mà d'obra, IVA inclòs
**I a tu t'equipem DE FRANC
per al fred.**

* Oferta vàlida per als
següents tipus d'olis:

- 15 W 40
- 20 W 50

GRATIS
un impermeable.

La nostra revisió general inclou la pre-ITV

Oferta vàlida fins exhaurir existències.

Els fruits elaborats de Serafina Balasch a Barcelona

Fa un any i mig rebia una misteriosa invitació de rèquiem (la mort) a Lo Pardal, on una de les participants era l'artista agramuntinista Serafina Balasch. Aquesta vegada vaig rebre una altra invitació de tipus contrari: Era una exposició sobre "les llavors" (la vida). En la tarja, unes formigues s'emporten les lletres del mot "llavors". Una paraula que pot tenir molts diversos significats.

L'exposició és a Barcelona a Art Box, al carrer de Petritxol, un carrer del casc antic de tradició artística. De tota manera ja fa anys que sento dir que la nostra ribera és i ha estat el graner de Barcelona. Per tant el treball que Balasch porta a Barcelona es pot interpretar com una persona de poble que porta els seus productes de la millor qualitat a la capital.

L'exposició és tot un treball escenogràfic. Les obres tenen uns colors lligats a gammes terroses i s'emmotllen a uns espais formats pel blanc dels murs i per l'espert del terra.

La primera sala és la introducció. Mostra com el mot "llavor" suggereix diferents personatges propers a la Serafina. Els textos es troben en la clàssica protecció del gra: el sac de roba. 18 sacs ben col·locats en el sòl ens fan reflexionar. Aquesta relació entre roba i llavor la Serafina ho traspasa fent els gravats en roba, on continua amb l'associació de matèries. En els murs hi ha uns petits gravats exquisits amb unes textures que semblen grans fossilitzats.

En el segon espai hi ha un sèrie de pots de vidre amb un dibuixos enrotllats en l'interior que intueixen el lloc de guardar les llavors seleccionades per a les properes

sembres, les quals tenen la seva època apropiada anyal de plantació. Enfront del graner es trobava una altra selecció de llavors, aquestes més tangibles, preparades per l'aperitiu als visitants. En el mur uns gravats fets sobre roba –que és la novetat tècnica que aporta–, on combina les formes de les lletres amb dibuixos de llavors.

La següent habitació té uns gravats que

preciosos, que des d'un altre punt de vista és. El terra d'aquest espai té una retícula quadrada de prismes (que aixeca el gravat del terra) amb uns dibuixos de fruits que es combinen amb alguna quadrícula amb gira-sols reals.

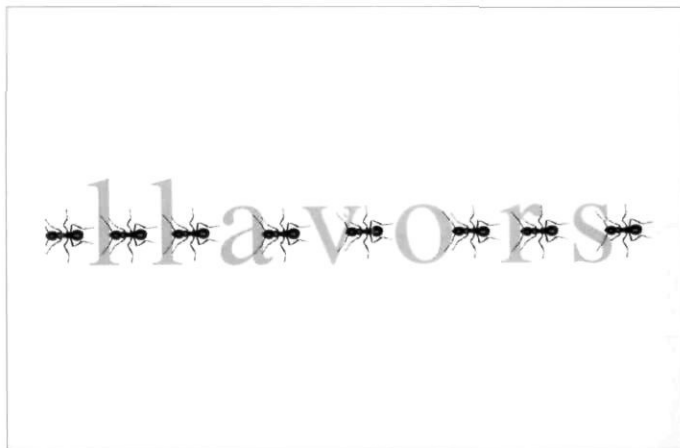
La tarja ha estat dissenyada per l'agramuntinista Jaume Figuera. En la inauguració va participar-hi en una acció l'artista de Puigverd Ramon Guixé, acompanyat de la seva neboda Elena al baix i de la Míriam, que recità poemes. Fruit de l'acció, els assistents vàrem rebre una caixeta molt treballada on havia una llavor, un llumí i una ploma. Tres elements bàsics per a la vida. El fet em recorda un escrit de Vicent Marqués que deia que si hi hagués un gran cataclisme, els pagesos serien els veritables catedràtics.

L'exposició està dedicada a Guillem Viladot que hi va col·laborar.

L'exposició o espai de passeig per les llavors té aires de ruralitat. L'austeritat –en forma i color– demostra el coneixement del camp de la Serafina.

Des de l'art dona a conèixer el món rural en el món urbà. Si Lluís Pons fa de pont entre la pagesia de fa uns anys i la d'avui a nivell etnològic, Serafina ens hi ha atansat des del punt de vista artístic en un moment de tants canvis de tipus tècnic i biològic.

Aquest treball d'anàlisi de "les llavors" és una de les llavors de la Serafina. És una llavor amb molts matisos, però amb unes característiques constants que s'aprecia en la seva obra: una gran dosi d'amor a la vida i un optimisme cap al treball novedós i creatiu.

Amb aquesta tarja es convidava a la inauguració de l'exposició. Poesia visual «Llavors» de Jaume Figuera.

volten les quatre parets. Pot representar un camp, on en els gravats, el gra i la fulla es confonen i es pot entendre com la imatge de les fulles del camp de cereal i també el detall dels grans amuntegats en detall. Els gravats estan fets en un format quadrat de 20x20 cm aproximadament. L'ordre del format es combina amb el desordre, d'igual manera com fa el pagès quan sembra: un cert desordre en caure la llavor al terra i un ordre amb les passades que fa en conrear amb el tractor.

L'últim espai és dedicat a una de les plantes més fecundes: el gira-sol. L'eix visual final del recorregut acaba en un gira-sol emmarcat, com un objecte

Josep Mora Castellà

r
a
m
o
n

PASTISSERIA GRANJA

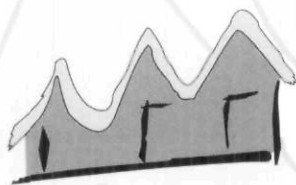
*ESPECIALITAT EN MOUSSES, REPOSTERIA
ARTESANAL, TOTA CLASSES DE PASTISSOS,
PIZZES I ASSORTITS D'ENTREPANS*

ELABORACIÓ PRÒPIA

*Bones
Festes*

Avgda. J. Mestres, 2
Telèfon 973 39 22 83
AGRAMUNT

una gran
gamma
de
serveis
al seu
abast

FINQUES AGRAMUNT SL

GRUP SERVIMUNT

CONFIÏ EN NOSALTRES. SOM PROFESSIONALS AMB EXPERIÈNCIA

C. Àngel Guimerà, 26, baixos 25310 Agramunt Tel. 973 39 21 22 · 973 39 17 34 Fax 973 39 21 22
E-mail: finquesagramunt@dragonet.es <http://www.dragonet.es/users/d2998>

La cultura de la queixa

Ara fa dues setmanes, vam anar a Tàrrrega a la reunió mensual dels Caps d'Agrupament. En aquestes reunions mantenim el contacte tant amb els altres Agrupaments de la nostra Demarcació (Lleida/Solsona/Urgell) com amb el moviment al qual pertanyem (Minyons Escoltes i Guies Sant Jordi de Catalunya).

Tanmateix aquella no va ser una reunió qualsevulla; després de tractar els temes freqüents com les diferents realitats dels Agrupaments, el mètode pedagògic i informacions tècniques rellevants, algú va repartir a cadascun dels assistents un foli blau, on hi havia escrita una paràbola africana.

Hem de dir que la lectura d'aquesta paràbola ha estat per nosaltres una experiència molt enriquidora. I com que dies després de la reunió encara en parlem, donem tombs i més tombs al seu missatge intrínsec, hem pensat que val la pena transmetre aquest petit fragment ple d'humilitat. Aquí la teniu:

Paràbola africana

*En un corriol costerut i pedregós
vaig trobar un cop una nena,
-devia tenir encara no vuit anys-,
que portava a coll-i-be
un seu germanet,
uns tres anys, semblava,
més petit que ella.*

*-Maca, li vaig dir jo,
ja el pots portar aquest pes?
Ella se'm va quedar mirant i em va dir:
-Jo no en duc cap de pes,
jo porto el meu germà.*

*En sentir aquesta resposta
m'hauria volgut jo fondre de vergonya.
Les paraules d'aquella nena
se'm quedaren gravades al cor
i no les he oblidat mai.
Quan la sofrença de tanta gent m'escalfa
i em vénen ganes de deixar estar el món
[com està,*

*els mots d'aquella nena,
que no sé ni com es deia,
em recorden que no en porto pas cap
[de pes:
el que jo porto és... la meua vida.*

I és que, moltes vegades, ens costa trobar el cantó positiu a la vida. Creiem que vivim envoltats d'unes obligacions, uns deures durs que ens pesen molt i és impossible desfer-nos-en. En el nostre dia a dia estem descontents de la pròpia realitat quotidiana, queixosos en aquest camí empolgat i ple de tolls, i només pensem en la motxilla que portem. Un dia hi vam posar les nostres il·lusions, desitjos, passions, responsabilitats, capricis, compromisos voluntaris... tots tan eteris... I amb empena ens la vam carregar a l'esquena. Però com és que havent-hi sempre les mateixes coses... molt sovint aquesta motxilla ens pesa tant?

La motivació mou muntanyes. I és aquesta il·lusió la que ens fa ésser caps. Veiem que essent caps podem ensenyar nens i nenes a ser persones el dia de demà, a respectar-se els uns als altres, a jugar tot aprenent en la diversitat, a ser conscients de la societat on viuen i a ser valents si volen canviar el que no troben just. Dissabte rera dissabte veiem com gaudeixen amb els tallers, gimcanes, cinefòrums, debats...

Però arriba algun dia en què el voluntariat es converteix en una càrrega, que aquella responsabilitat que un dia vam triar amb molta empena esdevé una obligació que pesa molt. Els motius són molts diversos: altres obligacions o inquietuds, la desmotivació, falta d'ànim puntual, els nens/es estan massa inquietos i es passen tota la tarda cridant, els nois/es més grans no s'impliquen en alguna activitat que hem preparat l'equip de caps, etc.

Però llavors, tard o d'hora, ens acabem adonant que aquell pes que ens sembla

que hem de suportar no és tan dur. I només veient com un nen que té un paper als dits decideix tirar-lo a la paperera en comptes de al terra, ens recorda què ens ha dut a ser caps. És molt important recordar els moments en què ens sentim realitzats perquè són els que ens fan tirar endavant amb la il·lusió del primer dia.

D'altra banda, aquest pensament del pes que hem de carregar constantment, es pot extrapolar a la nostra societat. Un noi de la reunió de Tàrrrega va comentar un concepte molt interessant, i que no havíem observat fins llavors, «la cultura de la queixa». De fet, hi vivim instal·lats.

Estem acostumats a queixar-nos per tot: si tenim feina no ens agrada, si estudiem és molt dur, si no ho fem ens queixem perquè suspenem, si aprovem perquè no hem tret un notable, si tenim diners en volem més, si en tenim més encara en volem més, si volem manar a la feina no ens deixen, si manem és massa responsabilitat...

Però la vida s'ha de mirar d'una altra manera, tampoc no pesa tant la motxilla i hauríem de treure aquest pes innecessari que el nostre poc sentit comú ha col·locat. No tot són «pesos». Hauríem de fer un esforç per reinterpretar positivament tot allò que ens succeeix i donar-li més valor. Tenir sort, salut, tenir feina per poder viure còmodament, poder estudiar, tenir la possibilitat d'opinar i defensar els teus interessos... són privilegis dels que no tothom pot gaudir.

I potser en aquestes dates tan nadalenques, on tothom abans de fer el brindis de cap d'any fem un balanç de com ha anat l'any i pensem en els desitjos de cara al nou mil·lenni, hauríem de fer un esforç per veure la sort que tenim i valorar les coses positives, perquè la vida no és només un pes...

Si us voleu apuntar al cau o simplement demanar informació:

Bernat Solé: 973 39 09 38

Elena Cornellana: 973 39 10 55

*L'Agrupament escolta d'Agramunt
us desitja unes Bones Festes*

Gestoria Feixa

Estudis Nous, 4 Tel. 973 39 06 31 - Fax 973 39 23 07 AGRAMUNT

AGF UNIÓN FÉNIX

- Assessoria Fiscal, Laboral i Comptable.
- Tota classe de gestions davant Organismes Oficials.
- Una gamma d'assegurances a la teva mida.

PODÒLOGA

Tere Torné Cortés

- Durícies, ulls de poll,...
- Afeccions dels peus
- Afeccions de les ungles
- Plantilles correctores
- Ortesis de silicona

HORARI:

Dimarts, dijous i divendres: Tardes de 15'30 a 20'30 h.
Dimecres: Matí de 9 a 13 h. i tardes de 15'30 a 20'30 h.
Dissabtes: Matí de 9 a 13 h.

Horari a convenir.

Avgda. Catalunya, 12, 1r, 1a • Telèfon 630 95 81 68
AGRAMUNT

PINTURA DECORATIVA I INDUSTRIAL

Vladimir Triquell Cases

C/. Baixada del Convent, 9
25310 AGRAMUNT (Lleida)

Telèf. 973 39 16 55
Mòbil 639 33 49 27

DISTRIBUCIONS FARRÉ & SERRANO S.L.

carbòniques • vins • caves • licors • lots d'empresa

Estudis Nous, 19 - Tel. / Fax 973 39 01 64 - AGRAMUNT

Tallers Bertran, S.L.

GRUP
VOLKSWAGEN

Més de 200 vehicles d'ocasió
a la seva disposició procedents
de la Red Seat - Audi - VW - SKODA

Av. de Catalunya, 15 • 25310 AGRAMUNT (Lleida) • Tel. 973 39 02 86 Fax 973 39 03 24

Menú Musical Mensual

1r Plat

**MERRY CHRISTMAS
(I DON'T WANT TO FIGHT TONIGHT)**
(Anthology; 1999; Ramones; americans)
gust a punk-rock

2n Plat

MARIA
(No exit; 1998; Blondie; americans)
gust a rock

Vi de la Casa

SI LA NIEVE
(Tierra de nadie; 1998; Hevia; Gallec)
gust a noves músiques, celta

Postres

JESUS CHRIST
(Folkways: a vision shared, a tribute to Woody Guthrie and Leadbelly; 1988; U2; Irlandesos)
gust a folk-espiritual

Cafè

HAPPY XMAS (WAR IS OVER)
(The John Lennon collection; 1989; John Lennon; britànic)
gust a rock

Licor

CHRISTMAS SONG
(Collection; 1990; Gilbert O'Sullivan; britànic)
gust a melòdic

Marcel Simó

Com llegir:

Plat: cançó
Ingredients: (àlbum; any; intèrpret, nacionalitat)
gust a: estil musical

A qui el vulguí degustar els diumenges de 21:00 a 21:30:
cada mes un menú diferent, prova'l a **Ràdio Sió** 107.9 FM.

Un col·lectiu en perill

De tant en tant ens arriben notícies que anuncien fusions entre grans cadenes comercials, i això ens alerta d'un perill real i irreversible: la lenta desaparició del petit comerç, la lenta desaparició del comerç tradicional i agradós que antany omplia els carrers de pobles i ciutats.

Ara, ja fa temps que els paisatges urbans van canviant lentament degut al tancament obligat de botigues, algunes de les quals ens havien acompanyat durant molts anys. Sovint el seu lloc ha estat ocupat per sucursals bancàries, la proliferació de les quals s'estén com reguers de foc.

Per altra part, els nous centres comercials, deixant de banda els avantatges que poden tenir en alguns aspectes, esdevenen molt freds i impersonals, ja que cal servir-se un mateix les mercaderies, i no hi ha contacte humà de cap mena fins a arribar a la caixa, i quasi sempre aquest és mínim, posat que la caixa té feina de sobres per haver-se-les amb el giny informàtic que té al davant, al qual ha d'exposar el control estricte de la seva feina: és a dir, detectar els productes que s'ha servit el comprador i sumar-ne l'import total amb el fi d'oferir-li l'exhaustiu llistat, el qual, en la major part de casos, és pagat introduint en una de les boques de l'aparell una targeta de pocs centímetres quadrats, feta de no se sap quin material, però que paga sense replicar mentre té diners. Per tant, no cal cap comunicació oral, ja que n'hi ha prou amb uns quants senyals completament despersonalitzats. Potser és pràctic, però tan fred com el mateix gel.

En la societat actual cada cop s'usen més les noves tecnologies per a la venda i, per tant, aquestes modalitats són les culpables de l'eliminació indiscriminada que s'està fent, no del venedor, sinó de la seva figura personalitzada, posat que el comprador s'ha d'entendre amb els aparells, no pas amb les persones. I això vol dir, també, que l'aïllament en què vivim cada cop és més palès, i que la culpa no la té pas tota l'abús que es pugui fer de la televisió. Les màquines ens estan endinsant en un món en el qual el diàleg va perdent capacitat en el si de les famílies i en el nostre entorn més estimat.

Sempre s'ha dit que cal adaptar-se als nous temps i ballar el ball que toquen. La gent jove ho fa, crec jo, sense trobar-hi massa dificultats, en part perquè per a ells no són «nous temps», sinó perquè són simplement els primers temps; però per als qui tenim una certa edat (no parlo pas de vells, perquè d'aquests n'hi ha pocs), ja són figures d'un altre paner. Els records, sobretot si són bons, sovint ens impedeixen tenir una visió clara de les realitats del moment, i caiem en una mena d'enyorança difícil de superar.

Malgrat tot, penso que seria bo que uns i altres reivindicéssim la figura del venedor del petit comerç com un patrimoni enriquidor de qualsevol població, perquè si desapareix, ningú més no cobrirà un servei tan entrançable.

A. Ponsa

GRUP ERSA GESTORS IMMOBILIARIS

Estem a:

BALAGUER - CERVERA - TÀRREGA
MOLLERUSSA - GUISSONA - AGRAMUNT

TRUQUI'NS ☎ 610 45 68 36

COMPRES • VENDES • LLOGUERS • TRASPASSOS • PERMUTES • VALORACIONS • PROMOCIONS
PISOS • NAUS • LOCALS • OFICINES • PÀRQUINGS • PARCEL·LES • XALETES • CASES

AGRAMUNT

- Casa en venda al centre del poble, 3 plantes, 4 hab., calefacció.
- Pis en venda, 90 m², 3 hab. Molt bon preu.
- Terreny en venda zona del Turó, 500 m². Bona inversió.
- Terreny en venda al polígon industrial, 750 m².
- Terreny en venda zona del cementiri, 500 m². Molt bon preu.
- En venda casa i terreny amb 8.000 m², zona urbana, bona inversió.

CERVERA

- Pis molt cèntric, 4 hab. Preu econòmic.
- Casa de pedra al centre, 2 plantes.
- Casa per reformar al centre.
- En venda 2 cases adossades, 2 plantes, 4 hab., 2 banys, acabats de qualitat, pàrking.
- En venda pisos de nova construcció, 90 m², 4 hab., 2 banys.
- En venda cases unifamiliars, 2 plantes + estudi, 5 hab., 2 banys, jardí.
- En venda pati de 800 m², zona urbana.

BELLCAIRE

- En venda casa i explotació ganadera, 10.000 m².
- En venda casa i pati molt cèntrica. Bona inversió.

BOLDÚ

- En venda casa i explotació ganadera, 4.000 m².

CASTELLÓ DE FARFANYA

- En venda casa de pedra, 3 plantes, al centre. Preu: 10.500.000

MONTCLAR

- En venda casa i terreny de 1.900 m². Preu: 5.500.000

NALEC

- En venda casa de pedra molt cèntrica, moblada, 2 plantes. Preu: 4.500.000

SELVANERA

- En venda casa per reformar, 400 m², al centre.

VERDÚ

- En venda casa molt gran de pedra, al centre, 400 m²

GUISSONA

- Casa en venda, 5 hab., tots els serveis, acabat gran qualitat.
- Pis en venda, 4 hab. Molt bona inversió.
- Casa en venda, molt cèntrica, dona a 3 carrers.
- En venda cases unifamiliars, 5 hab., jardí de 90 m².
- Venda de 2'75 hectàrees, finca rústica.
- Venda de local.

TÀRREGA

- En venda casa al centre, zona comercial, 3 plantes.
- En venda casa dúplex nova per estrenar
- Casa unifamiliar en venda.
- Pis en venda, 3 hab., preu: 6.800.000 ptes.

BALAGUER

- Casa en venda, 3 plantes, al mateix centre, pr: 6.000.000

BELIANES

- En venda casa i pati al centre. Preu: 3.500.000

CASTELLSERÀ

- En venda casa al mateix centre, molt bon preu 4.500.000
- Casa per reformar. Preu: 2.500.000

LA GUÀRDIA D'URGELL

- En venda casa molt gran, pati de 200 m².

GUIMERÀ

- En venda casa de pedra i terreny 2.500 m². Per gaudir del seu descans

PREIXENS

- En venda casa amb 7 hab., piscina, granja, 10.000 m² de terreny.

VIVER DE SEGARRA

- En venda casa de pedra, pati de 800 m².

FINANCEM EL 100%

SI VOSTÈ TÉ UN PIS, CASA, LOCAL O TERRENY PER VENDRE, TRUQUI'NS LI GARANTIM UN COMPRADOR. SOLS UN PROFESSIONAL QUALIFICAT LI POT ASSEGURAR UNA TRANSACCIÓ IMMOBILIÀRIA

92 anys d'història de la sardana a la Vila d'Agramunt

PÒRTIC

Fa just quaranta anys –sigué durant la Festa Major de 1907– que s'intentà la primera Sardana en aquesta vila. Els músics, avencadament assabentats dels desitjos d'alguns joves de puntejar-la n'havien assajat un parell per tal de complaure'ls; l'empresa de l'envelat donà el seu consentiment per a que una Sardana fos tocada en cada una de les sessions de ball. Mes tot fou sonar les primeres notes del flabiol com sentir-se alguns crits de «fora, fora!». Els músics, però, seguiren tocant; uns quants joves i noies feren rodona i començaren a puntejar. L'avalot augmentà i una frase insultant per als balladors sortí d'una boca, mes no pas impunement car fou contestada amb un fort cop de puny. La serenitat de molts espectadors s'imposà i la cosa no passà més enllà. Els dansaires hagueren de renunciar a les seves il·lusions aquella anyada. La primera pedra, però, s'era posada: La Sardana ja havia sonat a Agramunt. A l'any següent... A l'altre... I una mica més cada vegada –perseverant els uns; transigint, comprensius, els altres– la Sardana s'obrí pas, lentament, fins arribar a l'esclat entusiàstic d'avui, el qual permet a nostra vila ésser escenari d'un bell Concurs de Sardanes.

És amb la satisfacció que el cor experimenta, amb la joia per la pròpia superació, que els sardanistes d'Agramunt estenen les mans vers els forasters per a atreure'ls fins aquí amb una estreta ben afectuosa de germanor, confondre'ns tots plegats per a pregonar una vegada més, tot puntejant-la:

«La Sardana és la dansa més bella de totes les danses que es fan i es desfan».

Parlar de la sardana avui a la nostra vila, sembla ser una cosa normal, amb tot i això en més d'una ocasió trobo qui em pregunta: saps des de quan se'n ballen de sardanes ací? Aquesta pregunta m'ha enfortit moltíssim a tirar endavant aquest treball, i tot i que m'he assessorat per un bon nombre de persones, la majoria d'elles nascudes aquí i d'edats ben avançades, no dubto que encara em deixaré aquell/a que tal vegada n'havia estat un bon ballador/a i que hi podia aportar la seva col·laboració. Per tant, acceptaré qualsevol crítica constructiva, com també

convido a tota persona que vulgui col·laborar aportant dates, anècdotes i tot el que estigui relacionat amb la sardana dins de l'entorn de la nostra vila i dels seus veïns.

La notícia més antiga que he trobat referent a la sardana és la que va ser publicada al programa sardanístic editat pel Casal Agramuntí per la Festa Major de l'any 1947, amb motiu del primer concurs provincial de sardanes el qual se celebrà a la vila. Aquest programa va encapçalat per l'interessant article que em plau reproduir –a l'esquerra d'aquestes ratlles i amb fons tramat–.

Primer Concurs Provincial Sardanista d'Agramunt..
Celebrat el dia 15 de setembre de 1947, a l'envelat.

Amb aquest treball inicio una tasca informativa de la sardana que aniré realitzant en propers números de Sió.

JORDI SERA

ARTESÀ XARCUTER

ESPECIALITAT EN PORC CASOLÀ
LLONGANISSA SECA
PERNILS i EMBOTITS

Carrer de Sant Joan, 7 • AGRAMUNT • Telèfon 973 39 01 85

ESPORTS

- Xandalls
- Sudaderes
- Forros Polars
- Polos
- Equipacions
- Guants
- i...

Avgda. Jaume Mestres, 21
25310 AGRAMUNT (Lleida)
Tel./Fax 973 39 21 73

SERVEIS

- Consumibles •
- d'Informàtica
- Material •
- Papereria
- Material Escolar •
- Fotocòpies •
- Fax •

Serralleria Figueres

JAUME FIGUERES JUMELA - C. DELS HORTS, 6
25310 AGRAMUNT - TEL. 973 39 10 12

FLECA • PASTISSERIA
M. Ricart

C/. Sió, 33 - Tel. 973 39 02 79
Avgda. Agustí Ros, 46
C/. Pompeu Fabra, 2 - Tel. 973 39 20 64

AGRAMUNT

CLÍNICA DENTAL

Montse Corrales Gomà
Jordi Freixes Gil

(Odontòlegs)

HORARI:

DILLUNS, DIMARTS,
DIMECRES, DIVENDRES
(de 9h. a 13h. i de 15:30 a 20:30)
DISSABTE (de 9h. a 13 h.)
Hores a convenir.

Avgda. Agustí Ros, 2, baixos
25310 Agramunt (Lleida)
Tel. / Fax 973 39 17 49

HOTEL * BAR
RESTAURANT

BLANC & NEGRE 2

Ctra. Cervera, s/n.
25310 AGRAMUNT

Tel./Fax 973 39 12 13
(Clínics) Urgell

TENDALS

Tendals façana i camió
Tapisseria - Cortinatges
Matalassos
Persianes - Mosquiteres
Retolació adhesiva

Av. Marià Jolonch, 38 25310 AGRAMUNT (Lleida)
Tel. 973 39 06 37 Fax 973 39 21 92

Torronaires des de 1775...

La tradició d'Agramunt®

**TORRONS • MASSAPANS • XOCOLATES
CARAMELS • CONFITS**

Ctra. de Tàrrrega, s/n.

Telèfon 973 39 06 07

La Coordinadora Antiabocador Bosc del Siscar

QUÈ SOM?

Ja fa mesos que va sortir publicada als diaris la candidatura d'Oliola com a aspirant a rebre l'emplaçament d'un dels dos abocadors de residus industrials que la Generalitat vol construir a Catalunya, fruit d'un afortunat «descuit» en un procés d'alt secret. Com és de rigor, l'esmentada candidatura es va fer a esquesnes de tot el veïnatge (si exceptuem les parts directament interessades). Després d'un acte informatiu fet a Oliola a finals de juliol, ens vam poder fer una idea de les característiques d'un abocador d'aquesta índole. Com a conseqüència de l'horrible imatge que se'ns presentava, vam fundar poc després la *Coordinadora Antiabocador Bosc del Siscar*.

La Coordinadora va néixer (i està creixent) com a una entitat plural i independent, aglutinadora i gestora dels esforços que una sèrie de gent ja havien començat de manera individual en contra de la possible ubicació d'un abocador de residus industrials al terme d'Oliola. Defugint cap ànim polític, els propòsits generals són els de fer el seguiment de l'adjudicació dels dos abocadors de residus industrials, informar a la gent i, en el cas que es decidís la ubicació a la nostra comarca, dur a terme totes les accions possibles per tal d'evitar-ho. Som una entitat oberta a qualsevol col·laboració en aquest objectiu comú, composta per gent diversa d'Oliola, Agramunt, Artesa, Ponts i d'altres pobles de la zona.

Durant aquest temps, hem recollit més de sis mil signatures, hem tingut estands informatius a diverses fires, ens hem entrevistat amb el conseller de Medi Ambient, hem estat en contacte amb grups ecologistes, hem rebut multitud

d'adhesions d'arreu, hem informat i ens hem informat.

Penseu que la Coordinadora no és res més que l'altaveu a través del qual tota la comarca crida «NO a l'abocador».

QUÈ ÉS UN ABOCADOR DE RESIDUS INDUSTRIALS I QUÈ COMPORTARIA?

Anomenat legalment abocador de classe III, un *abocador de residus industrials especials* (segons la Generalitat) o, allò que és el mateix, un *abocador de residus perillosos* (segons la Comunitat Econòmica Europea), és un lloc on s'hi dipositen les matèries no aprofitables resultants de l'activitat industrial i similars. Com a exemples d'aquests residus tindriem pintures, olis i hidrocarburs, àcids, arsènic, plom, dissolvents orgànics, productes hospitalaris, farmacèutics i veterinaris, alumini, etcètera.

Com a exemples d'allò que pot passar dins d'un abocador tenim les filtracions cap a les aigües subterrànies, les emanacions de gasos, les explosions, un accés lliure d'aus i d'altres animals, etcètera. Són doncs obvis els perills que això comporta per una zona propera, dintre d'uns quants quilòmetres a la rodona.

Malgrat que a l'estat espanyol no hi hagi dades perquè no hi ha cap abocador d'aquestes característiques, podem documentar una part de les conseqüències que han arribat a la llum pública a altres països com Estats Units. Pel que fa a la salut humana, aquestes serien un augment seriós del risc de contreure càncer, o l'aparició de dificultats respiratòries, per exemple.

Per aquests motius no volem servir com a conillets d'Índies, no volem patir

els perills en el transport de residus, no volem que s'hipotequi el futur de la nostra agricultura i ramaderia, no volem contribuir al desequilibri territorial.

Creiem que les indústries, creadores de riquesa allà on estan, han de responsabilitzar-se dels residus que produeixen, de la mateixa manera que el món rural es responsabilitza dels seus residus ramaders. És totalment insolidari que qui produeix riquesa es quedi només amb els beneficis i, en canvi, les zones més deprimides que no es gaudeixen de la part positiva de les indústries, hagi de carregar-se la custòdia dels residus i tot el que comporta, a més a més a un preu tan baix (màxim de 20 ptes/kilo de residu) que l'únic que fa és incentivar la producció i per tant la riquesa allà on es fabrica, donant com a resultat més generació de residus.

Proposem com a via de solució davant d'aquesta injustícia la reducció dels residus a origen, a la mateixa indústria, mitjançant l'adopció de processos productius adequats i tractament dels residus. La indústria ha d'assumir com a un cos la qualitat mediambiental del seu producte, igual que assumeix la seva qualitat tècnica. Senzillament, com es fa a Alemanya, on ja es tanquen aquests tipus d'abocadors. Aquí, els volen obrir.

ESTAT DE L'ADJUDICACIÓ DELS ABOCADORS INDUSTRIALS

La Coordinadora ha tingut accés al plec de condicions de la Generalitat per a les empreses que van optar a l'adjudicació de la construcció dels dos abocadors industrials. De la seva lectura podem extreure'n unes dades que ens poden ajudar a acabar de comprendre les característiques d'un abocador de residus industrials i la naturalesa de la

Cortinatges

Sangrà

Cortinatges
Joguines
Objectes Infants
Llistes Naixement
Llistes Comunió
Bolsos
Sport
Camp i Platja
Canya i Jardí

Avgda. J. Mestres, 2 • 25310 Agramunt (Lleida)
Telf. 973 39 12 16

C/ Clos, 1 - Tel. taller 973 39 25 89
Tel. part. 973 39 21 55
25310 AGRAMUNT (Lleida)

Rubèn
Automoció

Rubèn Pedrós Vallès

Taller autoritzat PEUGEOT
per Agramunt i comarca

Estem a la seva disposició en:

Mecànica
Electricitat
Pneumàtics

Taller autoritzat Koni

ELECTRICITAT

F.MARCH

Francesc March Altarriba

C/. Asgous, 19
AGRAMUNT (Lleida)

Taller 973 39 08 18
Mòbil 619 73 70 20

- Electricitat de vivenda i industrial
- Bombes de calor i aires condicionats
- Acumuladors de calor

A. Juan Fort

Creacions

Dissenys exclusius

DISSENY ARTÍSTIC DE MURALS interiors i exteriors

Assessorament i projectes per la decoració de:
-Vestíbuls, Salons, Entrades...

RECORDATORIS DE DISSENY per a celebracions:
-Comunions, Noces, Aniversaris.

OBRES EN DIMENSIONS ESPECIALS i per encàrrec:
olis, aquarel·les, aigüaforts, gravats...

*L'encert d'un regal
amb estil!!*

Taller i comandes:
C/ Sió, 10 1r
(Tardes de 5 a 9h.)
Telèfon 973 39 21 57

Exposició:
C/ Sió, 2 - Agramunt

Marbres
Vilalta

MARBRE i GRANIT

- ESCALES
- PAVIMENTS
- CUINES
- BANYS
- REVESTIMENTS
- ART FUNERARI:
Làpides, panteons,
creus, foto-ceràmiques.
Tot tipus d'accessoris
d'acer i bronze

Carrer Clos, 24 • Tel. 973 / 39 11 83 • AGRAMUNT

retorçada tàctica que ara empra la Generalitat, després dels fracassos com els de Forès i Cardona. Heus aquí uns quants dels punts presents:

- Es decidí l'adjudicació de les dues empreses (FCC i INUSA-CESPA-CESPA GR.) a finals del passat juliol.

- La mida esperada de l'abocador seria la que correspon a una entrada de 70.000 tones de residus/any, per les que l'ajuntament amfitrió de l'abocador ingressaria un mínim de 25 milions de pessetes/any.

- El funcionament de les instal·lacions implicaria que durant 25 anys 2.800 camions per any es passegessin per la comarca afectada.

- Dins de l'estudi econòmic, es demana una oferta de tarifes per a cobrar a les indústries, fent la distinció entre residus molt solubles (fàcilment rentats) / poc solubles i «a granel» / en bidons / ensacats. Com a exemple, FCC, un dels guanyadors, proposa cobrar 10,30 ptes/kilo de residu molt soluble dipositat a dojo, 15,45 ptes/kilo en bidons, 10,00 ptes/kilo de residu poc soluble a dojo i 14,59 ptes/kilo en bidons.

- L'assignació de les dues societats (FCC i INUSA-CESPA-CESPA GR.) es féu seguint el patró de puntuació que reproduïm en el quadre del costat.

Cal notar que l'apartat d'*execució immediata* resulta determinant en la tria d'empreses, més encara després de

veure que les tarifes del servei (el preu que les indústries han de pagar a l'abocador per quilo de residu) han estat pràcticament iguals entre els aspirants, així com l'estudi tècnic i de gestió, en el qual només cal seguir les directrius de la Generalitat. En altres paraules, la Generalitat premia la construcció ràpida d'un abocador que es resisteix des de Forès i, més endavant, Cardona. Per tant, és fàcilment comprensible que les dues empreses guanyadores (FCC i INUSA-CESPA-CESPA GR.) havien de tenir a finals de juliol el lloc ben triat i ben lligat, sota el perill d'exposar-se a renunciar a la seva designació, ja que en l'any de temps que dóna l'Administració Catalana per a presentar el projecte definitiu (faltan menys de 8 mesos), és molt arriscat per les empreses seleccionar el lloc adient, fer els estudis corresponents i elaborar el projecte, sense abans haver convençut el propietari dels terrenys i, el que sempre ha estat el punt més delicat, haver convençut els habitants afectats. És clar

Puntuació Màxima	Concepte
55	Tarifes del servei
5	Aportacions a la societat
25	Estudi tècnic i gestió
15	Immediata execució

que aquests es poden ignorar si l'empresa interessada negocia directament amb l'alcalde del Municipi que ha d'allotjar l'abocador, la persona que té la clau del permís d'obres, sense el qual no hi ha abocador. L'alcalde d'Oliola podria ser el representant dels 200 oliolencs. Però el que és indiscutible és que no representa el 98% de la resta d'habitants de la comarca directament més afectada, per molt que sigui l'alcalde de l'abocador. *No és democràticament ètic* que la salut i l'economia d'una comarca estigui en les mans d'una persona que no la representa. No és ètic que l'alcalde d'Oliola no escolti tot aquell qui li reclami un exercici correcte del seu càrrec, consistent en informar-se i informar sobre una greu inquietud que fuetja fins i tot aquells qui van confiar en ell a les eleccions passades. I és que l'ètica s'acaba allà on comencen els diners.

Entenem, doncs, que aquesta falta d'ètica no ha de quedar exempta de conseqüències.

Esperem tot el vostre suport en la dura feina d'aturar aquesta aberració. Pel bé de la comarca i dels qui hi habiten, diguem NO a l'abocador. Serà gràcies a la vostra mobilització que no ens el faran, com ha estat fins avui.

**Coordinadora Antiabocador
Bosc del Siscar**

Des de Cal Mingo de Preixens, volem agrair a tots aquells familiars i amics les mostres de suport i ajut que ens heu donat aquests dies arran de la mort del nostre estimat fill, espòs, pare i avi

Domingo Vilanova i Bertran

Gràcies a tots. Una abraçada.

Preixens, desembre de 1999

EXCAVACIONS
TRANSPORTS

Avgda. M. Jolonch, 46
Tels. 973 39 07 35 - 973 39 21 04

AGRAMUNT

Mobles de Cuina

GRAU

ESTEM AL SEU SERVEI AMB UNA ÀMPLIA
GAMMA DE MOBLES DE GRAN QUALITAT I
TOTS ELS COMPLEMENTES NECESSARIS PER A
LA CUINA: AIXETES, MARBRES,
ELECTRODOMÈSTICS, TAULES, CADIRES...

VINGUI I VISITI LA NOSTRA EXPOSICIÓ, LI
FAREM EL PRESSUPOST DE LA SEVA CUINA A
LA SEVA MIDA, SENSE CAP COMPROMÍS.

C/. Estudis Nous, 2 - Tel. i Fax 973 39 11 77
AGRAMUNT

calefacció
fontaneria
electricitat
electrodomèstics
mobles de cuina i bany

F. Vilanova

Àngel Guimerà, 13 - Telf./Fax 973 39 08 90 - 25310 **AGRAMUNT**
Prat de la Riba, 6 - Telf. part. 973 39 02 23 - 25316 **PREIXENS**

MAQUINÀRIA AGRÍCOLA

JOSEP MARTORELL

**Elaboració artesana de
torrons i massapans**

TORRONS
FELIX
ARTESANS

Obrador: C. Comtessa Aurembiaix, 5
Tel. 973 / 39 03 19
AGRAMUNT

Des de les golfes del Farreny

Jesús és nat

Bepeta, a veure que et sembla aquest escrit en motiu de Nadal.

He vist un nen petit, i a sa mare que el tenia a la falda, i el seu pare al costat. A fora, era tot nevat, feia molt fred, però a dins d'aquell estable petit, es podia aguantar, pel baf que hi havia, degut a la palla i excrements d'una mula i d'un bou, que despedien entre tots. En un racó, Maria, la mare, sobre unes mantes damunt la palla, i el pare, Josep, agenollat, tenien al mig el nen Jesús, que s'havia adormit, després de plorar una estona, en canviar-li els bolquers i haver-li donat el pit la seva mare. Es veia satisfet, tapat, tranquil, feliç, així com els seus pares.

Un pagès els havia deixat estar en aquella cabana, i els havia portat pa, nous, figues, vi, aigua i altres queviures.

Després vindrien els savis, els mags, que eren tres de diverses races. I els pastors, i pastores, tots senzills de cor, a adorar el fill de Déu que havia nascut feia un dia.

Al-leluia, al-leluia. Glòria a Déu a les altures, i pau a la terra a tots els homes i dones de bona voluntat. Cantaven els àngels en aquella nit freda, clara i il·luminada pel gran estel resplendent que s'havia parat, i assenyalava on havia nascut el Salvador.

- Està bé, Josep.

- Desitgem a tothom la màxima felicitat, Bepeta. Amor i pau, i justícia. Que ningú no passi fam, ni a Agramunt, ni en cap altre lloc del món.

El conte

El canvi

Eren les dotze de la nit, l'hora que marcava el rellotge. Un gran rebombori provinent del carrer l'havia despertada i instintiva havia guaitat les agulles del rellotge. Intentà reprendre el son deixant de banda aquell soroll, però fou inútil, el sarau era tant que l'impedia el descans. Es llevà amb desgana per esbrinar què passava. Obrí la finestra de bat a bat i una alenada d'alegria penetrà dins l'estança i l'embolcallà completament. S'adonà que la plaça estava completament atapeïda de gent que saltaven i cridaven a més no poder. Contemplà els seus rostres i observà que desbordaven alegria per tots costats.

Serpentines de paper voleiaven d'un costat a l'altre sense parar. Des dels balcons de la plaça hom llançava confeti als de baix. Des de sota semblava com si caiguessin volvetes de neu de mil colors. La gent, grans i petits, saltaven sense parar i s'abraçaven. L'esperit que transmetia aquella visió començà a quallar en ella, però no recordava ben bé el motiu que els duia a aquella disbauxa. Guaità els seus rostres i observà que les seves mirades es perdien en direcció al campanar. Instintiva també hi mirà i copsà: any 2000. Llavors va comprendre que la multitud festejava l'entrada al nou mil·lenni.

La disbauxa que hi havia a la plaça li va fer entrar ganes de sumar-se a la celebració. Mentre s'empolainava davant del mirall, es contemplà meticulosa de dalt a baix. Intentà recordar l'edat que tenia aquell reflex, mes no ho recordà per molt que ho intentà, havia passat tant de temps. Va considerar que l'edat no era prou important, si l'esperit se sentia juvenil, amb això en tenia suficient. Durant tots aquests anys s'havia sentit molt afortunada, perquè tenien cura d'ella i el seu nom s'havia escampat per tot arreu. Fins i tot l'havien declarada patrimoni històric-artístic, cosa que li donava una certa categoria social. Enguany li havien operat de nou el rostre. En mirar-se al mirall es va sentir molt més jove que mai.

Sortí a la plaça ben abillada a gaudir de la festa. L'ambient desbordava felicitat. De sobte els seus ulls el fitaren estàtic en un racó de la plaça i es va entristir de veure'l abandonat, isolat en aquell indret. Malgrat ser molt més jove que ella, el seu aspecte mostrava un fort abatiment. Feia un any que havien iniciat una rehabilitació per millorar-lo, però, per alguna causa incomprendible per a ell, el van deixar a mig fer. Des d'aquell dia havia romàs apedaçat i ningú més se'n preocupà del seu aspecte. La gent passava pel seu davant fent cas omís als seus precés d'auxili. La seva figura s'anava desgastant a poc a poc amb el temps i no semblava preocupar a ningú.

El rellotge del campanar marcava l'inici d'un nou mil·lenni. La plaça estava atapeïda de gent celebrant-ho. Des de casa estant ell s'ho mirava amb resignació amb l'esperança que tard o d'hora algú es preocuparia d'ell.

J. Pijuan

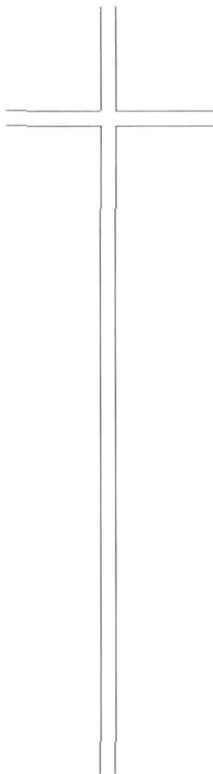

JOIERIA
RELOTGERIA

GARRABOU

Carrer Sió, 16 - Tel. 973 39 25 17
Ctra. de Cervera, 43 - Tel. 973 39 22 44

AGRAMUNT

*«Morir bé, no és acabar,
sinó heretar la vida
Eterna».*

*La teua suau presència
i el teu dolç somriure
romandran per sempre
en els nostres cors.*

Segon Aniversari de

Mercedes Vilà i Torres

VÍDUA D'ANTONI BARÓ

*que morí cristianament el dia 27 de desembre de 1997,
havent rebut els Sants Sagraments i la Benedicció Apostòlica.*

A.C.S.

Tots els qui l'estimàvem sempre et recordarem.

Agramunt, desembre de 1999

Club Billar Agramunt

- **Final del campionat social de billar, modalitat lliure.**
- **Campions: 1a categoria A: Laureà Giménez; 1a categoria B: Ramon Coscollola; 2a categoria: Nicomedes Verdejo; 3a categoria: Miquel Ripoll; 4a categoria: Francesc Ros.**

El diumenge 14 de novembre, finalitzà el Campionat Social de Billar, Modalitat Lliure. Aquesta competició ha estat molt disputada, ja que en totes les categories els jugadors s'hi han esmerçat al màxim, el que ha fet que el seu seguiment hagi comportat molt interès i sorpresa, tal com veurem en les incidències de cada categoria:

1a Categoria A: 1r Laureà Giménez, 16 p.; 2n Ignasi Aragón, 10 p.; 3r F. X. Noró P. 6 p.; 4t Joan Llurba, 4 p.; 5è Josep M. Cuñat, 2 p.

Exel·lent campionat de Laureà Giménez que, a més de guanyar totes les partides, ha batut tots els rècords del club en aquesta modalitat, amb una mitjana general de 8,219, una mitjana particular en una partida de 15, i una sèrie major de 63 caramboles consecutives.

Ignasi Aragón, amb un joc regular, s'assegurà la segona posició pel davant de F. X. Noró P. qui no ha trobat el seu millor joc en tot el campionat.

1a Categoria B: 1r Ramon Coscollola, 12 p.; 2n Jesús Martín, 8 p.; 3r Ramon Penella, 6 p.; 4rt Joan Viladomat, 4 p.; 5è Jaume Marquilles, 4 p.; 6è Deutat Pont, 4 p.; 7è Miquel Noguera, 4 p.

En un «match» que es preveia molt igual, aviat, aquest, es va anar decantant a favor de Ramon Coscollola, que va saber fer valdre la seva veterania, superant tots els seus rivals. La segona posició fou per a Jesús Martín, avançant a un Ramon Penella que tot i no realitzar un gran campionat, demostra cada dia la seva progressió.

2a Categoria: 1r Nicomedes Verdejo, 10 p.; 2n Mateu Escolà, 10 p.; 3r Rossend Badia, 10 p.; 4t Josep M. Ribó, 9 p.; 5è Josep M. Canosa, 8 p.; 6è Francesc X. Noró C., 8 p.; 7è Miquel Pla, 6 p.; 8è Pasqual Castellà, 6 p.; 9è Miquel Palomino, 3 p.

Nicomedes Verdejo partia com a favorit per endur-se el títol i, tot i que al final ho aconseguí, va haver de passar un calvari, ja que va perdre tres partides i en l'última, que l'enfrontava a Mateu Escolà, estava obligat a guanyar si no volia quedar fora

Campions de cada categoria. D'esquerra a dreta: Francesc Ros, Miquel Ripoll, Nicomedes Verdejo, Ramon Coscollola (absent) i Laureà Giménez.

del pòdium i, després d'anar perdent tota la partida, en l'últim moment va llisar una sèrie de 15 caramboles que li donaren la partida per un ajustat 60 a 56 i també el campionat. Com veiem, Mateu Escolà tingué el títol al seu abast fins l'últim moment. Rossend Badia empatà a punts amb els dos primers; finalment fou tercer per la mitjana general dels tres.

3a Categoria: 1r Miquel Ripoll, 17 p.; 2n Joan Pampalona, 12 p.; 3r Ramon

Vilalta, 12 p.; 4t Joaquim Triginer, 10 p.; 5è Joan Ribalta, 8 p.; 6è Pere Boncompte, 7 p.; 7è Josep Figuera, 6 p.; 8è Bartomeu Jové, 5 p.; 9è Jaume Pla, 5 p.; 10è Antoni Penella, 0 p.

Aquesta categoria va tenir un dominador absolut de la mà de Miquel Ripoll, que acabà el campionat cedint únicament un empat, fent la millor mitjana general de la categoria i superant, en aquest aspecte, molts jugadors de la categoria superior. És un bon premi per a la progressió del seu joc.

Dos veterans, Joan Pampalona i Ramon Vilalta, per aquest ordre, s'imposaren en la lluita pel segon i tercer lloc, empatant els dos a punts.

En aquesta categoria lamentem l'apatia d'alguns jugadors en fer les corresponents partides, cosa que obligà el Comitè Organitzador a tancar el campionat, quedant pendents cinc partides que es donaren perdudes per ambdós contrincants.

4a Categoria: 1r Francesc Ros, 13 p.; 2n Josep L. Marina, 12 p.; 3r Josep Vidal, 10 p.; 4t Agustí Gili, 10 p.; 5è Lluís Roig, 10 p.; 6è Oriol Pla, 8 p.; 7è Ramon Badia, 6 p.; 8è Òscar Ginestà, 3 p.; 9è Pere Mora, 0 p.

Tots els participants en aquesta categoria porten menys d'un any al Club, si bé alguns ja van disputar campionat la temporada passada.

El campió ha estat Francesc Ros, amb una millora notable sobre l'últim campionat disputat. Segon va ser Josep L. Marina que, a poc a poc, va agafant el «trenquet» a aquest joc; cada dia fa més caramboles. Josep Vidal ha demostrat tenir bona manya en

aquest art, en el seu debut en competició, ocupant la tercera posició empatat a punts amb Agustí Gili i Lluís Roig, a qui hem apreciat una notable millora en el seu joc. I pagant la novatada, en les darreres posicions hi ha quatre debutants, entre els que destacaríem, per la seva joventut i el seu estil de joc, a Oriol Pla, que junt amb l'Òscar Ginestà, han de donar, en el futur, molts èxits a la nostra entitat.

P. Mora

CLUB HANDBOL AGRAMUNT (C.H.A.)

2a Catalana Sènior masculí - AGRAMUNT MANCOROS, SL

Resultats

31-10-99	Granollers	31	Agramunt	20
7-11-99	Agramunt	26	La Garriga	39
14-11-99	Balsareny	27	Agramunt	25
27-11-99	Alcarràs	22	Agramunt	21

Aquest mes no ha estat gens afortunat per l'equip de 2a catalana, que a part del mal joc que ha realitzat, s'ha vist perjudicat pel col·lectiu arbitral. Confiem que aquesta línia de resultats negatius canviï, ja que els jugadors s'ho mereixen.

3a Catalana Sènior masculí

AGRAMUNT TALLERS J. BUSQUETS, SCP

Resultats

7-11-99	Agramunt	39	La Seu d'U.	11
14-11-99	Epic C.	30	Agramunt	15
21-11-99	Agramunt	34	Calella	24
28-11-99	La Salle	31	Agramunt	17

Juvenil Masculí 2a catalana

AGRAMUNT PRETENSATS CUÑAT, SL

Plantilla 1999/2000:

Porters: Josep Maria Farran i Francesc Padial

Jugadors: Albert Garcia, Josep Maria Cases, Sergi Codina, Màrius Vicens, Eduard Balagueró, Albert Carbó, Jordi Lluch, Raül Hernández, Eduard Bobet, Ricard Piulats i Aleix Ramon.

Entrenador: Xavier Balagueró

Delegat: Òscar Pellicer

Resultats

7-11-99	Agramunt	40	La Seu d'U.	9
14-11-99	Epic C.	29	Agramunt	26
21-11-99	Agramunt	53	Calella	9
28-11-99	La Salle	21	Agramunt	32

HANDBOL FEMENÍ

Sènior Femení Lliga de Lleida

AGRAMUNT COMPANY UNIVERSAL TIES, SL

Plantilla 1999/2000

Portera: Imma Cobero

Jugadores: Bea Chavero, Carme Gili, Ivette Masana, Neus Segura, Judit Laboria, Sandra Torrecasana, Judit Martínez, Silvia Fernández, Silvia Querol, Olga Ribera i Montse Antequera.

Sènior Femení «B»

Portera: Laia Vall

Jugadores: Maribel Antequera, Eli Martorell, Marta Batalla, Núria Gros, Núria Regué, Ester Cabrol, Manoli Barrera i Susanna Aragón.

Entrenador: Jordi Martí

Delegat: Màrius Riquelme

Resultats

7-11-99	Zaidín	8	Agramunt «A»	13
	Universitat	7	Agramunt «B»	18
14-11-99	Agramunt «A» - Universitat Lleida (Suspès)			

21-11-99	Agramunt «A»	24	Agramunt «B»	10
18-11-99	Seu d'Urgell	19	Agramunt «B»	16

Juvenil Femení Lliga Catalana - AGRAMUNT CONSTRUCCIONS BLANCO-ROVIRA, SA

Porteres: Anna Vilalta i Ester Ribalta

Jugadores: Miriam Buireu, Silvia Barril, Meritxell Vilalta, Anna Gómez, Alba Mitjavila, Clara Companys, Desiré Solé, Jennifer Rovira, Naira Figueres, Eli Anguera, Judit Esteban i Agnès Penella.

Entrenador: Gerard Gros

Delegat: Tomàs Rovira

7-11-99	Agramunt	7	Associació	8
14-11-99	Canovelles	27	Agramunt	17
21-11-99	Agramunt	15	Vva. Camí	10
17-11-99	Ascó	13	Agramunt	11

S'ha denotat una gran millora en el joc de l'equip juvenil femení, que si continua en aquesta línia és del tot segur que realitzarà una gran segona volta, ascendint llocs en la classificació general.

Patrocinador, Tècnics i Delegats: **AGRAMUNT FERRETERIA MOLINET, SL**

TRIAL 1999: Francesc Recio

Aquest any, en Francesc sembla que torna a agafar la moto. Ha anat a algunes curses i, tenint en compte que no ha pogut entrenar gaire, ha fet uns bons resultats. Molts dels seus contrincants no comptaven amb ell i a partir d'ara, probablement, hauran de fer-ho.

Resultats:

Campionat de Catalunya: 2 maig, Trial de Vandellòs	5è
Campionat d'Aragó: 15 agost, Trial d'Escarrilla	1r
Campionat d'Andorra: 22 agost, Trial d'Arinsal	2n
Campionat de Catalunya: 5 setembre, Trial de Vallalta	3r
Open: 26 setembre, Open de Copons	1r
24 octubre, Open Rubí	1r
Campionat de Catalunya: 31 octubre, Trial de Gavà	2n

MOTO CLUB HANDBOL AGRAMUNT

El pilot del MOTO CLUB HANDBOL AGRAMUNT Ramon Sangrà Aldabó, integrant del TEAM FULL SPEED de Granollers, ha participat aquest any en el Campionat d'Espanya de Raids T.T., en la categoria Marathó (motos de sèrie) amb una Honda XR-600-R.

Aquesta modalitat de curses es fan per camins forestals, senders i pistes sense asfaltar, amb recorreguts que oscil·len entre els 400 i 500 km per dia de prova, amb una durada de sis a set hores per fer aquests recorreguts.

El campionat ha constatat de les cinc proves següents:

- Raid de Cifuentes (Guadalajara)
- Raid de Motilla (Cuenca)
- Raid Alta Alcarria (Guadalajara)
- Raid Montes de Cuenca (Cuenca)
- Raid Altiplano-Requena (València)

La regularitat del pilot Ramon Sangrà ha estat la nota predominant d'aquest campionat, aconseguint tres quarts llocs i dos tercers en les classificacions generals, destacant entre tots el tercer lloc assolit en la cursa dels Montes de Cuenca, ja que era una prova puntuable pel Campionat del Món i la competència era més gran, doncs hi havia participació de pilots estrangers. En aquesta prova van ésser quatre dies de cursa amb un recorregut total de 1.600 km.

Després d'haver-se disputat les cinc proves, el resultat obtingut pel pilot Ramon Sangrà en la classificació general final és el de Subcampió d'Espanya de Raids T.T. en categoria Marathó.

S'ha de destacar tota la feina i esforç fets per tot l'equip TEAM FULL SPEED, format per mecànics, assistències i sponsors (ELF i GOLD FREN) que han fet possibles els resultats obtinguts al final d'un llarg i dur campionat.

Ramon Sangrà Aldabó ha participat enguany al Campionat d'Espanya de Raids T.T.

Des d'ara, en un sol telèfon hi trobaràs la resposta a infinitat de qüestions d'arreu de Catalunya.

012

La resposta

Un nou servei. Un nou telèfon* que pot resoldre alguns tràmits sense haver-se de desplaçar, que dona resposta i orientació, principalment, sobre temes relacionats amb l'Administració de la Generalitat i també sobre d'altres serveis.

El 012 posa, a l'abast de tothom, infinitat de dades d'interès.

Només cal telefonar.

012 **atenció
ciutadana**

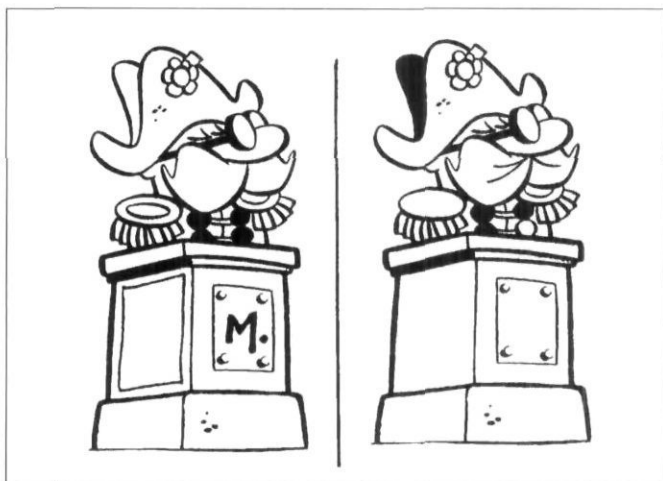
 InfoCat

 Generalitat
de Catalunya

*91,2 ptes. els 3 minuts o fracció.

VISUAL

Trobeu les 6 diferències existents.

Solució a NÚMEROS CANTEN:

NÚMEROS CANTEN

5	9	2	8	2	5	6
---	---	---	---	---	---	---

5 dígits	7 dígits	9 dígits
45376	7558865	328972793
62783	1862700	307405348
47567	5928256	616603701
41813	6037056	381307765
6 dígits	8 dígits	10 dígits
766771	71694921	5984654293
353605	84712083	6713298255
731616	80866819	3448268623
767335	32694825	5406087922

SALT DE CAVALL

Començant per la síl·laba on assenyalava la fletxa, i fent el moviment del CAVALL als escacs, trobareu un refrany català.

del	que	No	
di	l'ab	pre	ri
no	es	el	de
sent,	guis	di	sent.

Solució al SALT DE CAVALL, per P. R.:

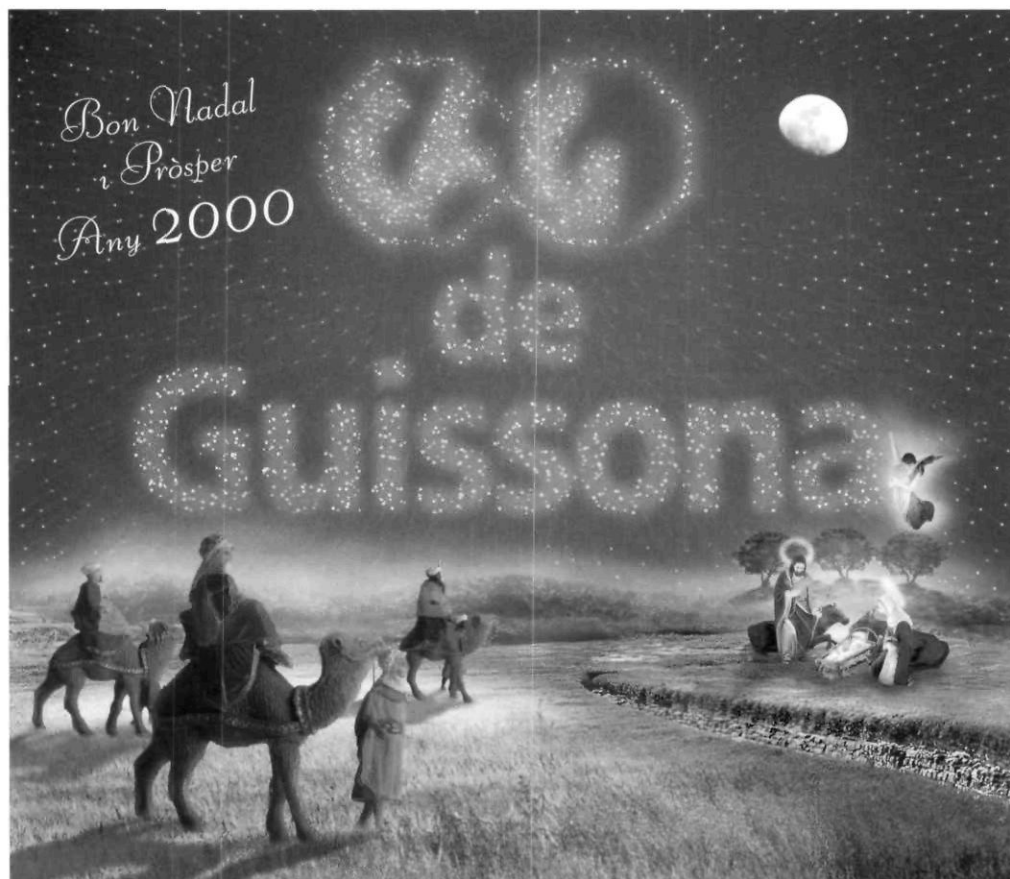
No diguis de l'absent, el que no diries del present.

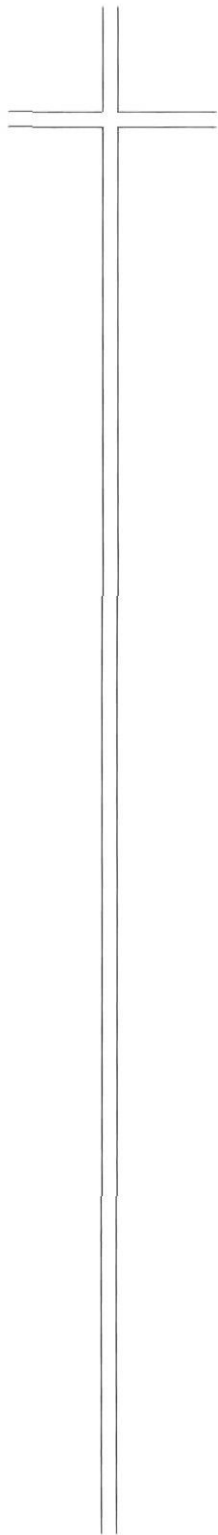
L'ACUDIT D'EN CREUS

- Amb aquest! Tal com el veus, més d'una vegada li han fet la cara nova.
- Ah!, ara comprenc perquè la té tan ben conservada.

Aquesta colla de nois són alumnes del Col·legi Sant Josep dels Germans de les Escoles Cristianes, coneguts popularment i així han passat a la història agramuntina, com *Els Hermanos*. La IMATGE correspon a l'any 1935 n'hem destacat la presència de Guillem Viladot, tercer per l'esquerra a la darrera fila. *Els Hermanos* es van establir a Agramunt, provinents de França, l'any 1907 en un edifici que havia estat ocupat per les Monges. La seva presència, de grata memòria històrica per la qualitat del seu ensenyament, va perdurar fins el 1933. Fins la Guerra es va fer càrrec del centre el sacerdot de la Parròquia, Ramon Gimó, amb l'ajuda dels pares d'alumnes. A l'any 1944 s'hi fundà l'Acadèmia Agrícola i Mercantil i des de fa uns anys l'edifici ha deixat de funcionar com a centre d'ensenyament, després d'una tradició de més de cent anys.

LA VALL DEL RIU VERMELL

*Trobarem a faltar el teu somriure
diu que ens deixes, te'n vas lluny d'aquí
però el record de la vall on vas viure,
no l'esborra la pols del camí.*

Pregueu a Déu per l'ànima de

Bepeta
Marquilles i Codina

que morí cristianament el dia 26 de novembre
de 1999, a l'edat de 81 anys,
rebut els Sants Sagraments.

A.C.S.

*La família agraeix les mostres de condol rebudes i
dóna les gràcies als metges i infermeres del CAP
d'Agramunt per la seva assistència.*

Agramunt, novembre de 1999

L'Ajuntament informa

Comissió de Govern, 2-11-99

CERTIFICACIÓ

S'aprova la Certificació número 1 i única, de les obres de pavimentació dels voltants de l'edifici destinat a equipaments públics del Passeig del Sió, lliurada per l'Arquitecte Municipal, i executades per l'empresa M. y J. Gruas, SA., per un import de 3.639.558 PTA.

ARRANJAMENT FOSSA SÈPTICA DE L'AGREGAT DE MONTCLAR

S'aprova la realització de les obres d'arranjament de la fossa sèptica del nucli agregat de Montclar, així com la concessió a la Junta Administrativa de Montclar, d'un ajut econòmic que ascendeix a la quantitat de 750.000 PTA, que seran a càrrec del vigent pressupost de 1999.

DOMICILI SOCIAL AMPA ESCOLA MUNICIPAL MÚSICA

S'autoritza a l'Associació de Mares i Pares d'Alumnes de l'Escola Municipal de Música d'Agramunt perquè puguin utilitzar, com a domicili social de l'entitat, l'immoble de titularitat municipal, situat al Carrer de l'Ensenyament, núm. 17.

RENOVACIÓ JUNTA D'EXPLOTACIÓ DE LA COMUNITAT GENERAL DE REGANTS DELS CANALS D'URGELL

S'acordà nomenar representant de l'Excm. Ajuntament d'Agramunt a l'elecció dels vocals representants dels abastaments, de la Junta d'Explotació de la Comunitat General de Regants dels Canals d'Urgell, el Sr. Josep Maria Fernández i París, Tinent d'Alcalde de l'Ajuntament.

MANTENIMENT CONTROL DE COLOMS

S'acordà contractar a l'empresa del Sr. Eduard García i Puig (Ciutat i Coloms), per efectuar el manteniment del control de coloms, des del primer de gener de l'any 2000, i fins el 31 de desembre de l'any 2000.

Tanmateix, s'aprova la despesa que ascendeix a la quantitat de 116.000 PTA mensuals.

RECONeixEMENT TRIENNI

S'acordà reconèixer a la Sra. Magda Brils i Rovira, el seu dret al vuitè trienni, amb efectes de l'1-10-1999.

Comissió de Govern, 16-11-99

RETIRADA D'UNA FAROLA

S'autoritza a la Sra. Maria Pilar Sangrà i Balastegui a la retirada de la farola de davant de l'edifici que està construint en el Passeig Nou, de conformitat amb les prescripcions indicades pels serveis tècnics municipals.

BAIXA ACTIVITAT CLASSIFICADA

S'acordà donar de baixa del Registre d'Activitats Classificades la corresponent a la carnisseria de l'empresa Jacarn, SCP, així com els arbitris que pogués generar dita activitat.

SERVEI DE DESRATITZACIÓ I DESINFECCIÓ

Es va prendre l'acord de contractar a l'empresa de la Sra. Encarnació Palma i Pavon (Comercial Palma), per efectuar el servei de desratització i desinfecció durant l'exercici econòmic de l'any 2000.

Tanmateix, s'aprova la despesa que ascendeix a la quantitat de 280.000 PTA anuals.

TRANSPORT ESCOLAR

S'acordà informar favorablement l'itinerari del transport escolar corresponent al recorregut següent: Bellver d'Ossó, Ossó de Sió, Castellnou d'Ossó, Puigverd d'Agramunt i Col·legi Públic d'Agramunt.

MINISTERI D'EDUCACIÓ I CULTURA

S'acceptà el premi consistent en un lot de 200 títols d'obres literàries especialment elegides per a nens, concedides pel Ministeri d'Educació i Cultura, de conformitat amb l'art. 31 del Reglament de Patrimoni dels Ens Locals.

MERCAT DE NADAL

S'acordà organitzar conjuntament amb la Unió de Botiguers i industrials d'Agramunt, el proper dia 8 de desembre, el II Mercat de Nadal, amb la participació del comerç i indústria local, que disposi de productes típics amb motius nadalencs.

ACTINADAL 1999

S'aprova la realització de les activitats programades dins de l'Actinadal-99, les quals es duran a terme des del 23 de desembre de 1999 i fins el 7 de gener del 2000, així com les despeses que puguin comportar.

Ajuntament Ple 25-11-99

COMPTES GENERALS 1998: Aprovació definitiva

Es van aprovar els comptes generals municipals corresponents a l'exercici econòmic de 1998.

DELEGAR AL CONSORCI LOCALRET LA FASE DE GESTIÓ TRIBUTÀRIA DE LA TAXA/PREU PÚBLIC A LES EMPRESES DE TELECOMUNICACIONS PER L'APROFITAMENT ESPECIAL DEL DOMINI PÚBLIC

S'acordà delegar al Consorci LOCALRET les facultats de gestió tributària a què es refereixen els articles 104, 111 i concordants de la Llei General Tributària, dels preus públics corresponents a l'exercici de

Activitats esportives. Handbol.

Foto: Ajuntament

1998, sobre els aprofitaments especials de les empreses explotadores o prestadores de serveis de telecomunicacions, sigui amb xarxa pròpia o sigui amb xarxa aliena, que discorri per aquest terme municipal, en la modalitat del 1'5 % dels ingressos bruts, en compliment de l'article 24 de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals.

Tanmateix, delegar al Consorci LOCALRET les facultats de gestió tributària a què es refereixen els articles 104, 111 i concordants de la Llei General Tributària, de la taxa, corresponent als exercicis 1999 i següents, sobre els mateixos aprofitaments, resultant dels preus públics anteriors en aplicació de la Llei 25/1998, de 13 de juliol, de reordenació de les prestacions patrimonials de caràcter públic.

PROJECTES D'OBRES: Aprovació inicial

Es van aprovar inicialment els següents projectes d'obres:

– "Infraestructura del sector dels Horts: Carrers del Molí Vell i de l'Ensenyament", redactat pels serveis tècnics municipals, amb un pressupost d'execució per contracta de 68.881.584 PTA.

– "Urbanització dels Carrers Asgous i Germans de les Escoles Cristianes", redactat pels serveis tècnics municipals, amb un pressupost d'execució per contracta 27.482.270 PTA.

– "Urbanització de l'Av. de Marià Jolonch, des de la CC-240 fins al Carrer del Firal i Carrer de Santa Esperança", redactat pels serveis tècnics municipals, amb un pressupost d'execució per contracta de 17.373.463 PTA.

MODIFICACIÓ PUNTUAL DE LES NORMES SUBSIDIÀRIES DEL PLANEJAMENT URBÀ D'AGRAMUNT: Aprovació inicial

S'aprova inicialment la modificació puntual de les Normes Subsidiàries del Planejament urbà d'Agramunt, conforme a la proposta presentada pels Serveis Tècnics Municipals i que és la següent:

1. CANVIS DE CONFIGURACIÓ DE LA ZONA D'EQUIPAMENTS I VERD PÚBLIC DEL SECTOR DE LA FONDANDANA

Antecedents i motivació

La zona objecte de la present modificació està formada actualment per una zona d'equipaments i verd públic (parc urbà, jardins i espais lliures).

En el mateix plànol es delimiten les superfícies actuals amb una mesura real sobre el plànol vigent a escala 1/2000, realitzada de manera manual, donant-nos en cada destinació les superfícies següents:

– Equipament: 8.154 m², Plaça de la Fondandana: 3.848 m², Parc urbà vora del riu Sió: 4.752 m², Jardí vora la C-240: 592 m², amb un total de 17.346 m².

Aquesta zona polivalent, a part de les activitats pròpiament esportives, realitzades dins del poliesportiu, s'utilitza per a les exposicions firals amb motiu de la Fira del torró, de llarga trajectòria dins dels actes de promoció d'una de les activitats artesanals amb més tradició de la Vila.

La gran expansió dels últims anys d'aquesta fira, ha fet pensar a l'Ajuntament, en la construcció d'un pavelló firal fix en la mateixa zona on s'ubiquen les carpes temporals, annex al poliesportiu existent formant un conjunt de continuïtat de recorreguts i amb compartimentació de serveis.

Examinades les diferents solucions i donat que la façana principal del poliesportiu no es pot ocupar en tenir totes les ventilacions dels vestidors i l'accés principal, ha fet que l'única solució viable sigui la de

construir-lo adossat a la façana nord.

Això comporta un canvi en el plantejament de les ubicacions de les zones verdes i equipaments existents, conjuntament amb la millora de la zona d'aparcaments, preveient-se la ubicació de tots ells al voltant de la Plaça de la Fondandana.

Àmbit de la modificació

Únicament el compartit actualment per les zones verdes i equipaments, situats entre el marge esquerra del riu Sió, els vials est i sud delimitadors de la Plaça de la Fondandana, i la C-240.

Descripció de la proposta

1. Reordenar la delimitació i superfície de la zona d'equipaments, per tal de donar cabuda al nou pavelló firal.

2. Reordenar el parc urbà a la vora del riu Sió, ampliant-lo amb la zona davantera de l'equipament resultant.

3. Reordenar la Plaça de la Fondandana, fixant una zona d'aparcament a tot el voltant de la mateixa.

4. Mantenir la zona verda confrontant, o bé, que limita amb la C-240.

Amb aquestes premisses i efectuada la mesura sobre el plànol obtingut per procediments informàtics, sobre vol realitzat a finals de l'any 1998, hem obtingut les següents superfícies, molt més acurades.

– Equipament: 5.433 m², Plaça de la Fondandana: 3.229 m², Parc urbà vora del riu Sió i davant zona equipaments: 8.875 m², Jardí vora la C-240: 628 m², amb un total de 18.165 m².

Segon.- Atès el que s'estableix als articles 41 i següents del DL 1/1990, l'aprovació inicial de la proposta de modificació puntual de les Normes Subsidiàries del Planejament Urbà d'Agramunt, tindrà, respecte dels àmbits determinats i concrets per als quals es pretén assolir els objectius urbanístics i usos específics que són explicitats i justificats en el projecte de modificació, els efectes de suspensió de l'atorgament de llicències de parcel·lació de terrenys, d'edificació, d'enderrocament, d'obres i d'activitats.

Tercer.- De conformitat amb l'article 59.1 del DL 1/1990, i 128 del RPU, l'acord d'aprovació inicial serà objecte de la preceptiva informació pública, mitjançant anuncis al BOP, DOGC, en un dels diaris de gran tirada de la província i al tauler d'anuncis de la Corporació, pel termini d'un mes als efectes que els interessats en l'expedient puguin presentar les al·legacions, propostes o suggeriments que considerin adients. Així mateix, se sol·licitarà els informes preceptius als organismes que assenyala l'Article 57 del DL 1/1990.

Activitats esportives. Cros escolar.

LLICÈNCIES D'OBRES

ANTÒNIA HUGUET I PARCERISA, per enderrocar el trespol de l'entrada de la casa. Pl. del Mercadal.

MARIÀ TERUEL OLIVER I MARIÀ TERUEL ANTEQUERA, per 2 drets de connexió a la xarxa de clavegueram. C. de la Comtessa Aurembiaix.

AUTOCARS AGRAMUNT, SL, per un rètol informatiu pintat a la paret i la col·locació d'un focus. C. de la Segarra.

RAMONA CARRERA I LLUELLES, per enrajolar el terrat 36 m². C. del Canal.

MARTÍ CUÑAT I JOU, per fer una habitació de bany i reformar la cuina. C. dels Estudis Nous.

XAVIER BERGADÀ I MINGUELL, per pintar la façana de la casa del mateix color. Av. de Jaume Mestres.

JOSEP SERRA I PADULLÉS, per canviar la claraboia. C. del Raval de Puigverd.

MHAMED KAAKOVA, per fer un sostre fals nou i enrajolar la cuina. C. de la Germandat de la Sang.

JOSEPA PINÓS I PLA, per un gual permanent. C. de Ntra. Sra. dels Socors.

JOAN IBARZ I RALUY, per un gual permanent. C. de Pau Casals.

CARME VIÑALS I VILALTA, per enderrocar el corral. Av. de Catalunya.

COPEMO ALIMENT, SA, per un dret de connexió a la xarxa de clavegueram.

RELIGIOSES MISSIONERES DE LA IMMACULADA CONCEPCIÓ, per arrebossar la façana i arranjar-ne els pilars. C. d'Àngel Guimerà.

PROSANBER, SL, per enderrocar els elements i totxos i fer un tancat. Av. d'Agustí Ros.

JOSEP RIBALTA NOVELL, per canviar la porta del garatge. Rda. dels Comtes d'Urgell.

PILAR RIUS I TORREGUITART, per arranjar la teulada d'un cobert. Ctra. de Balaguer.

SAT EL PLA Núm. 1288 CAT, per arranjar la teulada d'un magatzem. Partida Tarasó.

RAMON PLA I VICENS, per enrajolar el terra del pis. Av. de Marià Jolonch.

GRUP ERSÀ SCCL, per un rètol informatiu pintat a la façana. C. de la Segarra.

JOSEP MARIA FARRENY I MONTES, per a la col·locació d'un rètol informatiu i dos focus a les columnes del pòrtic. C. de Sió.

JAUME CLUET I SALUT, per engrandir una finestra per fer-hi una porta. Ctra. d'Artesa.

JOSEP RIBALTA I NOVELL, per arrebossar la façana de la part del darrera de la casa. Rda. dels Comtes d'Urgell.

ANTONI VICENS I CORTS, per enrajolar el terra i arrebossar una part del local. Bda. del Mercadal.

JOSEP PEDRAZA I PÉREZ, per arreglar un esglaió de l'entrada del garatge. C. del Raval de Puigverd.

DEUDAT PONT I BRESCÓ, per pintar la façana de la casa de color beige. Pl. de l'Àmball.

RAÛL RIPOLL I BORI, per aïllar les teules de la teulada. Almenara Alta.

CONSPROMAR, SL, per a la connexió d'aigua provisional per obres. C. del Clos.

ER & OS DERMIS, per fer un lavabo i una habitació. C. de Sió.

ANTÒNIA CASES I GOLET, per repassar les teules de la teulada, i repassar el sòcol de la façana. C. del Camí de Donzell.

ANTONI VICENS I CORTS, per a la col·locació d'un rètol publicitari. Bda. del Mercadal.

RAMON ROMEU I FOLGUERA, per arranjar una part de la vorera. C. de Sió.

JOAN IBARZ I RALUY, per rebaixar la vorera del davant del garatge. C. de Pau Casals.

TERESA BOIXADERA I CASTELLÀ, per a la connexió d'aigua potable. C. de Sant Joan.

JOSEP MARIA TORNÉ I CREUS, per a la construcció d'un tanatori. Av. de la Generalitat.

FECSA ENHER I, SA., per a la instal·lació d'una C.G.P.D. i realització d'una línia subterrània de baixa tensió i fer una rasa de 13 metres lineals. C. de Pau Casals.

COL·LOCACIÓ DE CREU

S'acordà concedir, previ el pagament dels drets d'Ordenança corresponents, la Llicència Municipal per col·locar la làpida (tipus creu) al Cementiri que a continuació s'indica:

SOL·LICITANT: Teresita Terré i Viñals

SITUACIÓ: Parcel·la núm. 6

NÍNOLS CEMENTIRI

S'acordà concedir el canvi de nom dels drets funeraris següents, de conformitat amb l'establert en l'article 9è de l'Ordenança Fiscal núm. 12 i previ el pagament dels drets d'Ordenança corresponents:

– Dels nínxols núm. 101 i 106 de la Galeria de Ntra. Sra. del Socors del Cementiri Municipal, d'Antoni Roig i Fontanet, anterior titular, a Carme Montané i Farré.

– Del nínxol núm. 97 de la Galeria de Ntra. Sra. del Socors del Cementiri Municipal, de Gaspar Lluelles i Ribes, a Maria Antonieta Panadés i Ortiz.

S'acordà concedir, previ el pagament dels drets d'Ordenança corresponents, els drets funeraris següent:

– Guillem Esteban i Rodríguez. Nínxol núm. 37 de la Galeria dels Dolors.

– Josep Balagueró i Paul. Nínxol núm. 39 de la Galeria dels Dolors.

– Francesc Vilanou i Galitó. Nínxol núm. 40 de la Galeria dels Dolors.

■ POLICIA LOCAL:

per a qualsevol cas d'emergència o problema de circulació podeu telefonar al número següent: **Tel. 970 23 43 94**

En horari d'oficina: **Tel. 973 39 07 96**

■ BIBLIOTECA MUNICIPAL D'AGRAMUNT:

L'adreça de la Biblioteca Municipal és: Bxda.del Mercadal, 9

Tel. 973 39 25 83

■ SERVEI WEB «AGRAMUNT» PER INTERNET:

L'adreça del Web d'Agramunt és la següent:

<http://www.svt.es/agramunt>

I l'adreça del correu electrònic (e-mail) és la següent:

agramunt@svt.es

■ AJUTS A LA REHABILITACIÓ:

Programa d'ajuts per a la conservació i manteniment d'edificis amb el suport del Departament de Policia Territorial i Obres Públiques, i el Col·legi d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics de Lleida.

Tel. 973 39 05 36

GENER: Mes de 31 dies, primer del nostre calendari. Comencem any, comencem segle i comencem mil·lenni; almenys aquesta és la creença més generalitzada. La vida, però, continua.

El dia 1 el sol surt a les 7h 17m, i es pon a les 16h 33m
El dia 31 el sol surt a les 7h 4m, i es pon a les 17h 6m
El dia 20 el sol entra a la constel·lació d'AQUARI.
El dia 21 eclipsi total de Lluna, visible a Catalunya.
Començament de l'eclipsi 4h 4m de la matinada;
fi de l'eclipsi 5h 22 m.

DATES ASSENYALADES I COSTUMARI:

Són unes bones dates per parlar del còmput antic del temps i ajudar-nos a desmitificar l'arribada del segon mil·lenni, que no és res més que una convenció que es va prendre en un moment determinat de la història. Antigament hom agrupava els dies de tres en tres; la setmana sembla ser d'ascendència hebrea i fou adoptada per Roma i acceptada per tots els pobles de cultura romànica. El còmput en mesos es feia segons una base lunar i els mesos eren de vint-i-vuit dies. Al cap de dotze mesos restava un sobrant de dies, és a dir, un tretzè mes, el qual era dedicat a festes i esplais, i durant el qual hom creia que s'esdevenien calamitats i plagues, que segons sembla foren les que van originar l'aversiò vers el número tretze. El càlcul per mesos lunars adaptat a les feines agrícoles i a la vida al camp va perdurar molts anys de forma paral·lela a la calendació romana. Avui encara el cicle de festes cristianes que van des del Carnaval, la Quaresma, Setmana Santa i les Pàsquès es regeixen per l'antic calendari lunar i no estan fixades en una data determinada.

Dia 1. Cap d'Any. Avui l'Església celebra la Circumcisió del Senyor. Els nostres avis no deixaven d'anar a missa si no els ho impedia una dificultat insuperable. Creien que si les circumstàncies els privaven de poder acudir al sant ofici tota la resta de l'any, la missa d'avui, com la de Nadal, valia per totes i no queien en pecat. També creien que la feina que es fa avui és la que domina durant l'any que comença. D'aquí ve la parèmia:

*La missa de Cap d'Any
val per tot l'any.*

*Si files per Cap d'Any
filaràs tot l'any.*

També es creia que menjar raïms el dia d'avui portava riquesa i gran ventura econòmica i que guanyarien una unça d'or per cada gra de raïm que menjaven. Segurament que d'aquí ve el costum de menjar els dotze grans de raïm la nit de Cap d'Any. D'aquí el refrany:

*Menjar raïms per Cap d'Any
porta diners per tot l'any.*

Les fases de la lluna:

Lluna nova ● el dia 6 a les 18h 14m
Quart creixent ◐ el dia 14 a les 13h 34m
Lluna plena ○ el dia 21 a les 4h 40m
Quart minvant ◑ el dia 28 a les 7h 57m

Dia 6: Epifania del Senyor. Adoració dels Reis.

Dia 17: Sant Antoni Abat. La festa major d'hivern de l'antiga pagesia d'Agramunt. Estem en l'època més freda de l'hivern tot i que el dia ja es comença a allargar:

*Per Sant Antoni Abat
mitja hora per cap.*

*Entre Sant Antoni i Sant Sebastià
més fred que entre tot l'any fa.*

EFE MERIDES DEL MES:

Dia 1 de gener de 1934. Lluís Companys i Jover, president de la Generalitat de Catalunya. Succeí Francesc Macià a la més alta magistratura del país tal dia com avui. Fou elegit pel Parlament de Catalunya per 56 vots a favor, 6 en blanc i l'abstenció dels diputats de la Lliga. Els vots en blanc foren d'alguns diputats d'Estat Català, que no el consideraven prou nacionalista. Companys es va presentar a l'elecció en ser el segon líder d'Esquerra Republicana de Catalunya i fou elegit en el termini legal de vuit dies d'ençà la mort de Macià. Mentrestant, s'havia encarregat de la presidència provisional Joan Casanoves, president del Parlament de Catalunya.

Lluís Companys havia nascut al Tarròs (l'Urgell) el 1883 dins una família de pagesos benestants. Va fer la carrera d'advocat a Barcelona i de molt jove es lliurà al món de la política on va militar en el camp del republicanisme. Destacà com a periodista essent director de "La Terra" i "La Humanitat". L'any 1920 fou deportat a Maó juntament amb Salvador Seguí i altres dirigents sindicals. Durant la Dictadura va ser el líder de la Unió de Rabassaires. Fou un dels fundadors d'Esquerra Republicana de Catalunya. Elegit regidor el 12 d'abril de 1931, proclamà la República a Barcelona, abans que ningú ho hagués fet a Madrid. A partir d'aquell moment fou un dels polítics més rellevants de Catalunya: Governador Civil de Barcelona, diputat a Corts i cap de la minoria de l'Esquerra; President del Parlament de Catalunya; ministre de Marina del Govern de la República i, en morir Macià, president de la Generalitat. De la seva difícil i discutida presidència en parlarem en una altra ocasió.

R. Bernaus

Demografia

(Mes de novembre de 1999)

NAIXEMENTS

Josep Albareda i Solans Dia 3
Salma El Khattabi Ofkir Dia 10

DEFUNCIONS

Fidela Farran i Bori 83 anys, dia 6
Manuel Farràs i Marquilles 94 anys, dia 12
Josepa Marquilles i Codina 81 anys, dia 26

Temps

PLUJA CAIGUDA DURANT EL NOVENBRE

Dia 11 ..... 11'0 l./m²
Dia 12 ..... 20'5 l./m²
Dia 13 ..... 6'6 l./m²
TOTAL ..... **38'1 l./m²**

TEMPERATURES EXTREMES DEL NOVENBRE

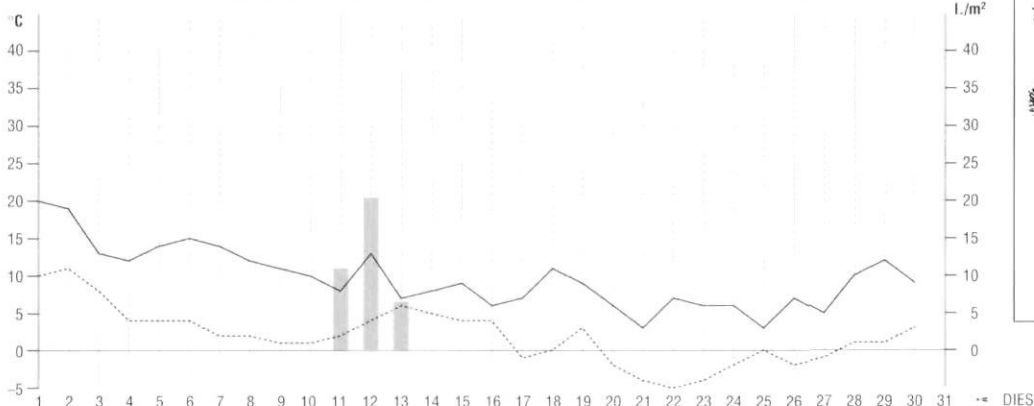
Màxima del mes ..... 20°, dia 1
Mínima del mes ..... -5°, dia 22
Oscil·lació extrema mensual ..... 25°
Mitja de les màximes ..... 9'733°
Mitja de les mínimes ..... 1'966°
Mitja de les mitjanes ..... 5'85°

L'Observador: Deudat Pont

Temperatura màxima: —
Temperatura mínima: - - - -
Precipitacions: ■

GRÀFICA DE LES TEMPERATURES MÀXIMES I MÍNIMES I DE LES PRECIPITACIONS CORRESPONENTS AL MES DE NOVENBRE

Indrets i racons

Josep Bertran

La celebració del Mercat de Nadal el dia de la Puríssima, obre la campanya de les festes nadalenques. Des de les 11 del matí a les 8 del vespre, la plaça de l'Església i el primer tram del carrer de Sant Joan van acollir una trentena de parades nadalenques i d'animals de corral i exòtics.

Els més petits s'ho van passar la mar de bé amb els animals exposats.

Els joves del CAU van amenitzar el mercat amb les escenes de pastorets.

La majestuositat dels galls dindi s'aprecia en aquesta composició.

No hi van faltar els estruços, la principal atracció de l'any passat.

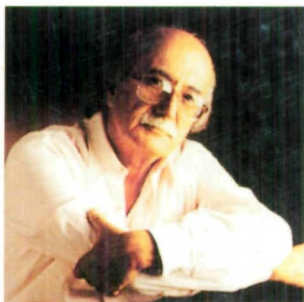
Els menuts corderets van entendre el cor de petits i grans.

Al Foment es va fer una demostració de tast de vins i caves.

El públic va passejar tot el dia entre les parades

per Guillem Viladot
(Agramunt, 1922-1999)

Per complaure les noietes que eren del nostre braç, de tant en tant s'organitzaven balls de tarda a casa d'alguna d'elles. La festa venia a ser com una desfilada de models de les filles en edat de merèixer, i que competien per no quedar-se per vestir sants. Gairebé totes anaven vestides segons l'estil de la nostra cosina Bepeta Ribera que tenia un taller de costura al carrer Pelai. Aquell estil seguia la moda conservadora que dictaven les directrius del règim polític imperant i que consagraven la pudicitat del temor província. Un diumenge a la tarda vam ser convidats a un ball a casa l'Elena Tafall, filla única que tenia fama de ser un bon partit. La primavera era força avançada i nosaltres, els estudiants, teníem necessitat de sublimar les assignatures i la bromera del desig. Aquella tarda, les noies van competir amb uns vestits de tons pàl·lids, bastant llargs i de mitja mànega, mesures necessàries per servir amagada la pudicitat dels genolls i dels colzes segons la moral proclamada des de les trones de la ciutat. En aquell temps el pa amb tomàquet encara no s'havia imposat com una menja festiva i universal, i allò que s'acostumava a servir per

berenar era xocolata desfeta amb melindros. El vi no era mai present i menys el cava. La beguda imperant era l'orxata. Nosaltres no necessitàvem l'estimulació de l'alcohol per engegar la xerinxola i declarar el nostre amor a les noies. Com que era l'amfitriona, tots els nois ens vam declarar, un darrera l'altre, a l'Elena. La seva mare, en adonar-se de tanta manifestació sentimental, s'estarrufà d'allò més i en premi ens obligà a prendre tres tasses de xocolata. Per aquell temps era moda tenir un porcell com animal de companyia. El senyor Tafall n'havia regalat un a la seva filla. Mentre ballàvem, el garrí voltava per entremig de les cames i de tant en tant sentíem empastifades les nostres sabates. Aleshores ens el trèiem del damunt amb una puntada. La bèstia, com a resposta, engegava uns esgarips que badaven el cor de l'Elena que agafava el marranxó i se'l pujava al coll mentre li arranjava el conjunt de llaços. Arribà un moment que un xicot de la colla relliscà per culpa d'una evacuació del verratell. Tots ens vam sentir ofesos i immediatament s'organitzà una forta ofensiva contra el godall, amb tanta eficàcia que es convertí en pilota d'un partit de futbol que s'organitzà al passadís de la casa. En plena eufòria de la gresca, la mare de l'Elena intentà de posar ordre i recuperà el mamelló. Un de la colla, que tenia molt bon toc de pilota, clavà un xut tan precís al

Ultramemòries

Capítol XXXVI

Ball a ca l'Elena

lletó que aquest anà a parar als braços de la senyora Tafall. De primer semblava satisfeta, però de seguida es posà a plorar amb gran desconsol en adonar-se que el nodris estava fet un sant Llätzer. Recordo que el meu cosí Antoni i jo ens vam apropar a la mestressa, i menats per una inspiració gastronòmica, vam dir a la senyora que, en aquell cas, tot aconsellava convertir la víctima en botifarres. La resposta fou un crit que va tenir la virtut d'atreure l'Elena al costat de sa mare. Les dues dones, abraçades al voltant del verratell, xisclaven amb una clara competència. L'amo de la casa, el senyor Tafall, en adonar-se que s'havia perdut el control dels convidats, decidí fer-nos fora, però nosaltres, ben agafats a la parella de ball, ens hi resistíem adduint que mentre sonés la música, nosaltres teníem l'obligació de ballar. Un altre diumenge vam ser invitats a casa de l'Enriqueta Casals, una neboda del cèlebre violoncel·lista Pau Casals que es trobava a l'exili. El ball se celebrà en una gran casa de la Diagonal. Més que ballar, vam passar la tarda escoltant el pare de l'Enriqueta, el director d'orquestra Enric Casals, que ens féu al piano un llarg recital de música de Falla. A l'hivern, l'Enriqueta portava un abric de pells, i érem uns quants que ens disputàvem d'agafar-la de bracet tot buscant l'escalf i la companyia.